

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ
ΤΕΧΝΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΣΕΝΑΡΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΗΚΟΥΣ
«ΠΗΝΕΛΟΠΗ»
“PENELOPE”

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ (ΑΜ 16003)
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΜΑΡΙΑ ΛΑΦΗ, ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΗ ΥΠΟΤΡΟΦΟΣ

Αθήνα, 2022

Επιβλέπουσα καθηγήτρια και μέλος εξεταστικής επιτροπής: Μαρία Λάφη

Μέλος της εξεταστικής επιτροπής: Ζωή Ξανθοπούλου

Μέλος της εξεταστικής επιτροπής: Τάσος Λυμπεράκης

Δήλωση Συγγραφέα πτυχιακής εργασίας.

Το παρόν υπογεγραμμένο από την Ελένη Αλεξανδροπούλου, του Γεράσιμου, με αριθμό μητρώου 16003 φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών είναι μια υπεύθυνη δήλωση που αφορά αυτήν την εργασία:

«Δηλώνω υπεύθυνα ότι είμαι η συγγραφέας αυτής της πτυχιακής εργασίας και τα πνευματικά δικαιώματα ανήκουν σε εμένα και τους υπεύθυνους φορείς που αναφέρονται στον κανονισμό εκπόνησης πτυχιακής εργασίας. Οποιαδήποτε πληροφορία, πηγή και αναφορά λέξεων, φράσεων και ιδεών που ανήκουν σε άλλους δημιουργούς έχουν καταγραφεί σε αναφορές που δηλώνουν το όνομα, το έτος και τον εκδοτικό οίκο στα οποία ανήκουν. Κατανοώ και αποδέχομαι τις κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης των κανονισμών συγγραφής της πτυχιακής εργασίας που παρέχονται από το Ίδρυμα.

Η Δηλούσα

.....

Πνευματικά δικαιώματα

Copyright © Ελένη Αλεξανδροπούλου 2022

Η έγκριση της πτυχιακής εργασίας από το Τμήμα Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής δεν δηλώνει απαραίτητως την αποδοχή των απόψεων του/της/των συγγραφέα/ων.

Αθήνα, Εαρινό Εξάμηνο 2022

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Συγγραφή σεναρίου μεγάλου μήκους Πτυχιακή Εργασία

Ελένη Αλεξανδροπούλου -16003

Επιβλέπουσα: Μαρία Λάφη, Ακαδημαϊκή Υπότροφος.

Η εργασία εκπονήθηκε στο πλαίσιο των απαιτήσεων του προπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών για τη λήψη του πτυχίου του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Αθήνα, εαρινό εξάμηνο 2022

Περίληψη

Σε αυτή την εργασία γίνεται η εξιστόρηση της διαδικασίας συγγραφής ενός σεναρίου, καθώς και η περιγραφή του χτισίματος ενός φανταστικού κόσμου και η ανάλυση των ηρώων και του νοήματος του έργου.

ΠΕΡΙΕΓΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	3
1. Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΓΡΑΦΗΣ.....	4
1,1. Η ΠΡΩΤΗ ΕΙΚΟΝΑ.....	4
1,2. ΕΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΙΔΕΩΝ.....	6
1,3. Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ.....	7
1,4. Η ΒΑΣΙΚΗ ΠΛΟΚΗ.....	8
1,5. ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΨΙΜΟ.....	9
2. ΤΟ ΝΗΣΙ.....	10
2,1. Η ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ.....	10
2,2. Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΡΟΦΗΣ.....	12
2,3. ΤΑ ΨΗΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΜΗΛΑ.....	13
3. ΟΙ ΗΡΩΕΣ.....	15
3,1. Ο ΤΖΑΡΕΤ.....	15
3,2. ΕΛΕΝΗ. ΜΙΑ ΗΡΩΙΔΑ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΔΥΟ.....	17
3,3. Η ΠΗΝΕΛΟΠΗ.....	19
3,4. Ο ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ.....	20
3,5. Ο ΠΩΛ.....	21
4. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΠΙΡΡΟΕΣ.....	22
4,1. ΜΟΒΥ ΔΙΚΚ.....	22
4,2. ΑΤΛΑΝΤΙΔΑ.....	24
4,3. ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ.....	25

4,4. ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.....	26
4,5. 1984. ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.....	28
5. ΠΑΡΑΠΕΜΠΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.....	28
5,1. ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΝΟΧΗ.....	28
5,2. ΕΥΘΡΑΥΣΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ.....	30
ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	31
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	33
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	34
ΣΕΝΑΡΙΟ "ΠΗΝΕΛΟΠΗ".....	35

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σύμφωνα με το λεξικό της Οξφόρδης φαντασία είναι «η ικανότητα ή η δράση του σχηματισμού νέων ιδεών, εικόνων, εννοιών ή εξωτερικών αντικειμένων που δεν παρουσιάζονται στις αισθήσεις»¹. Μπορούμε να πούμε ίσως ότι η φαντασία είναι ένα νοητό πεδίο που μπορούν να συμβούν μη πραγματικά γεγονότα. Εικάζεται από την επιστήμη ότι ο άνθρωπος είναι το μοναδικό είδος ικανό να φανταστεί και η λειτουργία αυτή συμβάλει στην κατανόηση και βελτίωση του κόσμου μας και παρότι έχουμε συνυφασμένη την επιτυχία του είδους μας με τη λογική, η φαντασία αποτελεί το αόρατο κομμάτι της δημιουργίας του πολιτισμού μας από την απαρχή του ακόμα.

Ανάμεσα στις άπειρες λειτουργίες που η φαντασία προσφέρει στην καθημερινή μας ζωή, όπως την σύλληψη νέων ιδεών για τεχνολογικές εφευρέσεις και του σχεδιασμού του μέλλοντος, η φαντασία δημιούργησε πολύ νωρίς ακόμα αυτό που ονομάζουμε «μυθοπλασία», την κατασκευή ψευδών αφηγημάτων, που όμως η μη ανταπόκρισή τους στην πραγματικότητα φαίνεται να μην έχει καμία απολύτως σημασία.

Τι χρησιμότητα όμως μπορεί να έχει για τον άνθρωπο μια ψεύτικη ιστορία; Ο Αριστοτέλης στο «περί ποιητικής» υποστηρίζει ότι η αναπαράσταση των ψευδών ιστοριών αποτελεί πράξη μίμησης και ο άνθρωπος έχει σύμφυτη τη μίμηση και αυτός είναι ο λόγος που λαμβάνει ευχαρίστηση από αυτές.² Η πρώτη χρησιμότητά της φαίνεται να είναι όντως η απόλαυση που μπορεί να προσφέρει, ικανοποιώντας επίσης το ένστικτο του ανθρώπου να μαθαίνει και να κατακτάει νέα γνώση. Αλλά ο λόγος που η μυθοπλασία είναι τόσο βαθιά ριζωμένη στον πολιτισμό μας είναι ότι η πρακτική της χρησιμοποιείται για τη διδαχή σημαντικών και απόλυτα πραγματικών φρονημάτων. Η μυθοπλασία, πολλές φορές συχνότερα από την προσωπική εμπειρία, μεταφέρει μηνύματα που συμβάλουν στην καλλιέργεια ενός κοινού τρόπου σκέψης μεταξύ των ανθρώπων. Μπορεί ο κάθε νους να είναι ξεχωριστός και στην πραγματικότητα απόλυτα μόνος, αλλά η μυθοπλασία με την πάροδο του χρόνου έχει πλέξει ένα ισχυρό νοητό πεδίο στο οποίο οι ιδέες των ανθρώπων συναντιούνται, αλληλεπιδρούν, εξαπλώνονται και ταυτίζονται.

Είναι αδύνατον να εντοπίσουμε πότε και με ποιον τρόπο εφευρέθηκε η μυθοπλασία, μπορούμε όμως να παρατηρήσουμε την πορεία της στον πολιτισμό μας,

¹ Oxford English Dictionary : Imagination, n.

² Αριστοτέλης: Περί Ποιητικής (3^{ος} αιώνας π.Χ)

η οποία είναι μεγάλη και πλούσια. Παρατηρώντας λοιπόν την πρακτική της μυθοπλασίας συνειδητοποιούμε ότι στην πραγματικότητα δεν έχει αλλάξει πολύ ανά τους αιώνες, έχει όμως αναπτυχθεί και εξελιχθεί και εκφράζεται πια από πολλά μέσα. Ένα από αυτά, η πιο πρόσφατη προσθήκη, είναι ο κινηματογράφος, που από πολλούς θεωρείται ο πιο αποτελεσματικός τρόπος αφήγησης της μυθοπλασίας, αναπόσπαστος πια από την καθημερινότητα μας.

Η δημιουργία μιας κινηματογραφικής ταινίας ξεκινάει σχεδόν πάντα από το σενάριο, το γραπτό μέρος της παραγωγής της κι έχει το ρόλο της εξιστόρησης της πλοκής. Αυτή η συμπληρωματική εργασία είναι η ιστορία μιας μυθοπλασίας από την πρώτη ιδέα μέχρι την τελευταία λέξη ενός σεναρίου. Θα γίνει αναφορά στη διαδικασία γραφής και τα εμπόδια που προέκυψαν, τη μορφολογία του νησιού, τους ήρωες, τις επιρροές της Συγγραφέως από έργα άλλων δημιουργών και το γενικό νόημα του έργου.

1.Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΓΡΑΦΗΣ

Κάθε έργο που έχει προκύψει από τη συγγραφή έχει και τη δική του ξεχωριστή ιστορία που αφορά τη διαδικασία δημιουργίας του. Η Συγγραφέας του σεναρίου με τίτλο «Πηνελόπη» ξεκίνησε τη συγγραφή του γιατί ένιωθε την επιθυμία να το δημιουργήσει και να εκφράσει μέσα από αυτό τις ιδέες και τις πεποιθήσεις της. Η απαρχή του έγινε στη φαντασία της με τη μορφή μιας πρώτης εικόνας, η οποία ξεκίνησε ένα μεγάλο, δημιουργικό ταξίδι. Σε αυτό το κεφάλαιο θα αναλυθούν τα βήματα της συγγραφής του σεναρίου καθώς και τα εμπόδια που προέκυψαν και πώς ξεπεράστηκαν.

1,1. Η ΠΡΩΤΗ ΕΙΚΟΝΑ

Η έμπνευση και η σύνθεση μιας μυθοπλασίας είναι στο χώρο του φαντασιακού σχετικά εύκολη διαδικασία. Μάλιστα μπορεί να συμβεί μεμονωμένα οποιαδήποτε στιγμή της ημέρας. Στην περίπτωση της Συγγραφέως του σεναρίου όλα ξεκίνησαν με την πρώτη εικόνα, μια μικροσκοπική ιδέα, που παράχθηκε όταν ο νους ήταν ήρεμος και υπήρχε χρόνος να αφηθεί ελεύθερη η φαντασία, σε ένα συνηθισμένο πεντάλεπτο ονειροπόλησης. Δεν ήταν καν μια πρωτότυπη εικόνα, κάθε άλλο μάλιστα, ήταν εμπνευσμένη από τις σκηνές της φαλινοθηρίας στην ταινία «Μόμπυ Ντικ»

(σκηνοθεσία John Huston, 1956), όπου μια φάλαινα καταδιώκεται από ένα καράβι γεμάτο άντρες αποφασισμένους να τη σκοτώσουν.

1.

Παρομοίως στη φαντασία της Συγγραφέως, μια νύχτα καταμεσής της θάλασσας ένα καράβι έχει πλεύσει για να σκοτώσει ένα γιγάντιο κήτος, ένα υπερφυσικό πλάσμα. Έχουν σημασία λεπτομέρειες που αφορούν τις ιδιότητες του τέρατος, που είναι ευγενικό και ακίνδυνο, ενώ οι άνθρωποι είναι αυτοί που ορμούν με φρενίτιδα καταπάνω του και σίγουρα αυτή η πράξη είναι ανήθικη. Όταν σφάζουν το Κήτος η νύχτα γίνεται ακόμα πιο σκοτεινή και άλλα τέρατα περικυκλώνουν και βυθίζουν το καράβι τους.

2.

Όταν η ονειροπόληση σταμάτησε η εικόνα χάθηκε προς το παρόν στα βάθη ενός πολυάσχολου νου, αλλά έμελε να ξαναγυρίσει και να επιμείνει χωρίς συνειδητή προσπάθεια, μέχρι που από μόνη της αναπτύχθηκε σε ένα μικρό σύστημα ιδεών.

1,2. ΕΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΙΔΕΩΝ

Αυτή η πρώτη ιδέα για τη δημιουργία του σεναρίου, όπως και οι περισσότερες ιδέες στον κόσμο, έμεινε ιδέα για χρόνια. Χρειάστηκε πολύς καιρός για να αναπτυχθεί σε ένα απλό κι όμως καθοριστικό σύστημα ιδεών που ύφανε τη βάση του φανταστικού κόσμου στον οποίο θα μπορούσε να υπάρξει μια ιστορία.

Η Συγγραφέας αποφάσισε λοιπόν πως οι άνθρωποι που έσφαζαν το Κήτος ζούσαν σε ένα νησί στη μέση της άδειας θάλασσας και αυτό το μέρος δεν ήταν ένα οποιοδήποτε νησί, αλλά ήταν ένα ξεχωριστό γεωγραφικό σημείο το οποίο ήταν ευνοημένο για λόγους όμως που ποτέ δεν διατυπώνονται. Ήταν ένα μαγικό μέρος, στο οποίο ταξίδεψαν άνθρωποι από όλο τον κόσμο για να ζήσουν στην ευλογημένη γη του και έχτισαν έναν επιτυχημένο πολιτισμό παρά τις μεγάλες διαφορές τους και για πολύ καιρό όλα πήγαιναν καλά. Η ανθρώπινη απληστία όμως δεν μπορεί να κορεστεί ποτέ και παραλογισμένοι μερικοί κάτοικοι θεώρησαν ότι αν σκοτώσουν το Κήτος που ζει στις θάλασσες γύρω από το νησί τότε ολόκληρη η δύναμη των θεών θα γινόταν δική τους. Η φριχτή τους πράξη καταδίκασε ολόκληρο το νησί σε μια τρομερή τιμωρία: να μην μπορέσουν ποτέ να φύγουν, ούτε καν να αγγίξουν τη θάλασσα. Ο παράδεισός τους έγινε φυλακή.

Η πιο σημαντική απόφαση όμως ήταν ότι η πλοκή του σεναρίου δε θα περιείχε καθόλου τη σκηνή της σφαγής του Κήτους, αλλά θα εξιστορούσε τη ζωή των ανθρώπων στο νησί πολλούς αιώνες μετά από αυτό το γεγονός. Μια εποχή που η τιμωρία τους έμελε να ολοκληρωθεί και οι κάτοικοι πρέπει να πληρώσουν για ένα έγκλημα που δεν διέπραξαν ποτέ.

Το μέγεθος του συστήματος των ιδεών είχε διευρυνθεί αρκετά ώστε η Συγγραφέας να θεωρήσει ότι η συγκεκριμένη ιδέα έχει την προοπτική να εξελιχθεί σε μια ολοκληρωμένη ιστορία. Παρόλα αυτά, και ενώ ο φανταστικός κόσμος του νησιού είχε αρχίσει να παίρνει μορφή, δεν υπήρχε τίποτε άλλο, κανένα ίχνος πλοκής και κανένας ήρωας. Το επόμενο βήμα, το σημαντικότερο βήμα στην παραγωγή κάθε έργου, ήταν η συνειδητή απόφαση της Συγγραφέως να ασχοληθεί πραγματικά με αυτή την ιδέα, να ξεκινήσει δηλαδή η συγγραφική διαδικασία. Αυτό σήμαινε να

περάσει όλα τα φαντασιακά στοιχεία μέσα από ένα «κόσκινο λογικής», όχι να τα κάνει πραγματικά, αλλά πιστευτά. Ξαφνικά προέκυψαν αμέτρητες ερωτήσεις που έπρεπε να απαντηθούν όταν αφορούν έναν φανταστικό κόσμο, αλλά πιο σημαντικό από όλα: έπρεπε να γεννηθεί ο πρώτος ήρωας.

1.3. Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ

Πριν όμως προχωρήσουμε στην πλοκή που τελικά δημιουργήθηκε είναι σημαντικό να γίνει αναφορά στο μέσο που ο κάθε δημιουργός επιλέγει να χρησιμοποιήσει για τη γραφή του έργου του και πως αυτό καθορίζει τη μορφή του, τον προορισμό του, ακόμα και την επιτυχία του τελικά να ολοκληρωθεί.

Όταν τελικά ξεκίνησε η γραφή το έργο ονομαζόταν «Project Πηνελόπη» και προοριζόταν να γίνει μυθιστόρημα. Παρότι υπήρξαν πολλές απόπειρες συγγραφής του το μέγεθός του ποτέ δεν ξεπέρασε τις πέντε σελίδες. Γραφή μετά τη γραφή, η πλοκή όλο και προχωρούσε στο φαντασιακό και γινόταν ολοένα και πιο πολύπλοκη. Το παράδοξο ήταν ότι παρότι υπήρχε πραγματικά πια μια ολοκληρωμένη ιστορία στη φαντασία της Συγγραφέως το μέγεθός της που είχε ξεπεράσει τα προσδοκώμενα την εμπόδιζε από το να το γράψει, αλλά την εμπόδιζε από το να την εγκαταλείψει. Η λύση ήρθε απροσδόκητα με την αλλαγή του μέσου.

Ένα σενάριο απαιτεί μόνο τις απαραίτητες περιγραφές, αυτές που έχουν άρρηκτη σχέση με την πλοκή και «γδύνει» τις σκηνές δράσης σε σχεδόν μονολεκτικές αφηγήσεις. Έτσι απομένει όλη η ενέργεια του δημιουργού να δουλέψει με τους ήρωες, το διάλογο και την πλοκή. Η απλοϊκή γραφή επέτρεψε στη Συγγραφέα να ξεπεράσει τα πρώτα εμπόδια στη δημιουργία της πλοκής, μάλιστα προχώρησε με αρκετή ταχύτητα.

Συνολικά, από τη στιγμή της σύλληψης μέχρι την ολοκλήρωση του, το έργο χρειάστηκε περίπου πέντε χρόνια για να δημιουργηθεί, με τη φάση της πραγματικής γραφής να λαμβάνει χώρα μόλις τους τελευταίους τέσσερις μήνες. Έτοιμο από καιρό αλλά παγιδευμένο στο νου.

Η αλλαγή του μέσου όμως δεν είναι κάτι που λειτουργεί πάντα, δεν είναι απαραίτητο, ούτε θεμιτό για κάθε δημιουργό να αλλάξει τον σκοπό του έργου του. Επειδή όμως μια μεγάλη και σύνθετη ιστορία μπορεί να αποδοκιμάζει έναν άπειρο συγγραφέα, το να δοκιμάσει μόνο να το γράψει με τη μορφή σεναρίου είναι μια πολύ καλή άσκηση που θα τον βοηθήσει να αντιληφθεί την αξία του έργου του

απαλλαγμένου από τον λυρικό και εξεζητημένο λόγο και ίσως του δώσει τη σιγουριά και το κίνητρο που χρειάζεται.

1,4. Η ΒΑΣΙΚΗ ΠΛΟΚΗ

Για να γίνει κατανοητή η βασική πλοκή είναι απαραίτητο να γίνει αναφορά στους ασφυκτικούς νόμους και τις δεισιδαιμονίες που επικρατούν στο νησί πολλούς αιώνες μετά τη Σφαγή του Κήτους.

Στο νησί απαγορεύεται αυστηρά η κατασκευή των караβιών. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν γνωρίζουν καν τι είναι ένα караβι και σε τι χρησιμεύει. Όσοι γνωρίζουν τι είναι το θεωρούν βλάσφημο κατασκευάσμα, καθώς με ένα τέτοιο όχημα κυνήγησαν και σκότωσαν το Κήτος. Είναι επίσης ένα καταραμένο αντικείμενο, κάτι που οδηγεί έναν άνθρωπο σε βέβαιο θάνατο. Εκτός από την κατασκευή караβιών θεωρούνται ταμπού οι φυσιολογικές και καθημερινές δραστηριότητες που αφορούν τη θάλασσα, το κολύμπι, το ψάρεμα και το χτίσιμο οικισμών στις παραλίες.

Σε έναν τέτοιο κόσμο μια μικρή ομάδα ηρώων στοχεύει να αντισταθεί στην κοσμοθεωρία του νησιού και να πλεύσει προς το άγνωστο, υπό την απειλή μιας καταστροφής. Το τέλος τους ξεκινάει από τη θάλασσα, που σηκώνεται για να βυθίσει το νησί. Το θαλασσινό νερό εισχωρεί στο νησί βαθιά μέσα στο χώμα και δηλητηριάζει τις σοδιές και το νησί βρίσκεται σε κρίση, η οποία μέρα με τη μέρα επιδεινώνεται. Μια σειρά από λάθος αποφάσεις από την Εξουσία οδηγούν εκατοντάδες αθώους εργάτες σε τραγικό θάνατο. Αυτό ήταν αρκετό για να εξοργίσει τις μάζες και να τις οδηγήσει στο να πολεμήσουν την Εξουσία που τους καταδίκασε, την ημέρα που η τιμωρία τους έμελε να ολοκληρωθεί.

Την ίδια τελευταία μέρα στο νησί οι ήρωες μας κατεβάζουν το караβι, που κατασκεύασαν κρυφά στα βουνά, από το ποτάμι προς τη θάλασσα για να σωθούν από την οργή της, όμως κανείς δεν μπορεί να προβλέψει το πώς η θάλασσα θα φερθεί προκειμένου να τους αφανίσει.

3.

Πρόκειται για μια ιστορία ενηλικίωσης, απελευθέρωσης και πίστης στη δύναμη του ανθρώπου να εναντιωθεί στο κατεστημένο, σε ένα παράδοξο, αλληγορικό κόσμο που αναγκάζει το θεατή να αλλάξει οπτική προς τις πρακτικές του δικού του πολιτισμού.

1,5. ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΨΙΜΟ

Το σενάριο μεγάλωνε γρήγορα. Πολύ σύντομα ξεπέρασε τις διακόσες σελίδες σε μέγεθος. Η Συγγραφέας συνειδητοποίησε ότι είχε παρασυρθεί και η πλοκή είχε ξεφύγει από τα πρότυπα της γραφής σεναρίου, με τη μεταφορά του στον κινηματογράφο να ξεπερνάει τις τρεισήμισι ώρες. Η αλήθεια είναι ότι δεν απαγορεύεται μια ταινία να διαρκεί τρεισήμισι ώρες, είναι όμως πολύ πιθανόν να απορριφθεί από έναν υποψήφιο θεατή, καθώς αποτελεί μεγάλη επένδυση χρόνου από μέρος του.

Μια αλήθεια που η Συγγραφέας ανακάλυψε ήταν πως το να είναι ένα έργο πολύ μεγάλο μπορεί να είναι το ίδιο καταστροφικό με το να είναι πολύ μικρό. Αμέσως, και μετά από την προτροπή της υπεύθυνης καθηγήτριας, η Συγγραφέας μπήκε στη διαδικασία να κόψει. Έπρεπε να αφαιρεθεί σχεδόν το 1/3 του όγκου του σεναρίου και προέκυψε το τρομερό ερώτημα: Ποιο 1/3 μπορεί να αφαιρεθεί χωρίς να καταρρεύσει εντελώς η πλοκή; Αυτή η διαδικασία απαιτεί αντίληψη και μεθοδικότητα. Η Δημιουργός δυσκολεύτηκε να συνειδητοποιήσει ότι έπρεπε να «χαλάσει» κάτι που θεωρούσε τέλειο και ολόκληρο, το μεγαλύτερο εμπόδιο λοιπόν ήταν ο συναισθηματικός παράγοντας που καθυστέρησε την ολοκλήρωση του έργου.

Το πρώτο βήμα, το πιο ανώδυνο, ήταν να αφαιρεθούν οι λιγότερο χρήσιμες σκηνές, οι οποίες όμως ήταν ελάχιστες και επιπλέον λειτουργούσαν μερικώς στη συνοχή της πλοκής. Πολλές δράσεις δεν προέκυπταν με τη φυσικότητα που

απαιτούνταν. Προχωρώντας στη σμίκρυνση του σεναρίου αναπόφευκτα, η πλοκή κατέρρευσε.

Η Συγγραφέας για τον περισσότερο καιρό που μίκραινε το σενάριο εστίασε την προσοχή της στην περιπλοκότητα της δεύτερης και της τρίτης πράξης όμως, όπως ένα κουβάρι είναι τυλιγμένο άτσαλα, για να μικρύνει έπρεπε να ξετυλιχτεί για να αναδομηθεί με καλύτερο τρόπο, να ξαναγραφτεί δηλαδή το σημαντικότερο μέρος οποιασδήποτε φανταστικής ιστορίας, η αρχή, η πρώτη πράξη.

Όταν το σενάριο λοιπόν αποδομήθηκε τελείως προέκυψε ότι η μεγαλύτερη πρόκληση που το χαρακτηρίζει είναι το ότι διαπραγματεύεται έναν τελείως φανταστικό κόσμο, ο οποίος πρέπει να γίνει κατανοητός και πιστευτός από το θεατή. Όταν αφαιρέθηκαν σκηνές αφαιρέθηκαν και απαραίτητες πληροφορίες για το νησί, το exposition. Κάποιοι ήρωες επίσης έχασαν σκηνές που η Συγγραφέας σχεδίαζε να αποκαλύψει ευαισθησίες τους ή πληροφορίες για το παρελθόν τους.

Αφού γίνανε πολλές απόπειρες γραφής της πρώτης πράξης τελικά η Συγγραφέας έφτασε σε ένα αποτέλεσμα πιο ικανοποιητικό όταν συνειδητοποίησε ότι δεν υπήρχε λόγος να παραμείνουν οι σκηνές στις οποίες οι χαρακτήρες μιλούν για τη ζωή στο νησί, ενώ αρκούσαν απλά εικόνες που μετέφεραν μεγάλο όγκο πληροφοριών. Η πρώτη πράξη πια δε θύμιζε τίποτα από την πρώτη της μορφή κι όμως παρά τη σμίκρυνση του σεναρίου το πεδίο έκθεσης διευρύνθηκε και απροσδόκητα προέκυψαν νέα δεδομένα, δοσμένα με τρόπο πιο αποτελεσματικό, λιγότερο φλύαρο και πιο ουσιαστικό.

2. ΤΟ ΝΗΣΙ

Η ακριβής μορφολογία και οι πολιτιστικές συνθήκες στο νησί έχουν άρρηκτη σχέση με τους ήρωες και την πλοκή και είναι απαραίτητο να αναλυθεί η διαδικασία κατασκευής των από τη Συγγραφέα. Αυτό το κεφάλαιο είναι μια λεπτομερής περιγραφή του φανταστικού κόσμου του νησιού.

2.1. Η ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

Σύμφωνα με τον Θανάση Σκρούμπελο «οι χαρακτήρες που κινούμε στο σενάριό μας υπάρχουν όχι μόνο σε σχέση με αυτά που λένε και κάνουν αλλά και σε σχέση με

το περιβάλλον που κινούνται»³. Κατά τη διαδικασία της συγγραφής του σεναρίου προέκυψε ότι η μορφολογία του νησιού μπορούσε να γίνει ένα δυνατό αφηγηματικό εργαλείο και έχει τη δυνατότητα να αποκαλύψει και να δικαιολογήσει κάθε λεπτομέρεια που αφορά τη ζωή στο νησί.

Το νησί είναι μεγάλο και έχει, παρότι αποτελεί κλειστή οικονομία, αρκετούς πόρους για να συντηρήσει τρεις μικρές πόλεις οι οποίες έχουν στοιχηθεί στην νότια, φιλόξενη πλευρά του νησιού, ενώ αντιθέτως στη βόρεια πλευρά του οι δυνατοί άνεμοι έχουν καταστήσει την περιοχή άγονη και δύσβατη. Στη νότια πλευρά υπάρχουν οι πεδιάδες οι οποίες οργώνονται για τα πλούσια αγαθά που παράγουν. Το νησί διέπεται όμως από μια μικρή οροσειρά από όπου πηγάζει ένα ποτάμι, το οποίο τροφοδοτεί με ζωή. Στην βόρεια πλευρά μπορεί κανείς να συναντήσει το ορυχείο, το οποίο χάσκει άδειο και εγκαταλελειμμένο μετά από αιώνες που εκμεταλλευόταν από τους κατοίκους. Τα παραπάνω στοιχεία διαμορφώνουν τη στοίχιση των τριών πόλεων και το ρόλο της κάθε κοινωνικής ομάδας.

4.

Η δημιουργία του χάρτη έγινε με το πρόγραμμα Inkarnate.

Μια πόλη, την οποία οι κάτοικοι αποκαλούν Τρίτη Πολιτεία, είναι χτισμένη κοντά στις ακτογραμμές της νότιας πλευράς. Η πόλη στους πρόποδες της οροσειράς, αποκαλείται Δεύτερη Πολιτεία και στο μεγαλύτερο υψόμετρο στο οποίο μπορεί να

³ Σκρούμπελος, Θ. (2009). Πώς γράφεται το σενάριο. Εκδόσεις «ΕΛΛΗΝ».

χτιστεί οικισμός δεσπόζει η Πρώτη Πολιτεία. Η Βόρεια Πλευρά και οι δασικές εκτάσεις γύρω από τα βουνά είναι ακατοίκητες.

Εκτός από το μεγάλο ρόλο που κατέχει η μορφολογία στην εξέλιξη της πλοκής είναι υπεύθυνη και για τις πρακτικές που έχουν εφεύρει η κάτοικοί του για την επιβίωσή τους, οι οποίες με τη σειρά τους είναι απαραίτητες για να εκτεθούν οι συνθήκες διαβίωσης τους από το θεατή και κατ' επέκταση για την κατανόηση της πλοκής.

2.2. Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΡΟΦΗΣ

Το νησί είναι μια κλειστή οικονομία και τα αγαθά που μπορεί να προσφέρει είναι πάντα δεδομένα. Αυτό έχει οδηγήσει τους κατοίκους να δημιουργήσουν έναν μηχανισμό παραγωγής και κατανάλωσης αγαθών, ο οποίος πρέπει να τηρείται με απόλυτη αυστηρότητα.

Το μεγαλύτερο ποσοστό της παραγωγής λαμβάνει χώρα στις πεδιάδες, οι οποίες δουλεύονται από τους κατοίκους της Τρίτης Πολιτείας, τους αγρότες και τους εργάτες. Η πόλη τους βρίσκεται κοντά στις ακτογραμμές, ώστε να εκμεταλλεύονται οι περιορισμένες γόνιμες εκτάσεις, αλλά και να αποφευχθεί ο συνωστισμός στα υψηλότερα μέρη του νησιού. Οι κάτοικοι της Τρίτης Πολιτείας είναι υπεύθυνοι να παράγουν και να συλλέγουν όλα τα γεωργικά και κτηνοτροφικά αγαθά, παρότι όμως εργάζονται πολύ σκληρά είναι υποχρεωμένοι να παραδίδουν τα πάντα στις Αρχές του νησιού, σε μια πρακτική που αποκαλούν Συγκομιδή. Οι Αρχές συλλέγουν όλα τα αγαθά για να κατανεμηθούν στο υπόλοιπο νησί.

Στη Δεύτερη Πολιτεία κατοικούν οι τεχνίτες του νησιού, οι άνθρωποι που θα παραλάβουν τις ύλες και θα τις μετατρέψουν σε ακόμα περισσότερα αγαθά. Περιλαμβάνουν ιδιότητες όπως η ξυλουργική και η μεταλλουργία, τους βασικής εκπαίδευσεων θεραπευτές και κατασκευαστές φαρμάκων. Με τη σειρά τους και οι κάτοικοι της Δεύτερης Πολιτείας παραδίδουν τα παραχθέντα τους ακόμα ψηλότερα, στην Πρώτη Πολιτεία.

Τέλος, στην Πρώτη Πολιτεία, κατοικούν οι άνθρωποι με διοικητικές θέσεις, γραμματιζόμενοι και επιστήμονες. Είναι ξεκάθαρα η πιο ευνοημένη από τις άλλες δύο πόλεις, ως προς τις συνθήκες διαβίωσης, αλλά επίσης διαφοροποιείται και σε ένα απροσδόκητο κομμάτι. Στις δύο χαμηλότερες πόλεις οι κάτοικοι χρησιμοποιούν τριγωνικά γκρίτζα νομίσματα για την εξαγορά των αγαθών που έχουν παράγει, στην

Πρώτη Πολιτεία όμως κάτι τέτοιο δεν υφίσταται και οι κάτοικοί της καταναλώνουν αυθαίρετα τα αγαθά.

Αυτός ο μηχανισμός παραγωγής, μεταφοράς και ανακατανομής των αγαθών είναι μεν αποτελεσματικός όσο η γη του νησιού μπορεί να προσφέρει, αλλά άδικος ως προς τους λιγότερο ευνοημένους βάση τοποθεσίας, με τα μεγαλύτερα θύματά του να είναι οι κάτοικοι της Τρίτης Πολιτείας.

2,3. ΤΑ ΨΗΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΜΗΛΑ

5.

Οι κάτοικοι του νησιού έχουν επινοήσει τα δικά τους πιστεύω όσον αφορά την προέλευση και τον σκοπό της ζωής τους. Για να αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα του εγκλεισμού τους αναπτύσσουν την πεποίθηση πως ο λαός τους είναι αυτόχθον κι έτσι έχουν ξεχάσει πως οι πρόγονοί τους κατέφθασαν με καράβια στο νησί από πολλά μέρη του κόσμου. Πιστεύουν ότι το νησί τους είναι το μοναδικό στον κόσμο και η θάλασσα είναι απέραντη, απροσπέλαστη και άδεια. Με αυτόν τον τρόπο δε θα σκεφτούν ποτέ να φύγουν και δε θα υποφέρουν από την ελπίδα ότι ίσως άλλοι άνθρωποι θα τους σώσουν από τη φυλακή τους. Όλα τα παραπάνω σε συνδυασμό με την πεποίθηση πως οι θεοί τους μισούν και δε θα τους επιτρέψουν ποτέ να προσπεράσουν τη θάλασσα έχουν οδηγήσει τους κατοίκους να αντιμετωπίζουν καθημερινά φαινόμενα και αλήθειες με διαστρεβλωμένο τρόπο.

Αντιλαμβάνονται τη θάλασσα όπως εμείς αντιλαμβανόμαστε το διάστημα, το σημείο που τελειώνει ο κόσμος (μάλιστα αναφέρονται μερικές φορές στο νησί ως «ο κόσμος»). Τα μόνα ζώα που βλέπουν με τα μάτια τους πως διασχίζουν την θάλασσα είναι τα πουλιά, γι αυτό τα θεωρούν ιερά πλάσματα που μεταφέρουν μηνύματα από άλλους κόσμους, έχουν προσωπική επαφή με τους θεούς και επιβλέπουν την διαδικασία εξιλέωσής τους μετά τη Σφαγή του Κήτους. Τα πουλιά παίζουν μεγάλο ρόλο στον τρόπο που εκφράζουν τη θρησκευτικότητά τους. Τα ρούχα των ιερέων και των ευσεβών είναι διακοσμημένα με πραγματικά πούπουλα, τα οποία οι κάτοικοι μαζεύουν από κάτω και τα συλλέγουν.

Στο ψηλότερο σημείο του νησιού, όσο πιο κοντά γίνεται στον ουρανό, έχουν χτίσει έναν ναό στον οποίο δοξάζουν την διαδικασία της πτήσης. Πιστεύουν ότι κάποια μέρα θα τους συγχωρέσουν οι θεοί και για να φύγουν ώστε να τους συναντήσουν θα έβγαζαν πραγματικά φτερά για να πετάξουν. Στο ναό δεσπόζει ένα άγαλμα με το πως φαντάζονται ένα τέτοιο γεγονός, έναν άνθρωπο με φτερά πουλιού αντί για χέρια.

Η Παλίρροια, η οποία και αποτελεί τη δύναμη που δίνει ώθηση στην πλοκή του σεναρίου, είναι ένα απόκρυφο κομμάτι της μυθολογίας του νησιού. Η ζοφερή προφητεία λέει ότι μετά το πέρας της τιμωρίας που τους επιβλήθηκε από τους θεούς το νησί θα βυθιστεί και θα χαθεί από προσώπου γης. Οι κάτοικοι, για λόγους επιβίωσης, άλλαξαν αυτό το τέλος, ή μάλλον πρόσθεσαν την ελπίδα, την πτήση.

Ο φόβος για τη θάλασσα και η απειλή της Παλίρροιας δημιουργούν μια ξεχωριστή αντιμετώπιση των κατοίκων ως προς τη διαχείριση του χώρου που διαθέτουν. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω η κατανομή της γης στις ξεχωριστές κοινωνικές ομάδες έχει σχεδιαστεί για την σωστή παραγωγή αγαθών, όμως όσο πιο κοντά στη θάλασσα ζει κάποιος τόσο πιο ευάλωτος είναι ενάντια στις δυνάμεις της θάλασσας. Αναπόφευκτα οι κάτοικοι της Τρίτης Πολιτείας θεωρούνται ότι θα είναι οι πρώτοι που θα πεθάνουν, οι λιγότερο καταρτισμένοι και αναλώσιμοι. Αντιθέτως οι άνθρωποι που μένουν ψηλότερα, κοντά στα βουνά, πιστεύουν ότι αξίζουν να παραμείνουν ζωντανοί περισσότερο από τους υπόλοιπους συμπολίτες τους. Επιπλέον, ο τρόπος που έχουν επινοήσει να απομονώνουν τα αντικοινωνικά άτομα, λόγο μάλιστα του περιορισμένου, πολύτιμου χώρου, είναι να τα «σπρώξουν» κυριολεκτικά προς τις παραλίες, από όπου δεν τους επιτρέπεται να αναρριχηθούν ξανά προς το κοινωνικό σύνολο. Η θέση του κάθε ανθρώπου στο νησί δεν καθορίζει μόνο το ρόλο του αλλά και την αξία της ζωής του.

Το νησί είναι ένα παράδοξο μέρος, ένας δυστοπικός κόσμος και οι άνθρωποι που είναι αναγκασμένοι να το κατοικούν είναι πλασμένοι από παράδοξες ιδέες. Μετά όμως από τόσο τόσους αιώνες κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει ποια είναι η αλήθεια για την καταγωγή και τη μοίρα τους. Οι ήρωες του σεναρίου έρχονται όλοι αντιμέτωποι με την αλήθεια για τους εαυτούς τους ξεχωριστά και φορέας αυτής της αλήθειας είναι πάντα είναι η θάλασσα.

3. ΟΙ ΗΡΩΕΣ

Σε αυτό το κεφάλαιο θα γίνει αναφορά στους βασικούς ήρωες του σεναρίου και την πορεία τους στην πλοκή του σεναρίου.

3,1. Ο ΤΖΑΡΕΤ

6.

Ο πρωταγωνιστής του σεναρίου είναι ο Τζάρετ, υπήρξε μάλιστα ο πρώτος ήρωας που δημιουργήθηκε από την Συγγραφέα σε αυτές τις πρώτες 5 σελίδες του μυθιστορήματος και χρησίμευε σαν όχημα για την πρώτη γνωριμία του αναγνώστη με τον κόσμο του νησιού. Η πρώτη και η μοναδική ιδιότητα που του απονεμήθηκε σε εκείνη τη φάση, η οποία κατάφερε όχι μόνο να επιβιώσει μέχρι την τελική μορφή του σεναρίου αλλά και να μεταμορφώσει την πλοκή, ήταν πως ευθύνεται για το θάνατο κάποιου αγαπημένου του προσώπου όταν ήταν ακόμη παιδί, ή τουλάχιστον έτσι

πίστευε. Η μόνη προσαρμογή που έκανε η Συγγραφέας ήταν να εμπλέξει το στοιχείο της θάλασσας για να πλαισιώνει την τραυματική εμπειρία του, καθώς ο μικρός ξάδερφός του πνίγεται από ένα μεγάλο κύμα.

Η ιστορία του όμως αρχίζει όταν είναι 22 χρονών και δεν έχει καταφέρει τίποτα στη ζωή του. Η τραυματική εμπειρία που έζησε ισοπέδωσε την προσωπικότητά του και τον απομόνωσε από τον κοινωνικό του περίγυρο και τα αγαπημένα του πρόσωπα. Ζει στην σκιά του αδελφού του, του Κάιν, τον οποίο φθονεί για τις επιτυχίες του αλλά και απεχθάνεται για τις ιδέες και τις απόψεις του. Η σιωπή και η απάθειά του προς τη ζωή στο νησί κρύβουν τις σπάνιες αρετές του, το αλάνθαστο ένστικτο και την παρατηρητικότητα του, την ευαισθησία του προς τις ανάγκες των άλλων. Έχει συναισθήματα και ιδέες που κανείς άλλος κοντά του δεν έχει και επέλεξε να είναι μόνος.

Τυχαία, με απροσδόκητο και σχεδόν μοιραίο τρόπο, γνωρίζει την Ελένη που είναι κι αυτή ένα ασυνήθιστο κορίτσι. Στο πρόσωπό της βλέπει έναν άνθρωπο που του μοιάζει. Και οι δύο δε συμβιβάζονται με τη ζωή στο νησί, αυτός μεν μέσω της απάθειας, εκείνη με τη δράση. Την ερωτεύεται κι έτσι αρχίζει γι αυτόν το ταξίδι της αυτοπραγμάτωσης του. Μέσα από τη σχέση τους ο Τζάρετ θα μάθει πως να εμπιστεύεται και να αγαπάει τον εαυτό του.

Ο Τζάρετ βρίσκει τη δύναμη να αντιμετωπίσει όλους τους φόβους του και ειδικότερα για αυτόν για τη θάλασσα από της οποίας την οργή γλιτώνει ξανά και ξανά μέχρι που βρίσκεται πάνω στο καράβι και την κοιτάζει με ανακούφιση και θαυμασμό για την ομορφιά και την απεραντοσύνη της.

3,2. ΕΛΕΝΗ. ΜΙΑ ΗΡΩΙΔΑ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΔΥΟ.

7.

Η Ελένη είναι ο ήρωας που υπήρξε η μεγαλύτερη πρόκληση κατά τη δημιουργία του σεναρίου. Ένας δυσπρόστατος χαρακτήρας, την διέπουν στιγμές απaráμιλλης αλληλεγγύης και αυτοθυσίας και ταυτόχρονα αναισθησίας και σκληρότητας, πολλές φορές προς τα ίδια άτομα. Κανείς από τον περίγυρό της δεν μπορεί να ξέρει πως πραγματικά αισθάνεται και ποια είναι τα κίνητρό της.

Η Ελένη δε φοβάται τη θάλασσα, γι αυτό εξάλλου είναι ο κατάλληλος άνθρωπος για να απαλύνει τους φόβους του Τζάρετ. Μοιάζει επίσης να μην πιστεύει στη μυθολογία του λαού της, αναφέρεται στη θάλασσα περισσότερο σαν ένα φυσικό στοιχείο παρά σαν εκδικητικό πνεύμα. Συχνά προκαλεί την τύχη της, πλησιάζοντας το νερό και αγγίζοντάς το και δείχνει να ευχαριστείται παραβαίνοντας τους νόμους του νησιού.

Η τάση της να παραβαίνει τους νόμους του νησιού έγκειται στη σχέση της με τα μέλη της οικογένειάς της. Η Ελένη, παρότι περνάει πολύ χρόνο στις παραλίες κατοικεί στην Πρώτη Πολιτεία, μάλιστα είναι κόρη του ηγεμόνα του νησιού, του Γεράσιμου, ο οποίος ενσαρκώνει κατά τη γνώμη της όλα όσα είναι λάθος στο νησί και επιλέγει συνειδητά να αντιτίθεται σε ό, τι αυτός πρεσβεύει. Το αποκορύφωμα της ανυπακοής της είναι η συμμετοχή της στο σχέδιο της θείας του πατέρα της, της Πηνελόπης, να αποδράσει από το νησί.

Πώς όμως αυτή η ηρωίδα δημιούργησε τόσες προκλήσεις για τη Συγγραφέα; Η αλήθεια είναι ότι η περίπτωση της είναι ξεχωριστή στο σενάριο, ίσως το πιο σημαντικό αποτέλεσμα που προέκυψε από το Μεγάλο Κόψιμο, καθώς στη μεγαλύτερη εκδοχή του η Ελένη, με τα δυσπρόστατα χαρακτηριστικά της, ήταν δύο ηρωίδες.

Στο πρωτότυπο σενάριο, πριν το Μεγάλο Κόψιμο, μια από τις κύριες γραμμές της πλοκής ήταν το ερωτικό ενδιαφέρον του Τζάρετ, όχι όμως για την Ελένη, αλλά για μια άλλη ηρωίδα που λεγόταν Κάρμα και είχε ξεχωριστές ιδιότητες και σημαντικό ρόλο στη βασική πλοκή και την αυτοπραγμάτωση του Τζάρετ. Η Κάρμα όμως, παρότι ηρωίδα φάντασμα διόλου δεν έχει εκλείψει από το σενάριο, έχει πλήρως αφομοιωθεί από μια άλλη ξεχωριστή ηρωίδα.

Η Ελένη ομοίως, πριν το Μεγάλο Κόψιμο, ήταν κι αυτή μια ανεξάρτητη ηρωίδα με ξεχωριστές ιδιότητες, που είχε τη δικιά της πλοκή να εξελίσσεται παράλληλα με αυτή του ζευγαριού, υπάρχοντας μάλιστα εντελώς ξεχωριστά από τους νεαρούς εραστές. Ήταν η μικρότερη κόρη του ηγεμόνα του νησιού, μόλις δεκατριών χρονών. Το όνομά της παραπέμπει στην Ελένη της Τροίας που εγκατέλειψε την πατρίδα της προς ανακάλυψη νέων κόσμων. Ο παραλληλισμός με τη θρυλική ηρωίδα του Ομήρου θα πραγματοποιούταν στο πρωτότυπο τέλος με έναν ιδιαίτερο τρόπο που θα αναλυθεί παρακάτω.

Ποια από τις δύο όμως είναι η πραγματική Ελένη; Για να αφαιρεθεί ένα ικανοποιητικό μέρος του σεναρίου ήταν αναγκαίο και πραγματικά σωτήριο μιας από τις δύο ηρωίδες να κοπεί, υπήρχε όμως μια καλύτερη λύση, οι δύο ηρωίδες να γίνουν ένα. Η Ελένη του σεναρίου δεν είναι καμία από τις δύο, παρά ένας συνδυασμός από τις πιο χαρακτηριστικές και χρήσιμες ιδιότητες της κάθε μιας.

3,3. Η ΠΗΝΕΛΟΠΗ

8.

Το όνομα αυτής είναι και ο τίτλος του σεναρίου, παρότι η Πηνελόπη δεν είναι η πρωταγωνίστρια της ιστορίας, είχε όμως πολύ μεγαλύτερο ρόλο πριν το Μεγάλο Κόψιμο, λίγο μικρότερο από αυτόν του Τζάρετ. Ο τίτλος όμως δεν αναφέρεται σε αυτήν, αλλά στο καράβι, στο οποίο οι υπόλοιποι ήρωες δίνουν το όνομά της, και τους οδηγεί εν τέλει στην ελευθερία.

Η Πηνελόπη είναι η γριά θεία της Ελένης, έχει τη μορφή μιας κουρασμένης αλλά αγέρωχης γυναίκας που, παρόμοια με την πασίγνωστη ηρώίδα του Ομήρου, μένει πιστή στην προσωπική της αλήθεια και καρτερικά περιμένει να τη φέρει εις πέρας. Η Πηνελόπη είναι σοφή και γενναία και ο εγκέφαλος του σχεδίου κατασκευής του καραβιού και της απόδρασης από το νησί. Είναι η μόνη που φαίνεται να γνωρίζει και να αποδέχεται την αλήθεια για την καταγωγή του λαού της και η μόνη που γνωρίζει ότι υπάρχουν κι άλλοι κόσμοι μακριά από το νησί.

Όμως η Πηνελόπη, σε μια τελείως αντίθετη στροφή από τις συνυφασμένες ιδιότητες του ονόματός της, συμβολίζει την αλλαγή, μια πράξη που όταν στα αλήθεια συμβαίνει είναι τόσο πρωτότυπη, αλλά που η επιθυμία για την απόκτησή της είναι γριά, σχεδόν αιώνια για τον άνθρωπο.

Η Ελένη ομοίως προοριζόταν να φερθεί ενάντια στις ιδιότητες της Ελένης της Τροίας, επιλέγοντας να μείνει στο νησί για να βοηθήσει τους συνανθρώπους της να δραπετεύσουν από την Παλίρροια, παραχωρώντας τη θέση της πάνω στον καράβι στη γριά θεία της. Η Συγγραφέας επιθυμούσε αυτήν την αντίθεση, ή μάλλον αυτή την ανταλλαγή, για δύο ηρωίδες που απορρίπτουν επιτέλους την παθητικότητα τους και αναγκάζονται να αναλάβουν δράση για να αλλάξουν την μοίρα τους. Δυστυχώς αυτή η θεωρία δεν επιβίωσε ως την τελική μορφή του σεναρίου, καθώς το τέλος άλλαξε και οι δύο ηρωίδες είναι μαζί πάνω στο καράβι, βέβαια η Συγγραφέας δεν επιθυμούσε να αλλάξει τα ονόματά τους.

3.4. Ο ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

9.

Ο Γεράσιμος, ο άτυχος τελευταίος ηγεμόνας του νησιού και πατέρας της Ελένης, είναι ένας ήρωας που δεν παίρνει ούτε μια σωστή απόφαση για τον εαυτό ή για τον λαό του σε ολόκληρο το έργο. Η κυρίαρχή του ιδιότητα είναι η άρνησή του να δώσει σημασία στα αισθήματα και στις σκέψεις των άλλων ανθρώπων, ακόμα και των ίδιων του των παιδιών. Προσκολλημένος πιστά στα ήθη που του κληροδότησαν οι πρόγονοί του καταφεύγει στη βία όταν ο γιος του παραβιάζει τους νόμους και φτιάχνει ένα μικρό καραβάκι. Θεωρεί ότι η ευσέβεια και η υπακοή του στη θρησκεία του νησιού θα τον ευλογήσει με το έλεος των θεών και δεν πιστεύει ότι η Παλίρροια πρόκειται να συμβεί.

Ο Γεράσιμος σε αυτό το έργο συμβολίζει την παλιά σκέψη, τη δημιουργημένη σε άλλες εποχές που οι συνθήκες ήταν διαφορετικές. Όταν πια συνειδητοποιεί ότι το τέλος έρχεται είναι πια πολύ αργά. Για την αδυναμία του χαρακτήρα του και τη δυσκολία του να προσαρμοστεί στην κατάρρευση του πολιτισμού του τιμωρείται με θάνατο. Όμως η μεγαλύτερή του τιμωρία, παρόμοια με την κατάρα του νησιού, είναι η ενοχή, καθώς μετά από μια σπασμωδική κίνηση που έκανε για να τη διατήρηση της ευημερίας του λαού του καταδίκασε σε φριχτό θάνατο εκατοντάδες ανθρώπους.

Ο Γεράσιμος όμως δεν είναι ο κακός της ιστορίας, μάλλον είναι το μεγαλύτερο θύμα των συνθηκών, καθώς απομένει στο τέλος προδομένος από το λαό του που του έχει εναντιωθεί, από την οικογένειά του που τον έχει εγκαταλείψει και από τα πιστεύω του που αποδείχθηκαν λανθασμένα.

3,5. Ο ΠΩΛ

10.

Ο Πωλ ήταν ο μοναδικός ήρωας που κατάφερε μετά το Μεγάλο Κόψιμο να αναπτυχθεί και να μεγαλώσει το ρόλο του και το αντίκτυπό του στην πλοκή. Ο Πωλ είναι ένας νέος που γεννήθηκε στην απόλυτη φτώχεια, στις παραλίες όπου δεν είχε καμία ελπίδα να επιβιώσει. Η Πηνελόπη τον έσωσε και του έδωσε πνοή και σκοπό. Μεγαλώνοντας ερωτεύτηκε την Ελένη και έγινε αντίζηλος του Τζάρετ.

Γρήγορα μετά την πρώτη του εμφάνιση στο σενάριο αποκαλύπτει ότι δεν ενδιαφέρεται πραγματικά για την ελευθερία του, παρά μόνο για τον ανεκπλήρωτο έρωτά του με μια κοπέλα που ποτέ δε θα μπορέσει να διεκδικήσει λόγω της καταγωγής του. Σε αντίθεση με την υπόλοιπη ομάδα του δεν τον ενδιαφέρει η Παλίρροια, ο πραγματικός του εχθρός είναι το καθεστώς, η δύναμη που τον

απομακρύνει από την αγαπημένη του. Υπηρετεί το σχέδιο της Πηνελόπης μόνο γιατί πιστεύει πως αν φύγει μαζί της από το νησί τότε η ζωή τους θα μηδενίσει και η καταγωγή τους δε θα έχει πια σημασία. Τότε μόνο θα έμπαινε στη διαδικασία να τη διεκδικήσει.

Όταν συνειδητοποιεί ότι ούτε μακριά από το νησί δε θα καταφέρει να κερδίσει την αγάπη της στρέφει το μίσος του στο πρόσωπο που συμβολίζει το θεσμό που πιστεύει πως ευθύνεται για όλα τα δεινά που τον καταδιώκουν, στον Γεράσιμο. Πριν όμως επαναστατήσει ο Πωλ, κυριευμένος από ζήλια για τον Τζάρετ προδίδει το σχέδιο της Πηνελόπης δηλαδή την ίδια του την οικογένεια. Η τιμωρία του ήταν να βρεθεί εγκλωβισμένος στο ορυχείο την ημέρα που εκατοντάδες συμπολίτες του πνίγηκαν στην πλημύρα. Ο ίδιος έζησε, αλλά η ενοχή του τον σκότωσε, αφού για να εξιλεωθεί για την κακή του πράξη δένει τη μοίρα του με αυτή του Γεράσιμου και χάνει τη ζωή του από την Παλίρροια.

Το τρομερό λάθος του Πωλ, όπως παραλίγο και πολλών άλλων, ήταν να πολεμήσουν την Εξουσία, ένας θεσμός που δεν μπορούσε πια να ανταποκριθεί στις ανάγκες κανενός. Ο Πωλ σκότωσε τον Άρχοντα Γεράσιμο, πήρε κατά κάποιο τρόπο τη θέση του στο άδειο παλάτι περπατώντας τους διαδρόμους και χαζεύοντας για πρώτη φορά στη ζωή του τη θέα από ψηλά. Δεν σκέφτηκε όμως να σώσει τη ζωή του, να ανέβει στο καράβι με τους συντρόφους του και έχασε τη ζωή του καθώς κανείς δεν μπόρεσε να προβλέψει ότι η Παλίρροια θα ξεκινούσε από ψηλά.

4. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΠΙΡΡΟΕΣ

Οι αναφορές και οι επιρροές ενός δημιουργού, οποιουδήποτε καλλιτέχνη, δεν περιορίζονται μόνο σε αυτές που ο ίδιος επιλέγει συνειδητά, αλλά δανείζεται στοιχεία από πολλές πηγές σύμφωνα με τα βιώματά του. Σε αυτό το κεφάλαιο θα γίνει αναφορά στις ιστορίες από τις οποίες η Συγγραφέας εμπνεύστηκε το σενάριο και τα στοιχεία που δανείστηκε από αυτές.

4.1. MOBY DICK

Από την ταινία *Moby Dick* (σκηνοθεσία: John Huston, 1956) όπως αναφέρθηκε και στο πρώτο κεφάλαιο εμπνεύστηκε η Συγγραφέας τη σκηνή της καταδίωξης του Κήτους, αυτό όμως είναι ένα μέρος της επιρροής από την θρυλική ιστορία του

Herman Melville. Το *Moby Dick* είναι ένα αφήγημα με πολλούς συμβολισμούς και αλληγορίες προς ερμηνεία.

Δεκαπέντε μόλις λεπτά μετά την έναρξη της ταινίας στη σκηνή της εκκλησίας παρουσιάζονται τα περισσότερα στοιχεία τα οποία πάρθηκαν και μεθερμηνεύτηκαν για να δημιουργήσουν ένα αόριστο κόσνεπτ, από το οποίο προέκυψαν οι πρώτες ιδέες για το σενάριο. Αυτή δεν ήταν μια οποιαδήποτε εκκλησία, αλλά αυτή στην οποία συναντιούνταν οι ναύτες πριν πλεύσουν για το μεγάλο θαλάσσιο ταξίδι. Στους τοίχους είναι κρεμασμένες πλάκες με τα ονόματα των ανθρώπων που έχασαν τη ζωή τους από τις φάλαινες. Ο ιερέας, ο Πάτερ Marle σκαρφαλώνει από μια ανεμόσκαλα σε ένα κατάστρωμα πλοίου για να απαγγείλει. Το παρακάτω απόσπασμα από το λόγο του επίσης έδωσε στη Συγγραφέα πολλές ιδέες:

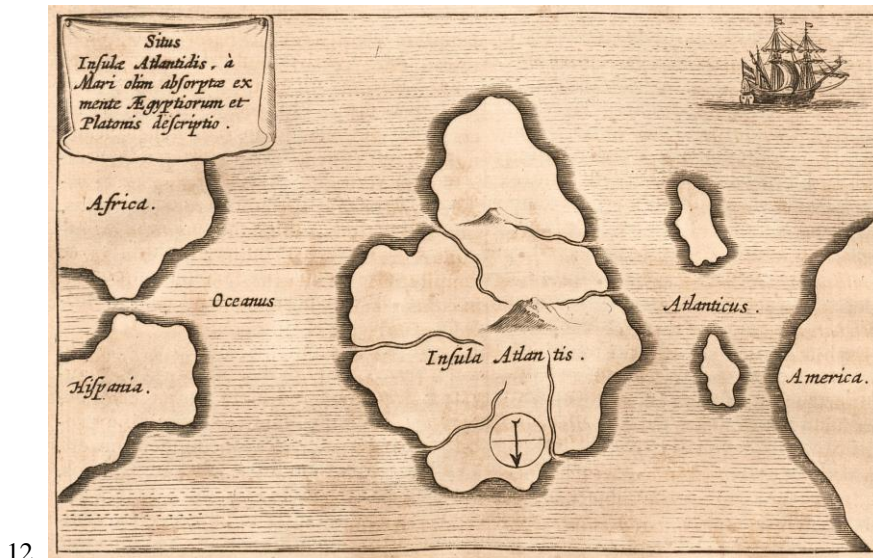
«Ο Ιωνάς πίστευε ότι ένα πλοίο φτιαγμένο από τον άνθρωπο θα τον μετέφερε σε χώρες που ο Θεός δεν θα τον έβρισκε (...) Το πλοίο σαλπάρει αλλά σύντομα η θάλασσα επαναστατεί, δεν αντέχει το τρομερό βάρος.»⁴

Τις επιρροές από το *Moby Dick* μπορεί κανείς να τις εντοπίσει πια μόνο κρυμμένα στη μυθολογία του νησιού, όμως ήταν οι πιο σημαντικές στη σύλληψη του σεναρίου.

⁴ John Huston. *Moby Dick* (1956) Metro-Goldwyn-Mayer

4.2. ΑΤΛΑΝΤΙΔΑ

Στο έργο του Πλάτωνα «Τιμαίος» ο φιλόσοφος Πλάτων αναφέρεται στο μυθικό νησί της Ατλαντίδας, το οποίο βρισκόταν στον Ατλαντικό ωκεανό και κατάφερε να συγκεντρώσει τεράστια δύναμη, όμως μέσα σε μια μέρα και μια νύχτα βυθίστηκε στα έγκατα της γης αφήνοντας πίσω του ένα άδειο ωκεανό.⁵

Παρότι το πιθανότερο ήταν η Ατλαντίδα να προήλθε από τη φαντασία του φιλοσόφου, ο κόσμος παραμένει γοητευμένος με το νησί και με τη μυστηριώδη εξαφάνιση του. Ο μύθος της Ατλαντίδας ήταν η πρώτη επιρροή της Συγγραφέως για την συγγραφή του σεναρίου. Θεώρησε ότι θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να επινοήσει την ιστορία μιας πολύ διαφορετικής Ατλαντίδας, που έχασε πριν από πολύ καιρό τη στρατιωτική της δύναμη και την εύνοια των θεών, ένα νησί όμως που το περιμένει το ίδιο τέλος: η Παλίρροια.

⁵ Πλάτων (3^{ος} αιώνας π.Χ) «Τιμαίος».

4,3. ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

13.

Το έπος «Θεογονία» του Ησίοδου είναι μια συλλογή από τις σημαντικότερες πεποιθήσεις του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού σε σχέση με τη γέννηση των θεών και του κόσμου τους. Στη Θεογονία γίνεται αναφορά στον πασίγνωστο μύθο του Προμηθέα, γιο του Τιτάνα Άτλαντα, που έκλεψε τη φωτιά από τον Όλυμπο για να τη χαρίσει στους ανθρώπους, ξεκινώντας τον ανθρώπινο πολιτισμό. Ο βασιλιάς των θεών, ο Δίας εξοργισμένος βλέποντας τη φωτιά στα χέρια των ανθρώπων τιμώρησε τον Προμηθέα αλλά και τους θνητούς⁶.

Στο μύθο του Προμηθέα παρουσιάζεται η ιδέα ότι ο τρόπος ο άνθρωπος να γλιτώσει από τα δεινά της ανθρώπινης φύσης είναι κάποιο υλικό αντικείμενο που ανήκει ή προστατεύεται από τους θεούς. Αν γίνει απόπειρα κλοπής ή κατάκτησης αυτού του αντικειμένου τότε η θεϊκή τιμωρία θα είναι σκληρή και αιώνια.

⁶ Ησίοδος (7^{ος} αιώνας π.Χ). Θεογονία.

Από το μύθο του Προμηθέα η Συγγραφέας εμπνεύστηκε την φύση της τιμωρίας που έπληξε τους ανθρώπους του νησιού, που κι αυτοί επιχείρησαν να κατακτήσουν τη δύναμη των θεών.

4.4. ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Όπως και με οποιαδήποτε άλλο φυσικό στοιχείο ο άνθρωπος φαίνεται να επωφελείται και να τυραννιέται από τις δυνάμεις της φύσης και η θάλασσα φέρεται εχθρικά αλλά και σπλαχνικά προς τους θνητούς στις βιβλικές γραφές. Η Συγγραφέας ήθελε να δώσει στη θάλασσα που περιβάλλει το νησί αυτό το χαρακτηριστικό που παραπέμπει στις ιστορίες που πρωταγωνίστησαν ανά τους αιώνες στο Δυτικό Πολιτισμό.

14.

Στην Παλαιά διαθήκη η πιο χαρακτηριστική αναφορά στη δύναμη του νερού γίνεται στο βιβλίο της Γένεσης και στην αποστολή του Νώε να κατασκευάσει μια κιβωτό που θα σώσει αυτόν, την οικογένειά του και όλα τα είδη ζώων στον κόσμο, εν όψη μιας τρομερής παλίρροιας που θα σκέπαζε με νερό ολόκληρο τον κόσμο. Η ιστορία της παλίρροιας του Νώε είναι η πιο διαδεδομένη, παρότι όμως ο μύθος της Παλίρροιας εμφανίζεται στα μυθολογικά αρχεία πολλών πολιτισμών με την ελληνική εκδοχή της να ονομάζεται «Ο κατακλυσμός του Δευκαλίωνα», όπου ο βασιλιάς Δευκαλίωνας, παρομοίως με τον Νώε, έλαβε εντολή από τον Δία να σώσει τον εαυτό

του και τη γυναίκα του πριν τιμωρήσει με κατακλυσμό το διεφθαρμένο ανθρώπινο είδος.

Ο Russel R. Dynes αναφέρει πώς η ιστορία της παλίρροιας είναι τόσο ενσωματωμένη στο Δυτικό Πολιτισμό και η ιδιοκτησία της είναι τόσο ευρέως διαδεδομένη που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για πολλούς σκοπούς. Όμως τα κοινά χαρακτηριστικά τους είναι πάντα η κακή συμπεριφορά των ανθρώπων που εξοργίζει τους θεούς, οι πόροι καταστρέφονται, οι άνθρωποι τιμωρούνται για τη διαφθορά τους και όσοι σώζονται επιδεικνύουν μεγάλο ηρωισμό και σπάνιες αρετές.⁷

Αντίθετα με τη καταστροφική δύναμη της θάλασσας στην περίπτωση του Νώε, στο βιβλίο «Εξοδος» ο Μωυσής χτυπώντας το κοντάρι του μπροστά στην τρομερή θάλασσα την έσκισε στα δύο επιτρέποντας στο λαό του να τη διασχίσει. Όταν ο Αιγυπτιακός στρατός τους ακολούθησε η θάλασσα έκλεισε με μιας και τους έπνιξε. Η Συγγραφέας εμπνεύστηκε από την ξεχωριστή και βοηθητική συμπεριφορά της θάλασσας προς τους διωγμένους και αδικημένους και προσάρμοσε τη συμπεριφορά της Παλίρροιας στο σενάριό της.

15.

Αντίθετα με την πεποίθηση των κατοίκων του νησιού ότι η Παλίρροια θα ξεκινούσε από τις παραλίες βυθίζοντας σιγά σιγά το νησί το νερό ξεχείλισε τελικά από τα βουνά τιμωρώντας τους αδαείς και ευνοούμενους και χαρίστηκε στους αδικημένους και τους φτωχούς, ενώ παράλληλα σύνδραμε τους ήρωες μεταφέροντας το καράβι τους στη θάλασσα. Η Παλίρροια φέρθηκε με κριτήρια που μοιάζουν να

⁷ NOAH AND DISASTER PLANNING: THE CULTURAL SIGNIFICANCE OF THE FLOOD STORY, Russell R. Dynes

ανταποκρίνονται με αυτά ενός εξωτερικού παντοδύναμου παρατηρητή, που αποκαθιστά τη δικαιοσύνη.

4,5. 1984. ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Το 1984 του George Orwell είναι μια δυστοπική τραγωδία που εξιστορείται μέσα από τον απαγορευμένο έρωτα του Γουίνστον και της Τζούλιας. Σε αυτό το βιβλίο η Συγγραφέας βρήκε το συστατικό που αισθανόταν πως έλειπε από τη σχέση του Τζάρρετ και της Ελένης και αυτό ήταν η επαναστατική φύση του έρωτά τους.

Τους ενώνει η αγалλίαση για τις κρυφές και παράνομες πράξεις τους. Βλέπουν ο ένας στον άλλον έναν τρόπο να επαναστατήσουν ενάντια στο καθεστώς που τους αλλοιώνει και τους καταπιέζει. Η Ελένη με το να είναι με κάποιον που δεν ανήκει στον κύκλο της, ο Τζάρρετ με το να διαψεύσει τις θεωρίες του αδερφού του και οι δύο μαζί ενάντια στους νόμους φτιάχνοντας το καράβι για να δραπετεύσουν. Όσο είναι μαζί δεν ανήκουν στο νησί και χαίρονται με αυτή τους την ανυπακοή που τους γεμίζει με δύναμη.

Το τέλος της Τζούλιας και του Γουίνστον ήταν τραγικό, καθώς δεν κατάφεραν να σώσουν τον έρωτά τους από τον Μεγάλο Αδερφό. Η Ελένη και ο Τζάρρετ όμως εκμεταλλεύτηκαν τη σύγχυση στο νησί για να παραμείνουν κρυμμένοι και να πλεύσουν με το καράβι τους προς την ελευθερία.

5. ΠΑΡΑΠΕΜΠΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ο σκοπός του σεναρίου είναι η μεταφορά μηνυμάτων στο θεατή που η Συγγραφέας θεωρεί επείγοντα για τη σημερινή εποχή που έχει χαρακτηριστεί κρίσιμη για την ευημερία του πολιτισμού μας στο κοντινό μέλλον.

5,1. ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΝΟΧΗ

Το σενάριο «Πηνελόπη» είναι μια ιστορία ενηλικίωσης και ανάληψης ευθυνών, τόλμης για αντίσταση στην κοινή γνώμη και απεγκλωβισμού από το αίσθημα της ενοχής. Το χαμένο νησί αποτελεί μια διαστρεβλωμένη μικρογραφία της δικιάς μας κοινωνίας που, στη σύγχρονη εποχή της γνώσης και της αυτοματοποίησης, βρίσκεται σε μεγάλη σύγχυση εν όψη του κόσμου που αλλάζει απότομα και αμετάκλητα εξαιτίας της έντονης ανθρώπινης δραστηριότητας.

16.

Η Παλίρροια που τιμώρησε το νησί είναι ένα φανταστικό φαινόμενο, που όμως μοιάζει πολύ αληθινό και προγραμματισμένο και για το δικό μας κόσμο μετά από αιώνες σκληρής εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων της γης. Παρά την εφευρετικότητα του ο άνθρωπος, που τον τελευταίο αιώνα έχει προβεί σε τεράστια τεχνολογική πρόοδο, δεν έχει ανακαλύψει ακόμα τον τρόπο να προστατευθεί από τις κλιματικές καταστροφές, ειδικά όταν πρόκειται για την συντριπτική δύναμη της θάλασσας, που ποτέ δεν θα μπορέσει να ελέγξει.

Η Συγγραφέας θεωρεί τη σημαντικότερη διδαχή στο έργο της την διαχείριση και αποδέσμευση μας από την ενοχή που μας διέπει για τις λάθος πρακτικές που εφαρμόζονταν μέχρι τώρα εναντίον της οικολογικής ευημερίας του πλανήτη. Την ενοχή, που παρότι δίκαια αποδοσμένη μπορεί να μας αποτρέπει από το να επιχειρήσουμε να αλλάξουμε τη μοίρα μας.

Οι κάτοικοι του νησιού που έμελλαν να αντιμετωπίσουν την Παλίρροια δεν ευθύνονταν με κανέναν τρόπο για τη Σφαγή του Κήτους και την τιμωρία των θεών, όπως και η γενιά που έρχεται μετά από εμάς δεν θα ευθύνεται καθόλου για τις καταστροφικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής κι όμως θα αντιμετωπίσει όλες τις συνέπειες. Συνειδητοποιώντας τις επιπτώσεις των πράξεών μας δεν μπορούμε να μην αισθανθούμε βαθιά ενοχή για την ανευθυνότητα με την οποία φερόμαστε στον κόσμο που μας δημιούργησε και μας συντηρεί και για τις επόμενες γενιές που θα κοιτούν πίσω στην δικιά μας εποχή ίσως με μίσος και θυμό.

5.2. ΕΥΘΡΑΥΣΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

17.

Η Εξουσία του νησιού, την οποία αντιπροσωπεύει ο Γεράσιμος, παρουσιάζεται σαν ένας ξεπερασμένος θεσμός, ανήμπορος να προσαρμοστεί και να αντιμετωπίσει μια απότομη αλλαγή. Πράγματι, αν το σκεφτεί κάποιος, αν η μόνη επιθυμία της Εξουσίας είναι να διατηρηθεί πάση θυσία, κάποια πρόοδος είναι απαραίτητη, πάντα όμως με γνώμονα τη διατήρηση του κατεστημένου και των συνθηκών που τη δημιούργησαν εξ αρχής, το οποίο βέβαια δεν είναι πάντα εφικτό.

Η Εξουσία, παρά την επιρροή της στην κοινωνία, στην πραγματικότητα ούτε γνωρίζει τις βουλές της Φύσης, ούτε έχει τη δύναμη να τις αντιμετωπίσει, ούτε καν να προστατευτεί από αυτές. Στο σενάριο, παρότι οι κάτοικοι της Πρώτης Πολιτείας, τα μέλη της Αρχουσας Τάξης, ήταν σίγουροι ότι το ύψος και η απόσταση από τη θάλασσα θα τους προστάτευε από το νερό δεν κατάφεραν να προβλέψουν ότι θα είναι οι πρώτοι τελικά που θα βυθιστούν.

Στο τέλος του σεναρίου όμως η θάλασσα πρόσφερε έλεος στους λιγότερο ευνοημένους κατοίκους του νησιού, ο ανθρώπινος νους ίσως το εκλάβει αυτό σαν μια μορφή δικαιοσύνης, είτε πρόκειται για στοχευόμενη ενέργεια ή απλά τύχη. Το τέλος,

παρά την καταστροφή υποβόσκει η ελπίδα. Μπορούμε ίσως να φανταστούμε τους κάτοικους που επιβίωσαν από την τρομερή Παλίρροια να φτιάχνουν δικά τους καράβια από τα συντρίμμια των σπιτιών τους και να γλιτώνουν από τον αφανισμό. Εμείς όμως, που βρισκόμαστε πάντα μπροστά από την κινηματογραφική οθόνη, η αλήθεια είναι ότι δεν μπορούμε να απαιτήσουμε δικαιοσύνη από τη Φύση. Ούτε βέβαια μπορούμε να είμαστε σίγουροι, παρομοίως με τους αδαείς κατοίκους του νησιού, ότι η οικονομικά ή ηθικά «προνομιούχα» θέση του κάθε έναν από εμάς σε σύγκριση με τους υπόλοιπους συνανθρώπους μας θα μας κρατήσει ασφαλείς.

Μέσα από το σενάριο η Συγγραφέας αποδεικνύει ότι η Εξουσία δεν είναι παρά ένα ανθρώπινο κατασκεύασμα, μια συνθήκη που μπορεί να καταρρεύσει πανεύκολα τη στιγμή που ο κάθε άνθρωπος συνειδητοποιεί ότι, μπροστά σε μια επερχόμενη καταστροφή, η ζωή του δεν αξίζει λιγότερο από οποιαδήποτε άλλη ανθρώπινη ζωή. Όλοι οι παράγοντες που συντηρούν τις διαφορές ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις εξαλείφονται και το δικαίωμα στην επιβίωση απονέμεται μόνο σε εκείνους που την επιδιώξαν.

Το ίδιο καταστροφικό, παρουσιάζει η Συγγραφέας, είναι να πολεμήσει και να εκδικηθεί κανείς την Εξουσία. Είναι μία πράξη που απλά δεν ωφέλησε σε τίποτα τους κατοίκους του νησιού που επαναστάτησαν, τους έκανε μόνο να χάσουν πολύτιμο χρόνο που θα μπορούσαν να επενδύσουν στη προετοιμασία για την Παλίρροια και σώθηκαν από καθαρή τύχη.

Η Συγγραφέας με αυτό το σενάριο προτρέπει τους θεατές να δράσουν οι ίδιοι για την καλύτερευση του κόσμου, από το να περιμένουν να χτυπήσει η τραγωδία κάποιον άλλον αντί αυτούς ή να ξοδεύουν την ενέργεια τους σε ανώφελους σκοπούς.

ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η συγγραφή του «Πηνελόπη» ήταν ένα δύσκολο αλλά εποικοδομητικό ταξίδι. Τα βήματα που περιγράφηκαν στο κεφάλαιο της διαδικασίας γραφής είναι ενδεικτικά, καθώς ο κάθε δημιουργός κάνει το δικό του, ξεχωριστό ταξίδι για την ολοκλήρωση του έργου του. Η αλλαγή του μέσου, από μυθιστόρημα σε σενάριο, ήταν η πιο σημαντική ενέργεια για την ανάπτυξή του.

Η διαδικασία σμίκρυνσης του σεναρίου ήταν καταστροφική για τους ήρωες και την πορεία τους στο σενάριο και χρειάστηκαν πολλές γραφές για να δημιουργηθούν

οι σωστές συνθήκες για να λειτουργήσουν ξανά. Όμως η σμίκρυνση ανάγκασε τη Συγγραφέα να μάθει να ξεχωρίζει τα σημαντικά από τα ασήμαντα στοιχεία και την τόλμη να επαναπροσδιορίζει την πλοκή.

Η κατασκευή ενός φανταστικού κόσμου που να είναι ολοκληρωμένος και πιστευτός είναι απαραίτητη για να φιλοξενηθεί η πλοκή των ηρώων και να δημιουργηθεί εν τέλει ένα έργο με νόημα και ουσία. Εκτός από τη χρησιμότητά της η κατασκευή του κόσμου είναι επίσης μια διαδικασία πολύ δημιουργική και ευχάριστη.

Αυτό το σενάριο, όπως και όλα τα έργα τέχνης, εκφράζει τις εσωτερικές επιθυμίες και τις ανησυχίες της Συγγραφέως για το μέλλον.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- *Oxford English Dictionary : Imagination, n.*

-Αριστοτέλης (3^{ος} αιώνας π.Χ). *Περί Ποιητικής.*

-Σκρούμπελος, Θ. (2009). *Πώς γράφεται το σενάριο. Εκδόσεις «ΕΛΛΗΝ».*

- *John Huston (1956). Moby Dick. Metro-Goldwyn-Mayer*

-*Dynes, Russell R (1998). Noah And Disaster Planning: The Cultural Significance Of The Flood Story. Department of Sociology and Criminal Justice University of Delaware.*

-*Ησίοδος(7^{ος} αιώνας π.Χ). Θεογονία.*

-*Πλάτων (360 π.Χ) Τίμαιος.*

Παράρτημα Εικόνων

1. DeAgostini/Getty Images
2. *The Destruction of Leviathan by Gustave Doré (1865)*
3. *Walter J. Hall. "Ship Building, Rye"*
4. *Ο Χάρτης του νησιού δημιουργημένος με το πρόγραμμα Inkarnate*
5. *photo by Ekaterina Novitskaya.*
6. *ηθοποιός Ben Whishaw. Στιγμιότυπο από την ταινία «Perfume: The story of a murderer» (2006)*
7. *«Vanessa», by Judy Rioux*
8. *Old woman, by Christian Seybold(1695-1768)*
9. *ηθοποιός F. Murray Abraham από την ταινία «Amadeus» (1984)*
10. *Portrait of a young man, by Hans Memling*
11. *Father Mapple, από την ταινία «Moby Dick»(1956)*
12. *Athanasius Kircher's map of Atlantins*
13. *Prometheus Brings Fire, by Heinrich Friedrich Fuger*
14. *Artwork by Aaron Lin. Artstasion.*
15. *Image by Shutterstock*
16. *The Spill in the Gulf of Mexico, photo by Chris Graythen (2010)*
17. *Castle Alcazar of Segovia, Spain.*

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

της Έλενας Αλεξανδροπούλου

Περίληψη:

Είδος: εποχής, περιπέτεια, φαντασίας.

Ένα νησί καταμεσής της άδειας θάλασσας λέγεται ότι είναι η αγαπημένη γη των θεών, όπου εκεί θα μοίραζαν στον Άνθρωπο πλούτη και γνώση. Από όλον τον κόσμο μαζεύεται πλήθος ταξιδιωτών για να ζήσουν στο νησί. Η απληστία των ανθρώπων προκαλεί την οργή των θεών, όταν αποφασίζουν να σκοτώσουν το αγαπημένο τους θαλάσσιο Κήτος. Σαν μυθολογική Νέμεσις οι άνθρωποι τιμωρούνται σκληρά, καθώς η νοήμων θάλασσα τους πολεμάει. Περνώντας τα χρόνια οι άνθρωποι βγάζουν νόμους που απαγορεύουν την κατασκευή караβιών, καθώς θα βυθίζονταν. Ακόμα και να μιλούν για θαλάσσια ταξίδια και πλοία θεωρείται ταμπού και παράνομο. Μια ομάδα επαναστατών όμως αποφασίζει να οργανώσει τη φυγή της ενάντια σε όλες τις πιθανότητες.

Βασικοί χαρακτήρες με τη σειρά που εμφανίζονται στο σενάριο.

Ο Τζάρρετ (22) είναι ένας από τους βασικούς ήρωες. Είναι εσωστρεφής και δειλός. Κατάγεται από τη μικρομεσαία τάξη του νησιού και ζει με την μητέρα και τον αδερφό του, τον Κάιν, τον οποίο φθονεί. Η δύναμη που βάζει τον Τζάρρετ στην πλοκή της ιστορίας είναι ο έρωτας που αναπτύσσεται ανάμεσα σε αυτόν και την νεαρή Ελένη που βρίσκεται στο επίκεντρο της επανάστασης. Ο Τζάρρετ μέσα σε αυτή την πρωτοφανή κατάσταση θα ξεπεράσει τις αδυναμίες του χαρακτήρα του.

Η Ελένη (19), αισιόδοξη και παρορμητική, μια ασίγαστη δύναμη. Έχει μεγάλη κόντρα με τον πατέρα της, τον ισχυρότερο άρχοντα του νησιού, γιατί είναι πολύ σκληρός με τον αδερφό της και αυστηρός μαζί της. Είναι πολύ δεμένη με τη θεία του πατέρα της, την Πηνελόπη.

Ο Πολυδεύκης (21) είναι το μεγαλύτερο παιδί του πλουσιότερου άρχοντα του νησιού, κληρονόμος της περιουσίας και διάδοχός του. Όμως γεννήθηκε άρρωστος, δεν κατάφερε ποτέ να μιλήσει, ούτε να διαβάσει και το σώμα του είναι παραμορφωμένο. Γι' αυτήν του την ανικανότητα στις συμβατικές ανάγκες της θέσης του, τα δικαιώματά του πέρασαν στην μικρή του αδερφή, την ΕΛΕΝΗ. Ο Πολυδεύκης

όμως έχει σπάνιο ταλέντο στις κατασκευές και θα του ανατεθεί να κατασκευάσει το πλοίο της απόδρασης.

Ο Γεράσιμος (45) είναι ο πατέρας της Ελένης και του Πολυδεύκη. Είναι πεισματάρης, αυστηρός και αλκοολικός. Πιστεύει τόσο ατράνταχτα ότι έχει δίκιο που κάνει λάθη που τον οδηγούν στην τρέλα. Έχει μεγάλη κόντρα με τη θεία του την Πηνελόπη, δεν εκτιμάει καθόλου τον άρρωστο γιο του, τον Πολυδεύκη, αλλά αγαπάει πολύ την Ελένη. Είναι νομοταγής και ευσεβής, αλλά αναίσθητος.

Η Πηνελόπη (70) είναι θεία του Γεράσιμου και από τους πιο υψηλόβαθμους άρχοντες. Είναι η αρχηγός και η εμπνεύστρια του σχεδίου απόδρασης, στο οποίο έχει αφιερώσει τη ζωή της και εκτελεί με μυστικοπάθεια, κρυφά ακόμα και από την ίδια της την οικογένεια.

Ο Πωλ (20) είναι παιδικός φίλος της Ελένης και είναι ερωτευμένος μαζί της εδώ και χρόνια. Έμπιστος βοηθός της Πηνελόπης και καλός εργάτης. Αν και είναι πιστός στο σχέδιο της Πηνελόπης, μετά από ερωτική απογοήτευση και μια τραυματική εμπειρία, αποπροσανατολίζεται από τον στόχο του και συμμετέχει στον πόλεμο.

1. ΠΑΡΑΛΙΑ-ΜΕΡΑ (FLASHBACK)

Δύο μικρά αγόρια παίζουν κατά μήκος της θάλασσας. Ένα από αυτά φοράει πούπουλα κεντημένα στα ρούχα του. Το αγόρι με τα πούπουλα δίνει στο άλλο ένα μεγάλο κοχύλι που βρίσκει στην άμμο. Συνεχίζουν να παίζουν. Ένα μεγάλο κύμα τους σκεπάζει και δεν προλαβαίνουν να τρέξουν προς την παραλία. Όταν το κύμα υποχωρεί το αγόρι με τα πούπουλα έχει εξαφανιστεί και μόνο το άλλο τρέχει και σώζεται
Τέλος flashback

Cut to:

2. ΕΣ. ΣΠΙΤΙ ΤΖΑΡΕΤ-ΜΕΡΑ

ΤΖΑΡΕΤ (22). Είναι αδύνατος, μελαχρινός και εσωστρεφής. Ζει με την μητέρα του και τον μεγάλο του αδερφό. Ο Τζάρρετ είναι το παιδάκι που σώθηκε στην παραλία.

Μια ΓΥΝΑΙΚΑ μαγειρεύει σε ένα μεγάλο τσουκάλι στην εστία. Στα ρούχα της είναι ραμμένα φυλαχτά και πούπουλα μικρών πουλιών.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Πες στη μητέρα σου ότι πρέπει να τη δει λίγο ο ήλιος. Κλεισμένη στο δωμάτιό της δε θα γίνει ποτέ καλά.

Ο Τζάρρετ είναι σιωπηλός, υπνωτισμένος από τον χορό των πούπουλων στα ρούχα, καθώς εκείνη ανακατεύει με δύναμη το τσουκάλι. Αντιλαμβάνεται τη δυσφορία του.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Τζάρρετ, αγάπη μου. Τι συμβαίνει;

ΤΖΑΡΕΤ

Τίποτα.

Η Γυναίκα σκουπίζει τα χέρια της και τον πλησιάζει. Αφήνει χρήματα στη χούφτα του. Τα νομίσματα έχουν όλα το ίδιο γκρι χρώμα και έχουν τριγωνικό σχήμα.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Πήγαινε στην αγορά, στο φαρμακείο.
Έχω συνεννοηθεί να σου δώσουν ένα
φάρμακο για την αδερφή μου.

ΤΖΑΡΕΤ

Εντάξει, θα πάω.

Προβληματισμένος από τα λόγια της μπαίνει στην για την
κρεβατοκάμαρα της μητέρας του. Η γυναίκα μοιάζει να
κοιμάται.

3. ΕΣ. ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΗΤΕΡΑΣ –ΜΕΡΑ

Ο Τζάρρετ ανοίγει τις κουρτίνες.

ΜΗΤΕΡΑ (Ο.Σ)

Όχι φως.

Ο Τζάρρετ την υπακούει και κλείνει τις κουρτίνες.

ΤΖΑΡΕΤ

Πώς νιώθεις, μαμά;

Η ΜΗΤΕΡΑ σηκώνει το κεφάλι και ανοίγει τα μάτια της.

ΜΗΤΕΡΑ

Πού είναι ο αδερφός σου;

ΤΖΑΡΕΤ

Δεν ξέρω.

Η Μητέρα γυρνάει στον ύπνο της. Ο Τζάρρετ με γρήγορο βήμα
βγαίνει από το δωμάτιο. Η Γυναίκα γυρίζει απότομα στο
άκουσμα της πόρτας που κλείνει δυνατά.

4. ΕΞ. ΑΓΟΡΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ-ΜΕΡΑ

Ο Τζάρρετ βγαίνει από το σπίτι του που βρίσκεται στην
πλατεία της Πολιτείας. Η Δεύτερη Πολιτεία βρίσκεται
καταμεσής του Νησιού, ακριβώς κάτω από τα πρώτα βουνά της
οροσειράς. Τα ξύλινα σπίτια είναι μικρά αλλά τα
περισσότερα είναι δίπατα και γεμάτα πλούσια φυτά και
λουλούδια. Ένα ποτάμι που κατηφορίζει γαλήνια χωρίζει την
πόλη στα δύο. Τον Τζάρρετ πλασιώνουν άνθρωποι όλων των
εθνικοτήτων που περνούν μια καθημερινή μέρα στο Νησί. Έξω
από το φαρμακείο έχει μαζευτεί ένα μικρό πλήθος.

ΞΕΝΟΣ

(φωνάζει)

Η θάλασσα ανεβαίνει.

Ο Τζάρετ μπαίνει στο φαρμακείο.

Τρεις άντρες είναι στο κέντρο της αναστάτωσης, φορώντας λεπτές καφέ, βρώμικες φόρμες. Κρατούν σαπισμένα φρούτα και ζαρζαβατικά.

ΞΕΝΟΣ 1

Τα δέντρα πεθαίνουν. Το αλμυρό νερό φτάνει μέσα από το χώμα στις ρίζες τους και τα δηλητηριάζει.

Δύο Αστυφύλακες πλησιάζουν το πλήθος. Φορούν ολόσωμες μαύρες φόρμες.

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ 1

Διαλυθείτε παρακαλώ.

ΞΕΝΟΣ 1

Το νερό της θάλασσας θεριεύει και κυλάει κάτω από τα πόδια μας βαθιά μέσα στη γη.

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ 1

Λέτε ανοησίες και αναστατώνεται τους κατοίκους.

ΞΕΝΟΣ 2

Δεν είναι ανοησίες.

Ο Τζάρετ βγαίνει από το φαρμακείο και κοντοστέκεται για να παρακολουθήσει.

Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ 2 αρπάζει τον ΞΕΝΟ 2 από τον γιακά. Τα σαπισμένα ζαρζαβατικά πέφτουν από τα χέρια του και διαλύονται στο έδαφος.

Ένας άνθρωπος που φοράει μαύρο παλτό και κουκούλα παρακολουθεί τα δρώμενα από τη γωνία του στενού δίπλα στο φαρμακείο. Το βλέμμα του επικεντρώνεται στον Τζάρετ. Πλησιάζει αργά.

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ 2

Γυρίστε πίσω στη γη σας.

Ο ΞΕΝΟΣ 3 σκύβει και μαζεύει τα ζαρζαβατικά από το έδαφος στην αγκαλιά του.

ΑΣΥΦΥΛΑΚΑΣ 1

Δεν είναι αυτό το μέρος για να εκθέσετε τα παράπονα σας. Το Νησί φροντίζει για όλους όπως πρέπει. Δεν υπάρχει Παλίρροια.

Στο άκουσμα της τελευταίας λέξης οι κάτοικοι που παρακολουθούν αναστατώνονται. Οι Αστυφύλακες συνοδεύουν τους Αγρότες μακριά.

Η μαυροφορεμένη φιγούρα αρπάζει την τσάντα του Τζάρετ μέσα από τα χέρια του και τρέχει μακριά. Ο Τζάρετ δεν αντιδράει αμέσως, απορροφημένος από τα δρώμενα.

ΤΖΑΡΕΤ

Κλέφτης!

Οι Αστυφύλακες δεν τον ακούν πάνω από τις φωνές του πλήθους. Ο Τζάρετ αποφασίζει να τον κυνηγήσει μόνος.

5. ΞΕ. ΧΩΡΑΦΙΑ-ΜΕΡΑ.

Ο κλέφτης οδηγεί τον Τζάρετ στις αχανείς εκτάσεις έξω από την πόλη με τα πανύψηλα χορτάρια. Ο Κλέφτης χάνεται βαθιά μέσα στις φυλλωσιές. Ο Τζάρετ τον ακολουθεί. Ο κλέφτης προσπαθεί να βγάλει το πανωφόρι του που τον εμποδίζει να κινηθεί. Ο Τζάρετ τον προφταίνει και τον ρίχνει από κάτω του στο έδαφος.

Η ΕΛΕΝΗ (19) είναι η μικρότερη κόρη του άρχοντα του νησιού, είναι μελαχρινή και όμορφη, πολύ τολμηρή, ζωηρή και πεισματάρια. Δεν έχει καλή σχέση με τον πατέρα της αλλά αγαπάει πολύ τον αδερφό της, τον Πολυδεύκη.

Κοιτιούνται για λίγο λαχανιασμένοι. Ο Τζάρετ αρπάζει πίσω τη τσάντα του και σηκώνεται. Ψαχουλεύει και βγάζει το μπουκαλάκι με το φάρμακο. Το βάζει στην τσέπη του και αφήνει την τσάντα πίσω στα χέρια της. Απομακρύνεται αργά.

6. ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΞΕ-ΣΟΥΡΟΥΠΟ

Ο Τζάρετ περπατάει στο δρόμο σκεπτικός. Σταματάει να χαζέψει τον ήλιο να δύει πάνω στη θάλασσα.

7. ΣΠΙΤΙ ΤΖΑΡΕΤ. ΕΣ-ΝΥΧΤΑ

Ο Τζάρετ μπαίνει στο σπίτι του και αμέσως ακούει χαρμόσυνες φωνές από το δωμάτιο της μητέρας του. Εεχωρίζουν αυτές της μάνας του , της θείας του και μια αντρική φωνή. Κοιτάει μέσα από τη μισάνοιχτη πόρτα. Η μάνα του είναι ανασηκωμένη στο κρεβάτι και χαϊδεύει το χέρι του αδελφού του, του Κάιν.

ΚΑΙΝ(23) είναι αδερφός Τζάρετ. Μοιάζουν πολύ αλλά ο Κάιν είναι πιο παχύς. Πάντα ήταν ο καλός γιος της οικογένειας και έχει τη εύνοια της μητέρας τους. Μόλις ανέλαβε τα καθήκοντα του Αστυφύλακα που σημαίνει ότι είναι κοινωνικά εξασφαλισμένος. Ο Τζάρετ τρέφει βαθιά απέχθεια για τον Κάιν.

8. ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΗΤΕΡΑΣ-ΝΥΧΤΑ

ΜΗΤΕΡΑ

Ω, Τζάρετ, ο αδελφός σου γύρισε.
Κοίτα τον, τι ωραίος που είναι με τη στολή του.

Ο Κάιν σηκώνεται από το κρεβάτι και στρώνει τη μαύρη φόρμα στο στήθος του και αγκαλιάζει τον αδερφό του εγκάρδια.

ΚΑΙΝ

Εεκινάω αύριο κιόλας. Μου ανέθεσαν να συμβάλλω στη Συγκομιδή.

Ο Κάιν παρατηρεί στα χέρια του σκόνη και φύλλα. Απομακρύνεται και η στολή του έχει σκόρπιους λεκέδες από ξερό χώμα. Τινάζει από πάνω του τις βρωμιές.

ΘΕΙΑ

Έλα, αγάπη μου, θα σε βοηθήσω εγώ μ' αυτό.

ΚΑΙΝ

Τι σου συνέβη;

ΤΖΑΡΕΤ

Πήγα ένα μεγάλο περίπατο.

Ο Τζάρετ βγάζει από την τσέπη του το φάρμακο της μητέρας του και το αφήνει στο τραπεζάκι δίπλα στο κρεβάτι.

TZARET

Συγγνώμη που το άργησα.

Ο Τζάρετ βγαίνει από το δωμάτιο.

9. ΣΠΙΤΙ TZARET-ΝΥΧΤΑ

Ο Τζάρετ στον κεντρικό χώρο του σπιτιού βλέπει από την ανοιχτή πόρτα του κοινού τους δωματίου τον Κάιν να γδύνεται και αποφασίζει να μην μπει. Βγαίνει για να κάτσει στην αυλή.

10. ΑΥΛΗ. ΕΞ-ΝΥΧΤΑ.

Ο Τζάρετ κάθεται στα σκαλάκια και κοιτάει τον ουρανό. Ο Κάιν έρχεται να κάτσει δίπλα του τρώγοντας ένα μανταρίνι.

KAIN

Θες;

TZARET

Δεν πεινάω;

KAIN

Πεσί και κόκαλο είσαι.

Ο Κάιν κάθεται δίπλα του.

KAIN

Χτύπησες;

TZARET

Λίγο μόνο.

KAIN

Ελπίζω αύριο να είσαι καλά για να έρθεις μαζί μου.

TZARET

Γιατί;

KAIN

Γιατί η Συγκομιδή είναι δύσκολη όταν τελειώνει το καλοκαίρι κι εσύ είσαι πολύ καιρό άνεργος. Το μεροκάματο είναι πολύ καλό. Τους μίλησα και εγγυήθηκα για εσένα.

Ο Κάιν σηκώνεται και πετάει τις φλούδες στην αυλή.

ΚΑΙΝ

Τζάρετ, πέρασε ο καιρός, μην αναλώνεσαι πια. Πραγματικά ελπίζω να βρεις το δρόμο σου, Τζάρετ, αλλά αύριο θα έρθεις στη Συγκομιδή.

Ο Κάιν μπαίνει στο σπίτι. Ο Τζάρετ στρέφει πάλι το βλέμμα του στα αστέρια.

11. ΔΩΜΑΤΙΟ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. ΕΣ-ΝΥΧΤΑ

Ο ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ (21) είναι Ο μεγαλύτερος γιος του Άρχοντα του νησιού και κληρονόμος της περιουσίας και της θέσης τους. Ποτέ όμως δε θα διεκδικήσει αυτά τα δικαιώματα καθώς γεννήθηκε άρρωστος. Το σώμα του είναι παραμορφωμένο, είναι πολύ ψηλός και κοκαλιάρης, τα χέρια και τα πόδια του είναι μακριά και καμπουριάζει έντονα. Δεν μπορεί να μιλήσει και δεν κατάφερε ποτέ να μάθει γράφει και να διαβάσει. Έχει όμως σπάνιο ταλέντο στις κατασκευές και ζωηρή φαντασία.

Ο Πολυδεύκης είναι σκυμμένος πάνω από το γραφείο του, που φωτίζεται από τρία μακριά κεριά. Σκαλίζει με ένα σουγιά ένα ξύλινο караβάκι στο μέγεθος της μεγάλης παλάμης του. Είναι κόκκινο και ντελικάτο, τύπου αρχαιοελληνικής τριήρης. Ευχαριστημένος από το αποτέλεσμα πέφτει στο κρεβάτι του και κοιμάται.

12. ΘΑΛΑΣΣΑ-ΝΥΧΤΑ (ΟΝΕΙΡΟ)

Ο Πολυδεύκης ονειρεύεται ότι οδηγεί το ξύλινο καράβι του στη μανιασμένη θάλασσα. Είναι καταχαρούμενος και κραυγάζει θριαμβευτικά. Ένα κύμα χτυπάει το καράβι και τον ρίχνει στο νερό. Βυθίζεται αργά και εκστασιασμένος παρατηρεί το φως του φεγγαριού να διαθλάται στο νερό. Ευπνάει όταν νιώθει κάτι να τον ταρακουνάει.

13. ΕΣ. ΔΩΜΑΤΙΟ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ-ΝΥΧΤΑ

Η Ελένη ταρακουνάει τον Πολυδεύκη.

ΕΛΕΝΗ

Πολυδεύκη, ξύπνα! Ξύπνα!

Ο Πολυδεύκης ανοίγει τα μάτια του. Η Ελένη του αρπάζει το караβάκι από τα χέρια.

ΕΛΕΝΗ

Αν το έβλεπε αυτό ο πατέρας θα σε σκότωνε. Πρέπει να το ξεφορτωθείς!

Ο Πολυδεύκης βγάζει μια κραυγή και παλεύει να της το πάρει πίσω. Η πόρτα του δωματίου ανοίγει και τα παιδιά κρύβουν το караβάκι στα σκεπάσματα. Είναι ο πατέρας τους, ο Γεράσιμος κρατώντας ένα κερί.

Ο ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (45) είναι ο ισχυρότερος ηγεμόνας του Νησιού, είναι μελαχρινός και αδύνατος. Το σπίτι του είναι το μεγαλύτερο και το δεύτερο πιο υπερυψωμένο κτίσμα στο Νησί. Όπως η Ελένη είναι πεισματάρης και ισχυρογνώμων. Δεν έχει καλή σχέση με τον Πολυδεύκη και, ενώ αγαπάει την Ελένη, κρατιούνται σε απόσταση.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Ελένη... Τι κάνεις στο κρεβάτι του αδερφού σου;

ΕΛΕΝΗ

Είχε έναν εφιάλτη.

Ο Γεράσιμος δεν λέει τίποτα. Της κάνει νόημα με το χέρι του να τον ακολουθήσει έξω και η Ελένη τον υπακούει.

14. ΕΣ. ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ-ΝΥΧΤΑ

Ο Γεράσιμος και η Ελένη περπατάνε στο διάδρομο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Ο αδερφός σου έχει υποτροπιάσει. Θα σε παρακαλούσα να σταματήσεις να τον νταντεύεις.

Ο Γεράσιμος παρατηρεί το σκούρο πανωφόρι της.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Πάλι έξω ήσουν;

ΕΛΕΝΗ

Ήμουν στα βουνά, πατέρα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Τα βουνά είναι ο τόπος όσων είναι ευσεβείς τουλάχιστον. Εντάξει. Μην παραμελείς όμως τα μαθήματά σου. Διοχέτευσε τη δύναμη και την αγάπη σου στο Νησί.

Την έχει οδηγήσει στο δωμάτιό της. Ανοίγει την πόρτα.

ΕΛΕΝΗ

Τι θα του κάνεις;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Τι εννοείς;

ΕΛΕΝΗ

Τον Πολυδεύκη. Θα τον διώξεις;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Αυτό δεν μπορώ να το κάνω. Καληνύχτα.

Η Ελένη μπαίνει στο δωμάτιό της.

ΕΛΕΝΗ

Καληνύχτα, πατέρα.

15. ΕΣ. ΔΩΜΑΤΙΟ ΕΛΕΝΗΣ-ΝΥΧΤΑ

Όταν κλείνει η πόρτα η Ελένη μένει ακίνητη για μερικές στιγμές ως που να σιγουρευτεί πως δεν ακούει πια τα βήματα του πατέρα της. Τρέχει στο κρεβάτι της. Κάτω από το κρεβάτι είναι κρυμμένο ένα σακί που όταν το σηκώνει αυτό κουδουνίζει από νομίσματα. Βγάζει την τσάντα του Τζάρετ από το πανωφόρι της, την ανοίγει και χύνει τα πράγματα στο πάτωμα. Ξεχωρίζει τα νομίσματα και τα βάζει στο σακί της. Μετά συμμαζεύει τα πράγματα του και διαπιστώνει πως από την τσάντα έχει πέσει ένα κοχύλι. Της κάνει πολύ εντύπωση και το βάζει στην τσέπη της. Φορτώνεται το σακί, αφουγκράζεται έξω από την πόρτα της και βγαίνει αθόρυβα από το δωμάτιό της.

16. ΕΣ. ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ-ΝΥΧΤΑ

Στις αίθουσες του Αρχοντικού λίγοι υπηρέτες είναι ξύπνιοι και καθαρίζουν. Όταν βλέπουν την Ελένη να το σκάει μέσα στη νύχτα κουδουνίζοντας από τα νομίσματα δε λένε τίποτα και συνεχίζουν τις δουλειές τους.

17. ΕΣ. ΠΕΔΙΑΔΕΣ-ΕΥΜΕΡΩΜΑΤΑ

Ο Κάιν μαζί με πολλούς άλλους μαυροφορεμένους Αστυφύλακες καλπάζουν πάνω σε άλογα περικυκλώνοντας είκοσι άδεια κάρα που τα σέρνουν μουλάρια σε ένα πλατύ χωματόδρομο στις πράσινες πεδιάδες. Κατευθύνονται προς τη θάλασσα και την Τρίτη Πολιτεία.

Πάνω σε κάθε κάρο κάθονται δύο παλικάρια και απολαμβάνουν την βόλτα κεφάτοι. Ο Τζάρετ κάθεται και αυτός σιωπηλός στο τελευταίο κάρο.

18. ΕΣ. ΤΡΙΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ-ΕΥΜΕΡΩΜΑΤΑ

Η Τρίτη Πολιτεία είναι η πόλη που βρίσκεται πιο κοντά στη θάλασσα και κατοικείται κυρίως από αγρότες, αλλά και άνεργους που η φτώχεια τους αναγκάζει να πλησιάσουν το νερό. Με τη Δεύτερη Πολιτεία τη χωρίζουν τα λιβάδια που οργώνουν οι αγρότες. Τα σπίτια είναι φτιαγμένα από ξύλο και πυλό.

Ο χωματόδρομος που τόση ώρα ταξίδευαν δεν σταματάει όταν μπαίνουν στην πόλη, παρά συνεχίζει σε μια ευθεία γραμμή μέχρι την στρογγυλή πλατεία.

Ο Τζάρετ, που πρώτη φορά βρίσκεται εκεί, κοιτάζει με περιέργεια τα μικρά κοντά σπίτια και τους δρόμους από χάμα τόσο ψιλό που θυμίζει άμμο.

Η πομπή σταματάει στην πλατεία της πόλης. Ο Τζάρετ βλέπει τους άλλους νεαρούς να κατεβαίνουν από τα κάρα και κάνει το ίδιο. Παρατηρεί πως ο μεγάλος χωματόδρομος σταματάει απότομα και η πλατεία έχει το κατάλληλο μήκος για να χωρέσει η πομπή σαν να είναι ολόκληρη η πόλη σχεδιασμένη για αυτή τη διαδικασία.

Μια μπρούτζινη ζυγαριά που έχει περίπου το ύψος ενός ανθρώπου δεσπόζει κολλημένη στην άμμο. Πολλοί κάτοικοι είναι ήδη εκεί, με τις καφέ φόρμες τους δεν ξεχωρίζουν από τα σπίτια και το χάμα. Κουβαλούν σακιά με λαχανικά και φρούτα. Κάποιοι κρατούν με σκοινί πρόβατα και κατσίκια.

Τέσσερεις Αστυφύλακες κατεβαίνουν από τα άλογά τους, ενώ ο Κάιν και υπόλοιποι παραμένουν έφιπποι. Ο γηραιότερος,

ένας εύσωμος εξηντάρης, βγάζει από τη ζώνη του ένα ξύλινο ρόπαλο και χτυπάει την μια πλευρά της ζυγαριάς κάνοντας έναν ηχηρό μεταλλικό θόρυβο. Ένας ένας, συστηματικά σχηματίζουν ουρά και παραδίδουν τα υπάρχοντά τους στους Αστυφύλακες, Αυτοί τα ζυγίζουν (ακόμα και τα ζώα) και τους δίνουν λίγα χρήματα. Μετά οι νεαροί βοηθοί τα μεταφέρουν στα κάρα, ξεχωριστά τα λαχανικά, τα φρούτα, τα σιτηρά, τα ζώα, τα πάντα όμως πλημμυρισμένα από τη σκόνη. Ο Τζάρετ παρατηρεί τη δυσaréσκεια των τεσσάρων Στυφυλάκων που τα προϊόντα είναι λίγα και στη συνέχεια τη δυσaréσκεια των κατοίκων επειδή και τα χρήματα είναι λίγα.

Ένας από τους τέσσερεις Αστυφύλακες (40), ψηλός και με απειλητική όψη, σηκώνει το χέρι του κάνει νόημα στους βοηθούς να σταματήσουν. Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ στέκεται μπροστά από τη ζυγαριά.

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Αυτό το μήνα η προσφορά σας στο Νησί είναι πολύ μικρή.

Οι κουρασμένοι αγρότες τον κοιτούν σιωπηλοί για μερικές στιγμές.

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Κάθε κομμάτι της κοινωνίας μας βασίζεται το ένα στο άλλο για να επιβιώσει. Ξέρετε το ρόλο σας αλλά δε φαίνεται να τον υπερασπίζεστε. Κρύβετε φαγητό;

Οι αγρότες παραμένουν σιωπηλοί και ακίνητοι.

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Φοβάμαι ότι αυτό πρέπει να το διαπιστώσω.

Ο γέρος Αστυφύλακας χτυπάει την άλλη πλευρά της ζυγαριάς. Όλοι οι Αστυφύλακες κατεβαίνουν από τα άλογά τους. Ένας βοηθός σφυρίζει στον Τζάρετ για να τρέξουν στα άλογα και να τα κρατήσουν. Ο Τζάρετ πιάνει τα χαλινάρια δύο αλόγων που τινάζονται αναστατωμένα.

Οι Αστυφύλακες μπαίνουν στα σπίτια για να τα ψάξουν καθώς οι κάτοικοι τους παρακολουθούν ήρεμοι.

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Ακόμα κι αν τα έχετε κρύψει μακριά θα βρεθούν.

ΑΓΡΟΤΗΣ

Δεν υπάρχει άλλο φαγητό, κύριε!

Ο Τζάρετ βλέπει μια σκούρα φιγούρα να τρέχει στα σοκάκια. Η κίνηση του ρούχου μοιάζει πολύ με το πανωφόρι του ληστή. Δεν μπορεί να αντισταθεί στην παρόρμηση να την ακολουθήσει. Αφήνει τα άλογα και τρέχει ξωπίσω της.

19. ΕΞ. ΠΑΡΑΛΙΑ –ΜΕΡΑ

Ο Τζάρετ ακολουθεί από ασφαλή απόσταση τη φιγούρα μέχρι την παραλία. Όσο πλησιάζει τη θάλασσα το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων πέφτει αισθητά. Βλέπει σκηνές και πρόχειρα καταλύματα. Άνθρωποι βρώμικοι από την άμμο που κολλάει σε ολόκληρο το σώμα τους είναι ξαπλωμένοι κάτω. Ο Τζάρετ είναι έκπληκτος από το θέαμα που αντικρίζει και φοβισμένος από τα βλέμματα που του ρίχνουν γεμάτοι περιέργεια.

Στις εκβολές του ποταμού μερικοί κάνουν μπάνιο γυμνοί.

Όταν φτάνει είκοσι μέτρα από τη θάλασσα βλέπει ότι η φιγούρα σταματάει. Οι φτωχοί άνθρωποι σέρνονται κοντά της και απλώνουν τα χέρια. Ο Τζάρετ πλησιάζει γρήγορα περίεργος.

Από κοντά βλέπει το κορίτσι που τον έκλεψε, την Ελένη, να αφήνει στις χούφτες τους τριγωνικά νομίσματα.

Η Ελένη και ο Τζάρετ κοιτιούνται στα μάτια. Η Ελένη τον αναγνωρίζει αλλά δεν του μιλάει και στρέφει πάλι την προσοχή της στα πρόσωπα των ανθρώπων γύρω της για να μη χάσει τη σειρά, όπως ένας άνθρωπος ταΐζει μια αγέλη σκύλων.

Μετά από λίγο, όταν το σακί με τα χρήματα είναι άδειο τους παραμερίζει και αυτοί με τις ελάχιστες δυνάμεις τους περπατούν προς την Τρίτη Πολιτεία.

ΕΛΕΝΗ

Με ακολουθήσες;

ΤΖΑΡΕΤ

Ναι. Όχι.

ΕΛΕΝΗ

Πώς με βρήκες;

ΤΖΑΡΕΤ

Σε είδα στη συγκομιδή. Σε πρόδωσε το παλτό.

Η Ελένη βγάζει από το παλτό το κοχύλι.

ΕΛΕΝΗ

Αυτό που με είδες να κάνω δε πρέπει να το μάθει κανείς γιατί μπορεί να τους κάνουν κακό.

ΤΖΑΡΕΤ

Το καταλαβαίνω. Ούτε για 'μας μίλησα σε κανέναν. Εννοώ για αυτό που έγινε εχτές δεν το είπα, οπότε δε θα πω ούτε για σήμερα.

ΕΛΕΝΗ

Έχω ακόμα αυτό πάνω μου. Παρ' το.

Ο Τζάρετ αιφνιδιασμένος παίρνει το κοχύλι και το κοιτάει.

ΤΖΑΡΕΤ

Δεν είναι δικό μου αυτό.

ΕΛΕΝΗ

Δεν με πειράζει που το έχεις. Δεν θα το πω. Γιατί το κουβαλάς πάνω σου; Δε φοβάσαι;

ΤΖΑΡΕΤ

Μού θυμίζει έναν παλιό μου φίλο.

Ο Τζάρετ βάζει το κοχύλι στην τσέπη του. Ακούν έντονες ομιλίες και ουρλιαχτά από την κατεύθυνση που οδεύουν οι κάτοικοι της παραλίας. Ένας Αστυφύλακας τους απαγορεύει να μπουν στην πόλη και τους διατάζει να γυρίσουν πίσω.

ΕΛΕΝΗ

Έλα, δεν πρέπει να μας δει.

Τον πιάνει από το χέρι και τον τραβάει προς τη θάλασσα.

20. ΕΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ, ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ-ΜΕΡΑ

Στην τραπεζαρία του Αρχοντικού κάθονται ο Γεράσιμος, η ΠΗΝΕΛΟΠΗ (70) και ο Πολυδεύκης στη μέση.

Η Πηνελόπη είναι η θεία του Γεράσιμου, μικρόσωμη αλλά καλοστεκούμενη, με μακριά γκρίζα μαλλιά. Είναι άγαμη και άτεκνη. Διαθέτει μεγάλη δύναμη και ανταγωνίζεται τον Γεράσιμο στη διοίκηση του Νησιού.

Μαζί με την οικογένεια κάθονται ένας ηλικιωμένος ΑΝΤΡΑΣ μια καλοντυμένη κυρία, η Μπρία(40) κι ένας άντρας ακόμη, ο ΜΕΧΜΕΤ(45) κάθεται δίπλα στον Γεράσιμο.

Ο Μεχμέτ είναι γεωπόνος, κατάγεται από οικογένεια επιστημόνων και είναι πλούσιος. Είναι ίσως ο μοναδικός φίλος του Γεράσιμου σε ολόκληρο το Νησί. Λένε ότι αγαπάει τα φυτά περισσότερο από τους ανθρώπους.

Στη μέση του τραπεζιού είναι σερβιρισμένο ένα πλούσιο γεύμα.

ΚΑΛΟΝΤΥΜΕΝΗ

Σας λέω, αν δεν υπάρχουν παιδιά
δεν είναι γάμος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Βιάστηκες, Μπρία. Ούτε πέντε χρόνια
δεν ήσασταν παντρεμένοι.

ΜΠΡΙΑ

Λίγο είναι πέντε χρόνια; Τι θες, να
περάσω τα τριανταπέντε και να μη με
θέλει κανείς;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τα τριανταπέντε;

ΜΠΡΙΑ

Θες να πεις κάτι, Πηνελόπη;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Εγώ τι να πω; Ό, τι κι αν είναι
φαίνεται.

ΜΠΡΙΑ

Δηλαδή εσύ πόσο είσαι; Εκατόν πέντε;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Εξήντα εννέα και τέσσερεις μήνες. Και μου φαίνεται. Όπως φαίνονται τα πάντα σε αυτόν τον κόσμο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Δεν ντρέπεστε μορφωμένες γυναίκες να μιλάτε γι αυτά τα πράγματα;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Και τι σχέση έχει η μόρφωση με τη γυναικεία φιλαρέσκεια, ανιψιέ; Τη μία την αποκτάς με χρόνο και κόπο. Την άλλη τη δίνουν οι θεοί μαζί με τα μεγάλα στήθια.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Μη γίνεσαι άσεμνη μπροστά στον Πολυδεύκη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τον υποτιμάς τον γιο σου. Ξέρει σε τι χρησιμεύουν.

ΓΕΡΟΣ

Δεν έχουν μόνο μία χρησιμότητα.

Ο Γέρος είναι αρκετά μεθυσμένος. Γέρνει στην Μπρία και κολλάει στον ώμο της. Αυτήν τον σπρώχνει βίαια.

ΜΠΡΙΑ

Είσαι πίτα, γέρο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Σας παρακαλώ, όχι άλλη κουβέντα για στήθια.

ΓΕΡΟΣ

Κι όμως, αν η Μπρία ήξερε τη δεύτερη χρησιμότητά τους τώρα θα τα βύζαιναν μωρά.

ΜΠΡΙΑ

Είσαι αηδιαστικός.

ΓΕΡΟΣ

Κι εσύ κρύα σαν πάγος. Και
γεροντοκόρη.

Η Μπρία τον πιτσιλίζει με το κρασί στο ποτήρι της. Ο
Γέρος στριγκλίζει και σκουπίζεται με την πετσέτα. Ο
Γεράσιμος χασκογελάει με την Πηνελόπη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Και μιας και μιλάμε για στήθια,
σήμερα γίνεται η Συγκομιδή στην Τρίτη
Πολιτεία.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Τι σχέση έχουν τα στήθια με τη
συγκομιδή;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μη με διακόπτεις, ανιψιέ. Είμαι
σίγουρη ότι θα υπάρξει κι άλλη
μείωση. Φοβάμαι ότι πολύ σύντομα ότι
θα χρειαστεί να επέμβουμε με μια
λύση.

ΜΕΧΜΕΤ

Τι συμβαίνει ακριβώς;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Οι αγρότες μιλούν για κάποια ασθένεια
στα φυτά. Δεν καταφέρνουν να σώσουν
τις καλλιέργειες και εδώ και κάποιες
μέρες τριγυρνούν χωρίς άδεια στους
δρόμους της Δεύτερης Πολιτείας και
δημιουργούν φασαρίες.

ΜΕΧΜΕΤ

Δεν μπορούν οι κότες να χτίσουν το
κοτέτσι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ούτε οι κόκορες, Μεχμέτ.

ΜΕΧΜΕΤ

Το Νησί, Πηνελόπη, έχει καταφέρει να παραμείνει ένας γόνιμος παράδεισος χάρις την επιστήμη των προγόνων μου. Θα επιληφθώ εγώ και η αποικία μου.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Δε θα σε χρειαστούμε, Μεχμέτ, ο Γεράσιμος έκανε λάθος. Οι αγρότες δε μιλούν για αρρώστια. Μιλούν για παλίρροια.

Ο Γεράσιμος πετάγεται όρθιος στραμμένος προς την Πηνελόπη. Είναι εξοργισμένος. Η Πηνελόπη τον κοιτάζει απολύτως ήρεμη. Ο Πολυδεύκης κοιτάζει τον πατέρα του από χαμηλά φοβισμένος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Δεν υπάρχει παλίρροια.

ΜΠΡΤΑ

Δεν υπάρχει παλίρροια, καλή μου.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μάλλον έχουσε δίκιο.

Ο Γεράσιμος περνάει πίσω από την καρέκλα του Πολυδεύκη για να ορμήσει στην Πηνελόπη. Ο Πολυδεύκης τον αρπάζει από τη μέση και τον σπρώχνει μακριά με τα δυνατά χέρια του.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Κωλόπαιδο!

Ο Γεράσιμος χαστουκίζει τον Πολυδεύκη δυνατά και ο Πολυδεύκης τρέχει έξω από την τραπεζαρία.

21. ΕΞ. ΠΑΡΑΛΙΑ- ΜΕΡΑ

Ο Τζάρετ και η Ελένη περπατάνε μαζί κοντά στην ακτογραμμή. Ο Τζάρετ είναι φοβισμένος αλλά την

ακολουθεί πρόθυμα όσο τον κρατάει από το χέρι. Η θάλασσα είναι πολύ ήρεμη.

ΕΛΕΝΗ

Δες, είναι ακίνδυνη τώρα που κοιμάται.

ΤΖΑΡΕΤ

Εντάξει, μέχρι εδώ, μην πλησιάσουμε άλλο.

ΕΛΕΝΗ

Μένεις στη Δεύτερη Πολιτεία;

ΤΖΑΡΕΤ

Ναι.

ΕΛΕΝΗ

Αλήθεια έλεγες πριν ότι δε με κάρφωσες;

ΤΖΑΡΕΤ

Φυσικά.

ΕΛΕΝΗ

Γιατί μου έδωσες την τσάντα;

ΤΖΑΡΕΤ

Δεν ξέρω. Όταν σε κοίταξα μου φάνηκε ότι είσαι καλή. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι εδώ κάτω... δεν είχαν ιδέα.

ΕΛΕΝΗ

Αν καταλήξεις στην παραλία δεν υπάρχει άλλος δρόμος να φύγεις παρά αυτός.

Η Ελένη δείχνει την ήρεμη θάλασσα.

ΕΛΕΝΗ

Κανείς δε θα τους δεχτεί στις πόλεις αν μυρίζουν αλμύρα ή αν έχουν άμμο στα νύχια τους. Σήμερα είναι η μόνη μέρα που μπορούν να αγοράσουν φαγητό. Αύριο όλα θα έχουν εξαφανιστεί.

TZARET

Φοβάμαι πως θα έχουν ήδη εξαφανιστεί.
Η συγκομιδή δεν ήταν καλή.

ELENE

Εδώ και μήνες δεν είναι καλή.

TZARET

Άκουσα εχτές ότι ο κόσμος μικραίνει.

ELENE

Εννοείς ότι η θάλασσα ανεβαίνει; Ναι,
ακούγεται εδώ και εκεί. Εγώ δεν
πιστεύω ότι η θάλασσα είναι το τέλος
του κόσμου.

Κοιτούν τη θάλασσα, ακίνητη, απέραντη και άδεια.

ELENE

Κάποιος μου έχει πει ότι υπάρχουν και
άλλα νησιά σαν το δικό μας, απλά
είναι τόσο μακριά που δε φαίνονται
καθόλου. Η θάλασσα είναι πέρασμα προς
άλλους κόσμους. Το ξέρω.

TZARET

Βασανίζεις το μυαλό σου με αυτές τι
ιστορίες. Μόνο ένα πουλί θα μπορούσε
να δει έξω από τη γραμμή.

ELENE

Η ένα ψάρι. Τζάρετ, μιας και μας
ενώνει συμφωνία σιωπής, σου λέω ότι
μάλλον υπάρχει τρόπος να διασχίσεις
τη θάλασσα.

TZARET

Δεν ξέρεις πόσο θα το ήθελα να υπήρχε
κάποιο άλλο νησί και να μπορούσα να
είμαι εκεί. Αλλά είναι αδύνατον.

ELENE

Πιθανόν. Αλλά, εσύ το είπες, ο κόσμος
μικραίνει.

Η Ελένη πετάει ένα βότσαλο στη θάλασσα και κοιτάζει τον
ήλιο που συνεχίζει να ψηλώνει.

ΕΛΕΝΗ

Πρέπει να φύγω.

ΤΖΑΡΕΤ

Θα σε ξαναδώ;

ΕΛΕΝΗ

Καλύτερα όχι.

ΤΖΑΡΕΤ

Σε παρακαλώ.

ΕΛΕΝΗ

Είδες τι κάνω. Είναι επικίνδυνο να
ξαναϊδωθούμε.

ΤΖΑΡΕΤ

Επικίνδυνο για 'μένα; Εγώ σε τσάκωσα
δύο φορές μέσα σε μια μέρα.

ΕΛΕΝΗ

Αν θες πίστεψέ με, είσαι ο πρώτος που
με πιάνει.

ΤΖΑΡΕΤ

Τότε μάλλον είσαι πολύ τυχερή.

ΕΛΕΝΗ

Εντάξει, αύριο το βράδυ θα
συναντηθούμε στις Πύλες, όχι στο
ποιάμι, στις φάρμες.

ΤΖΑΡΕΤ

Εντάξει.

ΕΛΕΝΗ

Μη μιλήσεις σε κανέναν για 'μένα και
μη με ακολουθήσεις τώρα.

Η Ελένη γυρίζει και ανέβει την ανηφόρα προς την Τρίτη Πολιτεία και αρχίζει να απομακρύνεται.

ΤΖΑΡΕΤ

Θα μου πεις πώς σε λένε;

ΕΛΕΝΗ

Αύριο θα σου πω.

Η Ελένη συνεχίζει να απομακρύνεται.

22. ΕΞ. ΠΕΔΙΑΔΑ - ΑΡΓΑ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ο Τζάρετ κάθεται στο τελευταίο κάρο της πομπής κοιτώντας τη θάλασσα να απομακρύνεται. Διασχίζουν τις πεδιάδες από το μεγάλο χωματόδρομο κάνοντας φασαρία. Ο Κάιν κάθεται μαζί του. Το κάρο είναι μισοάδειο με καρπούζια.

ΚΑΙΝ

Πώς σου πέρασε από το μυαλό να αφήσεις τα άλογα, ηλίθιε; Και μετά εξαφανίστηκες, έχεις ιδέα πόσο επικίνδυνες είναι οι παραλίες; Αλλά σε βρήκαμε ευτυχώς. Κι ένα από τα δύο άλογα βρήκαμε, το δικό μου, το άλογο του βλάκα του Φρίξου προφανώς το είχανε ήδη φάει. Και τώρα αυτός ο γελοίος καβαλάει το δικό μου άλογο εξαιτίας σου.

ΤΖΑΡΕΤ

Η συγκομιδή πήγε σκατά, Κάιν.

ΚΑΙΝ

Φυσικά. Συν όλων των κακών κι ένα άλογο μείον.

ΤΖΑΡΕΤ

Πήγαμε εκεί, τους πήραμε όλα τους τα τρόφιμα και τους δώσαμε χρήματα για να τα αγοράσουνε πίσω, μυριάδες φορές ακριβότερα.

ΚΑΙΝ

Δεν είναι δικά τους τα τρόφιμα,
Τζάρετ. Είναι του Νησιού. Το Νησί τα
κατανέμει και φροντίζει για όλους.

ΤΖΑΡΕΤ

Όχι για όλους. Είδα σήμερα ανθρώπους
που δεν έχουν απολύτως τίποτα, ήταν
γυμνοί στο χώμα. Ο μοναδικός πλούτος
στο Νησί είναι ο χώρος και ο χώρος
τους είναι το πουθενά.

ΚΑΙΝ

Δεν έχεις την εξυπνάδα να αμφισβητείς
τον μηχανισμό τροφής.

ΤΖΑΡΕΤ

Μπορεί.

ΚΑΙΝ

Όλα πήγαν στραβά σήμερα, άντε να φτάσουμε.

23. ΕΞ. ΡΥΑΚΙ-ΑΡΓΑ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ένα ρυάκι πηγάζει από τους απότομους βράχους κοντά στην
πιο κοντή ορεινή κορυφή του Νησιού. Κοντά στο Αρχοντικό
του Γεράσιμου κυριαρχεί μια ευχάριστη αναστάτωση. Ο
Μεχμέτ είναι εκεί όπως υποσχέθηκε με μια ομάδα έμπειρων
γεωπόνων για να μελετήσουν την χλωρίδα στα ορεινά ύψη. Η
Πηνελόπη και ο Γεράσιμος τους συνοδεύουν. Παρατηρούν τα
βρύα, τα φύλλα των θάμνων και των αραιών δέντρων και τους
καρπούς.

ΜΕΧΜΕΤ

Όλα φαίνονται εντάξει. Τα δέντρα
είναι υγιέστατα και τα βρύα
συμπεριφέρονται φυσιολογικά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Υπάρχει πιθανότητα να εξαπλωθεί η
μάστιγα ως εδώ;

ΜΕΧΜΕΤ

Σαφέστατα. Αν και μπορεί να μην το
επιτρέπει η μορφολογία του εδάφους.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Γεράσιμε, Μεχμέτ, εσείς προχωρήστε
προς τα κάτω.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Δε θα έρθεις;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Είμαι γριά. Στην ανάβαση θα με
κουβαλήσεις;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Όποτε σε συμφέρει θυμάσαι ότι είσαι
γριά.

Ο Γεράσιμος κάνει νόημα στους μισούς βοηθούς τους να τον ακολουθήσουν πιο κάτω στην πλαγιά.

24. ΕΞ. ΡΥΑΚΙ-ΑΠΟΓΕΥΜΑ.

Ο Πολυδεύκης κρατάει παραμάσχαλα το μικρό, ξύλινο караβάκι του και περπατάει στο βουνό. Βρίσκετε πιο πάνω ακόμα από την Πηνελόπη και την ομάδα της, μισό χιλιόμετρο μόλις μακριά από το σπίτι του, εντελώς ανίδεος για την έρευνα που διεξάγεται λίγες εκατοντάδες μέτρα μακριά.

Τα πουλιά τον οδηγούν στο νερό. Προσεκτικά, γλιστρώντας στα βρύα χωρίς να πέσει, αφήνει το караβάκι του στο ρυάκι. Το караβάκι ισορροπεί στο νερό και πλέει προς τα κάτω με τη ροή του ρυακιού. Ο Πολυδεύκης ουρλιάζει θριαμβευτικά και τρέχει ξοπίσω του.

Το караβάκι περνάει μπροστά από την Πηνελόπη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τι είναι αυτό; Πολυδεύκη!

Ο Πολυδεύκης περνάει τρέχοντας από δίπλα τους. Το караβάκι μαγκώνει σε μια σχισμή ανάμεσα σε δύο βράχους μπροστά στον Γεράσιμο. Ο Γεράσιμος το κοιτάζει γεμάτος φρίκη.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Τι στο διάολο είναι αυτό;

Μπαίνει στο ρυάκι μέχρι τα γόνατα και σηκώνει το караβάκι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Τρομερό!

Ο Πολυδεύκης τους προφτάνει και κοκαλώνει όταν βλέπει το
καραβάκι στα χέρια του πατέρα του.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Είναι δικό σου αυτό;

Ο Πολυδεύκης διχάζεται. Να τρέξει ή να παλέψει να το πάρει
πίσω;

Ο Γεράσιμος χτυπάει τον Πολυδεύκη στο κεφάλι με το καράβι.
Ο Πολυδεύκης πέφτει, χτυπάει το κεφάλι του στις πέτρες και
μένει ακίνητος στο ρυάκι με το πρόσωπο μέσα στο νερό.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Δεν είσαι γιος μου, είσαι
εγκληματίας. Μην τολμήσεις να
γυρίσεις στο σπίτι. Αν σε δω θα σε
σκοτώσω.

Η Πηνελόπη καταφθάνει βαριανασαίνοντας και παλεύοντας να
κρατήσει την ισορροπία της στο ανώμαλο έδαφος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Όλα τελειώσανε γι αυτόν. Μην τον
φέρεις πίσω.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τι έγινε;

Ο Γεράσιμος δεν της απαντάει και την προσπερνάει. Η
Πηνελόπη τρέχει προς τα κάτω όταν εντοπίζει τον Πολυδεύκη
ξαπλωμένο στο ρυάκι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Παιδί μου, κρατήσου.

Η Πηνελόπη δεν μπορεί να τον σηκώσει από το νερό. Ένας
γεροδεμένος άντρας τον σηκώνει με δυσκολία έξω από το
ρυάκι και τον καθίζει στο χώμα. Ο Πολυδεύκης δεν μπορεί να
ανοίξει τα μάτια του και αίμα τρέχει απ' το κεφάλι του.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Σε σκότωσε ο παλιάνθρωπος!

ΓΕΡΟΔΕΜΕΝΟΣ

Κουράγιο, Πηνελόπη. Είναι ζωντανός,
θα συνέλθει.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πήγε να σκοτώσει το παιδί του!

Ο Πολυδεύκης ανοίγει τα μάτια του και αμέσως δάκρυα τρέχουν στα μάγουλά του. Αμέσως ψάχνει γύρω του για τα συντρίμια του καραβιού. Η Πηνελόπη εξετάζει τα ξύλινα θραύσματα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Αυτό είναι καράβι...

Ο Πολυδεύκης παλεύει μάταια να ξαναενώσει τα κομμάτια.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Όλα θα πάνε καλά. Εγώ θα σε φροντίσω.

25. ΕΣ. ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ-ΝΥΧΤΑ

Η Ελένη και ο Γεράσιμος είναι μαζί στο σπουδαστήριο.

ΕΛΕΝΗ

Τον έδιωξες!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Με πρόδωσε. Πρόδωσε κι εσένα και το Νησί.

ΕΛΕΝΗ

Το υποσχέθηκες. Είπες ότι δεν μπορείς να τον διώξεις.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Γι αυτό ζει ακόμη. Αλλά δε θα ξαναγυρίσει.

ΕΛΕΝΗ

Τον μισείς επειδή δεν μπορεί να μιλήσει. Κι εμένα με μισείς επειδή είμαι κορίτσι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Πώς μπορείς να το λες αυτό. Δε σου τα έχω δώσει όλα;

ΕΛΕΝΗ

Όλους μας μισείς!

Η Πηνελόπη μπαίνει στο σπουδαστήριο.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ελένη, αρκετά. Είναι σκληρό, αλλά έχει δίκιο ο πατέρας σου.

ΕΛΕΝΗ

Δεν μπορεί να το λες εσύ αυτό!

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ο αδερφός σου παραβίασε το νόμο και η αρρώστια του δεν τον δικαιολογεί.

ΕΛΕΝΗ

Ο αδερφός μου δεν είναι άρρωστος!

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πρέπει να το δεχτείς. Εγώ θα του βρω σπίτι για να μείνει και μια δουλειά που τον ευχαριστεί. Θα είναι καλά και μπορείς να τον επισκέπτεσαι.

Η Ελένη και η Πηνελόπη κοιτιούνται για μερικές στιγμές. Μετά η Ελένη αποφεύγοντας να κοιτάξει τον Γεράσιμο βγαίνει από το Σπουδαστήριο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Σε ευχαριστώ για τη βοήθεια.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Δεν το κάνω για σένα, για την Ελένη το κάνω. Παραλίγο να σκοτώσεις τον γιο σου και αυτό είναι ασυγχώρητο. Δε μου αρέσει να υπόσχομαι χάρες αλλά αυτό θα το μετανιώσεις μια μέρα. Θα μετανιώσεις για όλα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Είναι ώρα να φύγεις, Πηνελόπη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Σωστά, είναι ώρα να φύγω.

Η Πηνελόπη φεύγει και φωνάζει την Ελένη από έξω. Ο Γεράσιμος βλαστημάει και πετάει τα πράγματα από το μεγάλο τραπέζι.

26. ΕΣ. ΣΠΙΤΙ ΤΖΑΡΕΤ-ΜΕΡΑ

Ο Τζάρετ κοιτάζει από το παράθυρο του σπιτιού του τον ήλιο. Είναι ανήσυχος και ανυπόμονος και χιυπάει με τις γροθιές του τα μπούτια του.

27. ΕΣ. ΣΠΙΤΙ ΤΖΑΡΕΤ-ΣΟΥΡΟΥΠΟ

Ο Τζάρετ βγαίνει από το σπίτι του και προχωράει βιαστικά την ανηφόρα.

28. ΕΣ. ΦΑΡΜΕΣ- ΝΥΧΤΑ

Πύλες ονομάζουν οι άνθρωποι το φαράγγι που χωρίζει τη Δεύτερη από την Πρώτη Πολιτεία. Είναι δύο σειρές από ψηλούς λόφους που ενώνονται από αραιούς μυτερούς βράχους. Το ποτάμι που πηγάζει στα βουνά κυλάει από εκεί για να φτάσει στο υπόλοιπο νησί. Γύρω από τις Πύλες στους λόφους υπάρχουν οι φάρμες που εκτρέφονται τα άλογα. Η Ελένη βρίσκει τον Τζάρετ να την περιμένει στους μικρούς δρομάκους.

ΤΖΑΡΕΤ

Γεια σου.

ΕΛΕΝΗ

Τζάρετ, αυτό που είπες εχτές ότι θα ήθελες να μπορούσες να φύγεις από το νησί, το εννοούσες;

ΤΖΑΡΕΤ

Υποθέτω πως ναι.

ΕΛΕΝΗ

Έλα μαζί μου.

Προχωρούν μες τη νύχτα από προς τα δάση που πλασιώνουν τις Πύλες.

ΤΖΑΡΕΤ

Είσαι καλά;

ΕΛΕΝΗ

Όχι.

29. ΕΞ. ΠΛΑΓΙΕΣ-ΝΥΧΤΑ

Ο Τζάρετ και η Ελένη περπατούν μέχρι να βρεθούν πίσω από της Πύλες και ξαναβρίσκουν το ποτάμι και το ακολουθούν αντίθετα μακριά από την Πρώτη Πολιτεία. Ανεβαίνοντας τους πρόποδες της οροσειράς το ποτάμι διαχωρίζεται σε πολλές μικρότερες διακλαδώσεις. Η Ελένη οδηγεί τον Τζάρετ στο δάσος. Διασχίζουν ένα στενό μονοπάτι ανάμεσα σε ψηλούς βράχους ως που συναντούν έναν απότομο γκρεμό. Η Ελένη ελίσσεται ανάμεσα στα βράχια σε ένα μυστικό πέρασμα. Ο Τζάρετ είναι πολύ διστακτικός αλλά την ακολουθεί.

30. ΕΞ. ΞΕΦΩΤΟ-ΝΥΧΤΑ.

Στην άλλη μεριά του γκρεμού ο Τζάρετ και η Ελένη βλέπουν ένα ξέφωτο προστατευμένο από τα βράχια και τις φυλλωσιές. Ένα μεγάλο σπίτι είναι κολλημένο στο βουνό, από όπου τρέχουν μικροί καταρράκτες στο ποτάμι και ανάμεσά τους χάσκουν σκοτεινές σπηλιές. Μέσα στο σπίτι καίνε φωτιές που φαίνονται απ' έξω. Σε ένα σκοινί τεντωμένο σε δύο στύλους είναι κρεμασμένα ρούχα και σεντόνια.

Η Ελένη χτυπάει την πόρτα συνθηματικά. Της ανοίγει ο νεαρός ΠΩΛ (20).

Ο Πωλ είναι ξανθός, ψηλός και εύσωμος. Είναι παιδικός φίλος της Ελένης και ο ψυχογιός της Πηνελόπης. Είναι ερωτευμένος μαζί της αλλά πιστεύει πως ο έρωτάς τους είναι αδύνατος.

31. ΕΞ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ-ΝΥΧΤΑ.

Το σπίτι αποτελείται από έναν μεγάλο χώρο στο κέντρο, μια κουζίνα μεν ντουλάπια και δύο δωμάτια στα πλάγια. Άλλα τέσσερα άτομα μέσα καθαρίζουν και στήνουν αχυρένια στρώματα στις γωνίες. Ανάμεσα τους είναι η Πηνελόπη και ο Πολυδεύκης.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Καλώς όρισες, Ελένη.

ΕΛΕΝΗ

Θεία...

Η Ελένη της φιλάει το χέρι και μετά σπεύδει να αγκαλιάσει τον Πολυδεύκη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ποιος είναι ο νεαρός;

ΕΛΕΝΗ

Τον λένε Τζάρετ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τι ξέρει;

ΕΛΕΝΗ

Τίποτα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τον εμπιστεύεσαι;

ΕΛΕΝΗ

Ναι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πλησίασε, Τζάρετ.

Ο Τζάρετ δείχνει ψαρωμένος και φοβισμένος.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Με λένε Πηνελόπη.

ΤΖΑΡΕΤ

Τι είναι αυτό το μέρος;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Το σπίτι μου.

Η Ελένη ψιθυρίζει κάτι στο αυτί του Τζάρετ κι εκείνος την κοιτάει με δυσπιστία και θυμό. Αποφασίζει να υπακούσει την Πηνελόπη που τον αγγίζει στην πλάτη και τον σπρώχνει βαθύτερα στο χώρο.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τζάρετ, τι γνωρίζεις για τη Σφαγή του Κήτους;

ΤΖΑΡΕΤ

Ε, ό, τι είναι γνωστό. Αυτά που μας είπαν στο σχολείο.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Θέλεις να καθίσεις μαζί μου για λίγο;

Η Πηνελόπη οδηγεί τον Τζάρετ στο τραπέζι. Κάθονται. Ο Τζάρετ κοιτάζει σπασμωδικά την Ελένη και την Πηνελόπη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Εγώ γνωρίζω περισσότερα πράγματα από αυτά που σας είπαν στο σχολείο. Ξέρεις, Τζάρετ, ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος για να 'ναι άπληστος, να αρπάζει, να κλέβει, να καταστρέφει, δυστυχώς τελευταία του επιλογή είναι να δημιουργήσει. Για να μπορέσεις να πιστέψεις αυτό που θα κάνουμε εδώ πρέπει να μάθεις την ιστορία αυτού του νησιού μαζί με λεπτομέρειες τόσο δυσβάσταχτες που έπρεπε να ξεχαστούν για χτιστεί ο πολιτισμός μας. Αυτό το Νησί κάποτε ήταν ένας παράδεισος. Οι πρόγονοί μας ήρθαν εδώ από άλλα νησιά, κάποια τόσο μεγάλα που θα έκανες μήνες ή χρόνια να τα διασχίσεις.

ΤΖΑΡΕΤ

Υπάρχουν όντως κι άλλα νησιά;

ΠΩΛ

Αμέτρητα, σαν τα αστέρια.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Έπρεπε να πάψουμε να τα θυμόμαστε για να αντέξουμε πως δε θα μπορέσουμε να τα γνωρίσουμε ποτέ.

Η Ελένη κάθεται δίπλα στον Τζάρετ και του χαϊδεύει τον ώμο. Μετά από μια σύντομη σιωπή η Πηνελόπη συνεχίζει.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τον καιρό πριν, η θάλασσα ήταν φίλη του ανθρώπου, τους μετέφερε από νησί σε νησί. Χτίσανε αποικίες οι πειρατές. Στις αποικίες ήρθανε πολεμιστές, κυνηγοί και φονιάδες, ναύτες, καπετάνιοι, ξυλουργοί, γιατροί, καιροσκόποι, εφευρέτες, φιλόσοφοι και ιερείς, με οικογένειες μεγάλες που γέμισαν τις παραλίες με γέλια. Χτίσανε σπίτια θεόρατα, σπείρανε χωράφια, βοσκήσανε τα ζωντανά τους στο έφορο χώμα του Νησιού. Ύστερα διαλέξανε τον αρχηγό της θάλασσας, τον αρχηγό της γης, χωρίσανε τους γραμματιζόμενους από τους άγριους, τους μαύρους από τους άσπρους και τους βόρειους από τους νότιους. Μοίρασαν τα πάντα και για πολύ καιρό όλα πήγαιναν στην ευχή των θεών. Ως που μια μέρα, κι αυτό είναι αλήθεια, θέλησαν οι πρόγονοί μας να τα πάρουν όλα με τη μία. Έπλευσαν με τα δόρατα για το πέλαγος, εκείνη τη φριχτή, καταραμένη μέρα, έσφαξαν το Κήτος, το αγαπημένο θηρίο των θεών για να αποκτήσουν δύναμη. Και εκείνοι δε μας το συγχώρεσαν ποτέ. Διάλεξαν τον πιο σκληρό τρόπο να μας αφανίσουν και από τότε η θάλασσα άρχισε να σκοτώνει.

Η Πηνελόπη σταματάει να μιλάει για μερικές στιγμές, κοιτάζοντας τους νέους που την περιβάλλουν. Η θλίψη στο πρόσωπό της κρύβει μία λάμψη ελπίδας και ενθουσιασμού.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Έχει πια φτάσει η εποχή που θα ολοκληρώσουν την τιμωρία τους. Η στάθμη της θάλασσας ανεβαίνει και το Νησί θα βυθιστεί σύντομα.

ΤΖΑΡΕΤ

Δεν... Δεν μπορείς να είσαι σίγουρη για αυτό.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Όλα είναι γραμμένα, Τζάρετ. Το τέλος αυτού του νησιού θα είναι το νερό.

ΤΖΑΡΕΤ

Θέλω να φύγω.

ΕΛΕΝΗ

Τζάρετ, κάνε μου τη χάρη.

ΤΖΑΡΕΤ

Είναι παράνομο αυτό που κάνετε τώρα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Εγώ είμαι ο νόμος.

ΤΖΑΡΕΤ

Ο νόμος είναι ο νόμος. Αλλιώς θα ήσασταν στις πόλεις τώρα και θα τα λέγατε αυτά. Εδώ κρύβεστε. Γιατί κρύβεστε;

ΕΛΕΝΗ

Έχουμε μάλλον βρει τον τρόπο να φύγουμε από το νησί.

ΤΖΑΡΕΤ

Αυτό είναι αδύνατον.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Υπάρχει ένας και μοναδικός τρόπος να διασχίσεις τη θάλασσα. Ένα κατασκεύασμα που χρησιμοποίησαν οι πρώτοι άποικοι για να έρθουν στο νησί, το ίδιο που χρησιμοποίησαν και για να σκοτώσουν το Κήτος.

ΤΖΑΡΕΤ

Ο, τι κι αν είναι από κακό έχει
προκύψει. Η θάλασσα είναι μόνο
θάνατος, τρώει ανθρώπους μονομιάς.

Ο Τζάρετ σηκώνεται με ορμή και απελευθερώνεται από το
άγγιγμα των δύο γυναικών.

ΤΖΑΡΕΤ

Εγώ δεν πρόκειται να τα βάλω με τους
θεούς.

32. ΞΕΦΩΤΟ. ΕΞ-ΝΥΧΤΑ (ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΑΦΗΓΗΣΗ)

Ο Τζάρετ βγαίνει από το σπίτι και τρέχει στο ξέφωτο. Η
Ελένη τον ακολουθεί φωνάζοντας το όνομά του. Εκείνος δε
γυρίζει να την κοιτάξει.

Η σκηνή εναλλάσσεται με το Κρησφύγετο της Πηνελόπης.
Πηνελόπη που μαζεύει τους υπόλοιπους που έχουν παραμείνει
στο σπίτι για να τους μιλήσει

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Θα ακουστεί παράξενο, αλλά έχω
ξαναφύγει από το νησί.

Cut to:

Η Ελένη ακολουθεί τον Τζάρετ έξω από το μικρό τούνελ.

Cut to:

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ήμουν σαράντα χρονών. Εγώ και οι
σύντροφοί μου κατασκευάσαμε ένα
καράβι.

ΕΞ. ΠΑΡΑΛΙΑ-ΜΕΡΑ (ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΑΦΗΓΗΣΗ FLASH BACK)

Τρεις άντρες και δύο γυναίκες σπρώχνουν ένα ιστιοπλοϊκό
μεσαίου μεγέθους στο νερό και πηδάνε επάνω.

Η Πηνελόπη πιάνει το χέρι του Πολυδεύκη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ήταν η ωραιότερη μέρα της ζωής μου.
Φυσικά, μας πρόλαβαν πριν περάσουμε
τα ρηχά νερά. Έριξαν πέτρες με τον
καταπέλτη. Το καράβι έβαλε νερό και
βούλιαξε.

Η πιο νέα Πηνελόπη αναδύεται από το νερό και αρπάζεται από τα συντρίμμια του πλοίου. Αντικρίζει τους συντρόφους της να παλεύουν να κρατηθούν στην επιφάνεια.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Δε φοβήθηκα να πεθάνω. Η θάλασσα ξέπλυνε τον τρόμο, την οργή και τη θλίψη μου. Κι όταν είσαι μέσα δε νιώθεις το βάρος σου, είναι σαν να πετάς.

Cut to:

Στους σκοτεινούς λόφους η Ελένη κυνηγά τον Τζάρετ.

ΕΛΕΝΗ

Τζάρετ, σιάσου!

ΤΖΑΡΕΤ

Μη με ακολουθείς, είσαι τρελή. Δε θα πω τίποτα, αλλά μη με ακολουθείς!

Η Ελένη σταματάει και τον βλέπει να απομακρύνεται στο σκοτάδι. Ο Τζάρετ τρέχει προς τη Δεύτερη Πολιτεία.

ΕΣ. ΣΠΙΤΙ ΤΖΑΡΕΤ-ΝΥΧΤΑ (ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΑΦΗΓΗΣΗ)

Ο Τζάρετ τρέχει μέχρι το σπίτι του, μπαίνει μέσα, γονατίζει κάτω και πιάνει το κεφάλι του με τα χέρια του. Τρέμει και λαχανιάζει.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Με τιμάει που είστε εδώ. Αψηφάτε τους νόμους, την οικογένειά σας, ίσως και τη συνείδησή σας. Το θάρρος σας μου προκαλεί δέος και έμπνευση. Αν τα καταφέρουμε θα ζήσουμε σε μια καινούργια γη. Αν όχι, θα πεθάνουμε ελεύθεροι.

Ο Τζάρετ κοιτάζει τα χέρια του που τρέμουν. Χτυπάει σπασμωδικά το κεφάλι του στον τοίχο. Ο Κάιν γονατίζει δίπλα του, καθώς ο Τζάρετ παθαίνει κρίση πανικού. Ο Τζάρετ πέφτει στην αγκαλιά του αδερφού του προσπαθώντας να αναπνεύσει.

Cut to:

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Μπορεί να μας απαρνηθούν.

Cut to:

Ο ήλιος ανατέλλει.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Είναι ένα άλμα πίστης.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗΣ ΑΦΗΓΗΣΗΣ

33. ΕΣ ΣΠΙΤΙ ΤΖΑΡΕΤ - ΜΕΡΑ.

Ο Τζάρετ ξυπνάει από θορύβους και από την ανοιχτή πόρτα βλέπει τον Κάιν να βοηθάει την μητέρα τους να ανέβει σε ένα κάρο δεμένο σε ένα μουλάρι.

ΤΖΑΡΕΤ
Κάιν, τι συμβαίνει;

Ο Κάιν μπαίνει στο σπίτι.

ΚΑΙΝ
Τζάρετ, άκου. Είχες κρίση εχτές και τις τελευταίες μέρες φέρεσαι αλλοπρόσαλλα. Φοβάμαι ότι αν πάθει κάτι η μαμά δε θα είσαι σε θέση να το διαχειριστείς.

ΤΖΑΡΕΤ
Φυσικά και μπορώ να τη φροντίσω, ποιος νομίζεις ότι το έκανε όταν εσύ έλειπες από το πρωί μέχρι το βράδυ;

ΚΑΙΝ
Το πιστεύω ότι το θες, αλλά δεν μπορώ να το ρισκάρω. Είναι προσωρινό μέτρο, όταν νιώσει καλύτερα θα γυρίσει. Πες μου ότι καταλαβαίνεις.

ΤΖΑΡΕΤ
Όχι.

ΚΑΙΝ

Δες το σαν καλό. Αν μείνεις μόνος σου
ίσως να βρεις τον εαυτό σου.

ΤΖΑΡΕΤ

Ναι, θα μείνω μόνος να σκέφτομαι ότι
η οικογένειά μου με εγκατέλειψε.

ΚΑΙΝ

Έλεος. (φωνάζει έξω) Έρχομαι τώρα!
Τζάρετ, μην κάνεις σαν να έρχεται η
καταστροφή. Γι αυτό σε πιάνει
πανικός. Πάψε να κιοτεύεις.

Ο Κάιν βγαίνει έξω και ανεβαίνει στο κάρο.

ΚΑΙΝ

Μπορείς να έρθεις όποτε θες.

Ο Κάιν χτυπάει τα καπούλια του μουλαριού με το χέρι του
και το ζώο περπατάει. Φεύγουν.

34. ΕΞ ΔΑΣΣΟΣ - ΜΕΡΑ

Ο Τζάρετ ακολουθεί το δρόμο που του έδειξε η Ελένη προς το
Κρησφύγετο. Σταματάει όταν βλέπει πως τα άτομα που είδε
στο σπίτι της Πηνελόπης εχτές είναι στο ποτάμι. Είναι μέσα
στο νερό και μαθαίνουν να κολυμπούν.

Ο Τζάρετ βλέπει τον Πωλ από έξω να τους δείχνει πώς να
κινούν τα χέρια και το σώμα τους.

ΤΖΑΡΕΤ

Γεια. Με θυμάσαι;

ΠΩΛ

Αυτός που έφυγε τρέχοντας;

ΤΖΑΡΕΤ

Ο Τζάρετ.

ΠΩΛ

Αλλαξες γνώμη; Θες να δεις την
Πηνελόπη;

ΤΖΑΡΕΤ

Θέλω να δω την Ελένη. Είναι εδώ;

ΠΩΛ

Μπορώ να την ειδοποιήσω.

ΤΖΑΡΕΤ

Θα την περιμένω.

Ο Τζάρρετ κάθεται στην όχθη του ποταμού. Στην απέναντι όχθη κάθεται ο Πολυδεύκης. Φαίνεται να φτιάχνει κάτι που μοιάζει με τροχαλία μετακίνησης. Το δοκιμάζει γυρίζοντας το μοχλό. Τα γρανάζια γυρίζουν μερικές φορές, αλλά η κατασκευή σπάει. Ένα γρανάζι πετάγεται ψηλά και προσγειώνεται στο νερό κοντά στον Τζάρρετ. Ο Τζάρρετ το προλαβαίνει πριν παρασυρθεί από το ρεύμα.

ΤΖΑΡΕΤ

Δικό σου! Ορίστε!

Ο Τζάρρετ το πετάει απέναντι. Ο Πολυδεύκης τρομάζει και προστατεύει το κεφάλι του. Το γρανάζι χτυπάει στα χέρια του και πέφτει στο χορτάρι.

ΤΖΑΡΕΤ

Συγγνώμη, φίλε!

Ο Πολυδεύκης γυρίζει αμέσως στο έργο του.

ΤΖΑΡΕΤ

Θες βοήθεια;

Ο Πολυδεύκης τον αγνοεί. Ο Τζάρρετ σηκώνεται και περνάει την ξύλινη γεφυρούλα. Κάθεται κοντά του.

ΤΖΑΡΕΤ

Πώς σε λένε;

Ο Πολυδεύκης δεν του απαντάει, συνεχίζει να σκαλίζει την εφεύρεσή του. Ο Τζάρρετ σκουπίζει τον ιδρώτα στο κούτελό του με τη γάζα του πριν φτάσει στην πληγή του.

35 ΕΣ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ - ΜΕΡΑ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ελένη, έλα να σου δείξω κάτι.

Η Ελένη παίρνει το τεφτέρι της και τρέχει προς τη θεία της. Η Πηνελόπη ξετυλίγει ένα μεγάλο χαρτί. Είναι τα σχέδια ενός караβιού, ένα κοντό, στενό καράβι δέκα μέτρα μακρύ με ένα κατάρτι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Είναι αρκετά στενό για να χωρέσει στο ποτάμι και μακρύ για να χωράνε δέκα άτομα.

ΕΛΕΝΗ

Πού το βρήκες αυτό;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Η οικογένειά μας έχει κρατήσει πολλά αρχεία από το παρελθόν. Αυτό όμως δεν είναι το πρωτότυπο, το είχα αντιγράψει πριν πολλά χρόνια. Πιστεύεις ο Πολυδεύκης θα μπορέσει να το φτιάξει;

ΕΛΕΝΗ

Μάλλον ναι, αλλά θα χρειαστεί βοήθεια.

36. ΕΞ. ΠΟΤΑΜΙ - ΜΕΡΑ.

Η Πηνελόπη και η Ελένη παραμερίζοντας τις πυκνές φυλλωσιές περπατάνε ως το ποτάμι. Η Πηνελόπη αντικρίζει από μακριά τον Τζάρετ και τον Πολυδεύκη καθισμένους δίπλα δίπλα να ασχολούνται με την τροχαλία.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Αυτό το αγόρι, γιατί γύρισε;

ΕΛΕΝΗ

Δεν ξέρω.

Ο Πωλ τις πλησιάζει.

ΠΩΛ

Χαίρεται Πηνελόπη. Ελένη, αυτός σε ψάχνει.

Ο Πολυδεύκης γυρνάει το μοχλό και η τροχαλία δουλεύει κανονικά και χαμογελάει ευχαριστημένος.

ΤΖΑΡΕΤ

Ναι! Γαμάτο, έ;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Αυτός ο νεαρός μπορεί να είναι αυτό που ψάχνουμε.

ΕΛΕΝΗ

Το ξέρω.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Κοίτα να δεις. Εσύ μια μέρα θα είσαι πιο έξυπνη από εμένα.

37. ΕΞ. ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ ΜΕΧΜΕΤ - ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ο κήπος του Μεχμέτ είναι μια πανέμορφη, μεγάλη έκταση γεμάτη φυτά και δέντρα κοντά στο Αρχοντικό του μερικά χιλιόμετρα έξω από την Πρώτη Πολιτεία. Άνθρωποι περιπλανιούνται ανάμεσα στις καλλιέργειες και φροντίζουν τα φυτά. Ο Μεχμέτ και ο Γεράσιμος είναι όρθιοι δίπλα σε έναν ξύλινο μπάγκο στεγασμένο από υφάσματα. Γύρω τους είναι γλάστρες και σκόρπια δοχεία και μπουκαλάκια.

Ο Μεχμέτ δείχνει στον Γεράσιμο δύο γλάστρες. Και οι δύο είναι τοματιές, χωρίς καρπούς και τα φύλλα είναι εμφανώς νεκρά. Η μία είναι σε χειρότερη κατάσταση.

ΜΕΧΜΕΤ

Αυτά είναι δείγματα που πήραμε από χαμηλά με το χώμα τους.

Από τον ξύλινο πάγκο ο Μεχμέτ σηκώνει ένα μπουκαλάκι με διάφανο υγρό.

ΜΕΧΜΕΤ

Αυτό το κατασκεύασα χτες. Έριξα μερικές σταγόνες στη βάση του αριστερού. Κοίτα, το δεξί πρόλαβε να μαραθεί κι άλλο, αλλά το αριστερό δεν υπέστη καμία μεταβολή. Τσως αντιστρέψει τη ζημιά, θα το δούμε σε λίγες μέρες.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Μπράβο, Μεχμέτ. Σε πόσο καιρό πιστεύεις ότι μπορούμε να κάνουμε τη θεραπεία;

ΜΕΧΜΕΤ

Σε δύο με τρεις εβδομάδες, υποθέτω. Πρέπει να τελειοποιήσω το φάρμακο, να το δοκιμάσω, να περιμένω μήπως εμφανιστούν παρενέργειες και μετά να φτιάξω αρκετό για τις καλλιέργειες. Καταλαβαίνεις, πολύ δουλειά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Μη βιαστείς. Ένα λάθος και ίσως το κακό γίνει δέκα φορές χειρότερο. Εγώ θα σε υποστηρίξω.

ΜΕΧΜΕΤ

Γεράσιμε, αλλού είναι το πρόβλημα. Τι θα γίνει αν πάρει πάνω από δύο μήνες; Τι θα κάνεις με τους αγρότες. Οι δικοί μου άνθρωποι που θα δουλεύουν στα χωράφια, στο χώμα θα κοιμούνται μορφωμένοι άνθρωποι, ή σε σκηνές; Πρέπει να μείνουν στην Τρίτη Πολιτεία.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Θα πρέπει να μεταφερθούν όχι μόνο για αυτό. Το φαγητό έχει λιγοστείψει, φοβάμαι ότι θα σαμποτάρουνε τη συγκομιδή, μπορεί να έχουμε πόλεμο.

ΜΕΧΜΕΤ

Ακριβώς. Βρες έναν τρόπο να κρατήσεις τις πόλεις ασφαλείς. Αν όχι, τόση δουλειά θα φέρει περισσότερη δουλειά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Εγώ θα το αναλάβω αυτό. Εσύ να ανησυχείς μόνο για τα φυτά σου.

ΜΕΧΜΕΤ

Αυτό θα κάνω. Έλα τώρα να δεις το μικρό μου θαύμα. Πρόσεχε που πατάς.

Ο Μεχμέτ οδηγεί τον Γεράσιμο στο τμήμα με τα λουλούδια. Γονατίζει δίπλα σε ένα μεσαίου μεγέθους, πυκνό φυτό που το στολίζουν πανέμορφα λιλά λουλούδια.

ΜΕΧΜΕΤ

Αυτά τα λουλούδια είναι δικό μου δημιούργημα. Πολύ ανταγωνιστικά φυτά. Δεν ανθίζουν αν άλλα του είδους τους βρίσκονται κοντά τους. Κράτα τα μερικά μέτρα μακριά και θα σου χαρίσουν το ωραιότερο άρωμα του κόσμου.

Ο Μεχμέτ μυρίζει τα άνθη και ηδονίζεται. Χαϊδεύει στοργικά τα πέταλα και τον κορμό τους.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Εύγε, Μεχμέτ, είναι πραγματικά πανέμορφα. Θέλω οπωσδήποτε μερικά και για τον δικό μου κήπο.

ΜΕΧΜΕΤ

Θα τα έχεις.

38. ΕΞ. ΠΟΤΑΜΙ-ΜΕΡΑ.

Από μακριά η Πηνελόπη και η Ελένη μιλάνε συνωμοτικά κοιτώντας τον Τζάρετ και τον Πολυδεύκη που κάθονται ακόμα στην όχθη. Όταν ο Τζάρετ τις προσέχει σηκώνεται και τους κάνει νόημα ότι έρχεται.

ΤΖΑΡΕΤ

(στον Πολυδεύκη)

Γεια σου φίλε.

Ο Τζάρετ περνάει τη γέφυρα και πλησιάζει τις δύο γυναίκες.

ΤΖΑΡΕΤ

(στην Ελένη)

Τι κάνεις;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Εγώ να σας αφήσω. Πάω να δείρω αυτούς που κατουράνε μέσα στη σπηλιά. Τζάρετ, δεν πιστεύω να το έκανες κι εσύ.

ΤΖΑΡΕΤ

Όχι, το υπόσχομαι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μπράβο, τι καλό παιδί! Ελένη, θα γυρίσω στο Αρχοντικό μετά. Τα αφήνω όλα πάνω σου.

Η Πηνελόπη απομακρύνεται και τους αφήνει να μιλήσουν μόνοι τους.

ΤΖΑΡΕΤ

Τι είπε που έφυγα εχτιές;

ΕΛΕΝΗ

Δεν το ανέφερε. Αλλά σημασία έχει ότι γύρισες.

ΤΖΑΡΕΤ

Για εσένα ήρθα. Θέλω να σου μιλήσω.

39. ΕΞ. ΔΑΣΟΣ-ΜΕΡΑ

Ο Τζάρετ και η Ελένη κάνουν μία βόλτα στο δάσος μακριά από όλους.

ΤΖΑΡΕΤ

Θα πιστεύεις ότι είμαι αδύναμος.

ΕΛΕΝΗ

Γιατί να το πιστεύω αυτό;

ΤΖΑΡΕΤ

Επειδή έφυγα εχτιές τρέχοντας. Και σε είπα και τρελή, συγγνώμη.

ΕΛΕΝΗ

Δεν πειράζει. Εγώ φταίω που δεν σου είπα τίποτα, ούτε τι σε περιμένει, ούτε ποια είμαι εγώ.

ΤΖΑΡΕΤ

Είσαι λοιπόν η Ελένη, η κόρη του Ηγεμόνα. Γιατί δεν μου το είπες όταν γνωριστήκαμε;

ΕΛΕΝΗ

Δε θα με πίστευες και δε θα ερχόσουν ποτέ εδώ.

ΤΖΑΡΕΤ

Γιατί όμως έκλεβες χρήματα στους δρόμους;

ΕΛΕΝΗ

Εκεί που μένω εγώ δεν χρησιμοποιούμε χρήματα, δεν αγοράζουμε τίποτα.

ΤΖΑΡΕΤ

Αυτό είναι περίεργο.

ΕΛΕΝΗ

Και γίνεται όλο και πιο διεστραμμένο όσο το σκέφτεσαι.

Η Ελένη πιάνει το χέρι του Τζάρετ καθώς περπατούν.

ΕΛΕΝΗ

Είναι αξιοθαύμαστος ο τρόπος που μου φέρθηκες, πάντως. Μάλλον είσαι πραγματικά έμπιστος. Ο κατάλληλος χαρακτήρας για αυτό που κάνουμε εδώ.

ΤΖΑΡΕΤ

Πώς σχεδιάζετε να φύγετε από το Νησί;

ΕΛΕΝΗ

Θα φτιάξουμε ένα καράβι. Είναι ένα κατασκεύασμα που επιπλέει στο νερό και κουβαλάει ανθρώπους.

ΤΖΑΡΕΤ

Ακούγετε πολύ επικίνδυνο.

ΕΛΕΝΗ

Θέλω να φύγω από το Νησί. Άκου, Τζάρετ, πραγματικά πιστεύεις, ακόμα κι αν η Παλίρροια είναι ψέμα, ότι αξίζει να ζήσεις εδώ και να μην κάνεις τίποτα να αλλάξεις τη μοίρα σου;

ΤΖΑΡΕΤ

Δε θέλω να πεθάνω.

ΕΛΕΝΗ

Ούτε κι εγώ, προφανώς. Αλλά δεν έχουμε άλλη επιλογή.

ΤΖΑΡΕΤ

Δυσκολεύεται να το χωρέσει ακόμα το κεφάλι μου.

Η Ελένη τον αγκαλιάζει.

ΕΛΕΝΗ

Θα μείνεις; Αν μείνεις θα το πιστέψεις κι εσύ.

ΤΖΑΡΕΤ

Θα μείνω. Έτσι κι αλλιώς είμαι μόνος πλέον.

40. ΕΞ. ΑΓΟΡΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ-ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ο Κάιν είναι σε ένα μανάβικο στη δεύτερη Πολιτεία. Το καλάθι του είναι γεμάτο πατάτες και κολοκυθάκια.

ΚΑΙΝ

Πλάκα μου κάνεις; Είναι πολύ ακριβά!

ΜΑΝΑΒΗΣ

Έχουμε τρομερή έλλειψη. Κι αν η προμήθεια είναι τρεις φορές κάτω η τιμή θα είναι τρεις φορές πάνω.

ΚΑΙΝ

Αν είναι δυνατόν τα λαχανικά να έχουν την ίδια τιμή με το κρέας.

ΜΑΝΑΒΗΣ

Εγώ τα πουλάω, δεν τα καλλιεργώ. Τα παράπονά σου στους από κάτω.

Η γυναίκα του μανάβη βγαίνει από το μαγαζί .

ΜΑΝΑΒΙΣΣΑ

Πάλι τα ίδια;

ΚΑΙΝ

Συγγνώμη για την αναστάτωση, κυρία, αλλά τόσα χρήματα για πέντε τομάτες; Είναι κλεψιά!

ΜΑΝΑΒΙΣΣΑ

Αν τα πουλούσα στην παλιά τους τιμή θα έκλεβες εσύ εμένα.

ΚΑΙΝ

Μπορώ να σας καταγγείλω γι αυτό.

ΜΑΝΑΒΗΣ

Αγόρι μου, κάνε ό, τι θέλεις, δε θα βρεις το δίκιο σου, όπως κανένας μας. Υπομονή μέχρι να σκοτωθεί η μάστιγα.

ΚΑΙΝ

Τέλος πάντων. Ορίστε.

Ο Κάιν δίνει στο Μανάβη τα χρήματα.

40. ΕΣ. ΣΠΙΤΙ ΤΖΑΡΕΤ - ΜΕΡΑ.

Ο Κάιν είναι έξω από το παλιό του σπίτι . Χτυπάει την πόρτα, αλλά δεν του ανοίγει κανείς. Κολλάει το αυτί του στην πόρτα, αλλά δεν ακούει κανέναν. Ανοίγει την πόρτα και αντικρίζει το σπίτι άδειο.

41. ΕΣ. ΣΠΙΤΙ ΤΖΑΡΕΤ-ΜΕΡΑ

Ο Κάιν αφήνει το καλάθι με τα λαχανικά στο τραπέζι της κουζίνας και φεύγει.

42. ΕΣ ΔΩΜΑΤΙΟ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ - ΜΕΡΑ

Ο Γεράσιμος πίνει ένα ποτήρι κρασί και παρακολουθεί από το παράθυρο του δωματίου του τους εργάτες του Μεχμέτ να φυτεύουν στον κήπο του τα νέα του λουλούδια. Μοιάζει σκεπτικός με το βλέμμα του χαμένο. Από μακριά βλέπει την Πηνελόπη να καταφθάνει στον πλακόστρωτο δρόμο. Η Πηνελόπη τον εντοπίζει αμέσως και κοιτιούνται. Ο Γεράσιμος της κάνει νόημα ότι θέλει να της μιλήσει.

43. ΕΣ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ - ΜΕΡΑ

Ο Γεράσιμος και η Πηνελόπη κάθονται αντικριστά στο μεγάλο τραπέζι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Δεν ξέρω, Γεράσιμε. Περίεργο μου φαίνεται.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Πιστεύω κατανοείς το λόγο.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Το Ορυχείο έχει χρόνια να χρησιμοποιηθεί. Δεν είναι ασφαλές. Επιπλέον κανείς τους δεν έχει ιδέα πώς να το δουλέψει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Δε με ενδιαφέρει το κέρδος.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ούτε οι άνθρωποι, όπως βλέπω.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Έχεις να προτείνεις κάτι καλύτερο; Λέγε, θέλω να ακούσω. Η θεραπεία μπορεί να πάρει πολύ καιρό και θα δυσκολέψουν το έργο μας. Στο Ορυχείο τουλάχιστον θα είναι απασχολημένοι και ελεγχόμενοι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Εντάξει. Να προσέχεις όμως. Να είσαι σχολαστικός με το ζήτημα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Δε θες να βοηθήσεις; Πάντα σου άρεσε να ανακατεύεσαι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Δε θέλω να βρεθώ στο κέντρο του στόχου αν κάτι πάει στραβά. Κάντο μόνος σου, η υπόθεση μυρίζει άσχημα, σαν αυτή την αηδία που πίνεις. Ποτέ δεν ήξερες να διαλέγεις καλό κρασί.

Η Πηνελόπη παίρνει το ποτήρι του και πίνει μία μεγάλη γουλιιά. Σηκώνεται και περπατάει προς την πόρτα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Που ήσασταν; Εσύ δε με νοιάζει, αλλά η Ελένη δεν είναι σωστό να λείπει τα βράδια.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Η Ελένη είναι πικραμένη και θέλει το χρόνο της.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Ελπίζω να μην είπατε άλλες βλακείες για την Παλίρροια;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Όχι φυσικά. Εμείς εδώ κρατάμε την αλήθεια για τον εαυτό μας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Θα βγαίνετε συχνά από εδώ και πέρα;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μέχρι να σταματήσει να της λείπει ο αδερφός της.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Εντάξει, κάντε ό, τι θέλετε.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πότε θα ανακοινώσεις τα μέτρα;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Σήμερα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Καλή τύχη.

44. ΕΣ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ - ΜΕΡΑ

Η Πηνελόπη, η Ελένη, ο Πολυδεύκης και ο Τζάρετ είναι σκυμμένοι πάνω από την τραπεζαρία και κοιτάζουν ένα πάπυρο με το σχέδιο του караβιού. Ο ΦΑΙΒΕΛ (35) τους παρακολουθεί εύθυμος.

Ο Φάιβελ είναι μελαχρινός και αδύνατός. Το σώμα του είναι καλυμμένο με μαύρα τατουάζ. Είναι μηχανικός και εργάζεται στην κατασκευή του караβιού εδώ και πολύ καιρό.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ο Φάιβελ μέχρι τώρα έχει ολοκληρώσει μόνο αυτό το κομμάτι.

Η Πηνελόπη δείχνει στο χαρτί τον σκελετό του караβιού.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τι λες, Πολυδεύκη, μπορείς να το φτιάξεις;

Ο Πολυδεύκης έχει ένα τεράστιο χαμόγελο στα χείλη. Παίρνει στα χέρια του το φυλλάδιο και γονατίζει στο πάτωμα να το μελετήσει.

ΕΛΕΝΗ

Τζάρετ, θα τους βοηθήσεις;

ΤΖΑΡΕΤ

Νομίζω μπορώ, αν και δεν ξέρω από αυτά. Άλλωστε χρειάζεται πολλά άτομα για να φτιαχτεί αυτό.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Θα σου δείχνουν στην αρχή και θα τα καταφέρετε είμαι σίγουρη. Ελάτε μαζί μου τώρα.

45. ΕΣ. ΔΩΜΑΤΙΟ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ-ΝΥΧΤΑ

Η Πηνελόπη οδηγεί τους υπόλοιπους στο δωμάτιό της. Είναι μικρό, αλλά είναι η μόνη που έχει τον προσωπικό της χώρο. Με ένα βογκητό σκύβει και πιάνει κάτω από το κρεβάτι ένα μεγάλο τετράδιο.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Κοιτάξτε εδώ.

Η Πηνελόπη ανοίγει το τετράδιο στη μέση και στο διπλό φύλλο είναι κολλημένος ένας χάρτης με πολλά νησιά και τεράστιες χερσαίες εκτάσεις περιβαλλόμενες από θάλασσα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Αυτός είναι ο κόσμος, παιδιά.

Η Ελένη χαϊδεύει το χαρτί και η Πηνελόπη το απομακρύνει.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Δεν μπορώ να τονίσω αρκετά πόσο πολύτιμο είναι αυτό. Είναι ο μοναδικός χάρτης που κατάφερε να επιβιώσει τόσα χρόνια σε αυτό το νησί.

ΕΛΕΝΗ
Θεία, εμείς που είμαστε;

Η Πηνελόπη προβληματισμένη σέρνει το δάχτυλό της στο χάρτη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Δεν ξέρω... Αρκετά τώρα.

Η Πηνελόπη κλείνει το τετράδιο και βογκώντας το ξαναβάζει στη θέση του κάτω από το κρεβάτι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Έξω τώρα όλοι, θέλω να αναπαυτώ.

Ένας ένας βγαίνουν από το δωμάτιο ανταλλάζοντας ματιές. Η Πηνελόπη ξεμπλέκει τα ασημένια μαλλιά της. Οι εύθυμες

ομιλίες των νέων ακούγονται αμυδρά από το υπόλοιπο σπίτι.
Η Πηνελόπη βήχει και πίνει λίγο νερό από μια κανάτα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Σύντομα...

Σιγοτραγουδάει ένα τραγούδι που μιλάει για τις θάλασσες και την ημέρα της επιστροφής στη θάλασσα. Ξαπλώνει στο κρεβάτι της και απλώνει το χέρι κάτω για να φτάσει το τετράδιο. Το ξεφυλλίζει και είναι γεμάτο ζωγραφιές και οδηγίες για την κατασκευή του караβιού. Φυλαγμένο σε μια σελίδα είναι ένα χαρτί που γράφει τους στίχους του τραγουδιού που σιγοτραγουδάει.

46. ΕΣ ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ - ΝΥΧΤΑ

Η Ελένη, ο Πολυδεύκης και ο Τζάρρετ και ο Φάιβελ κάθονται στον κεντρικό χώρο του σπιτιού. Ο Πωλ μπαίνει από την είσοδο κουβαλώντας ένα μικρό βαρέλι κρασί.

ΠΩΛ
Ένα δώρο για την καταπληκτική ομάδα.

Ο Πολυδεύκης τον βλέπει να πλησιάζει προς την τραπεζαρία και σηκώνεται για να απομακρυνθεί. Ο Πωλ αφήνει το βαρέλι στην τραπεζαρία και τραγουδώντας ψαχουλεύει τα ντουλάπια της κουζίνας. Γυρίζει με ποτήρια στα χέρια.

ΠΩΛ
Θα πιούμε... σε τι θα πιούμε, ομάδα;

ΕΛΕΝΗ
Εγώ ξέρω. Πίνουμε στην αρχή του τέλους.

ΠΩΛ
Πολύ δραματική, Ελένη.

Ο Πωλ μοιράζει ποτήρια σε όλους και τα γεμίζει. Τελευταίο γεμίζει το ποτήρι της Ελένης και κάθεται κοντά της.

ΦΑΙΒΕΛ
Ευχαριστώ.

ΠΩΛ

Εσύ, καινούργιε, θα πρέπει πρώτα να δώσεις τον όρκο της πίστης και της σιωπής.

ΕΛΕΝΗ

Τι είναι αυτά που λες πάλι;

ΤΖΑΡΕΤ

Ας το κάνω, δε με νοιάζει. Ορκίζομαι.

Τσουγκρίζουν τα ποτήρια τους και πίνουν.

47. ΒΟΡΕΙΑ ΠΑΡΑΛΙΑ / ΟΡΥΧΕΙΟ / ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ ΕΥΜΕΡΩΜΑΤΑ (ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΔΡΑΣΗ)

Ακούγεται ρομαντικό, αργό τραγούδι.

Ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων κατεβαίνει την μεγάλη πλαγιά που οδηγεί στη βόρεια πλευρά του νησιού κρατώντας αναμμένες δάδες, κουβαλώντας υφάσματα, σάκους, σέρνοντας κάρρα με μουλάρια και βοοειδή. Είναι μια τεράστια βραχώδης έκταση, άγονη και δύσβατη. Ο δυνατός άνεμος γρατζουνάει τα βράχια και παρασέρνει τα μαλλιά και τα μαντίλια τους. Το Ορυχείο είναι μια μεγάλη τρύπα που οδηγεί στα έγκατα της γης. Χάσκει έρημο σαν φαγωμένη σπηλιά ενός τέρατος.

Στο κρησφύγετο ο Τζάρετ και η Ελένη βγαίνουν από το σπίτι γελώντας και τρέχουν στην αυλή. Ο Πολυδεύκης, ζαλισμένος από το ποτό κοιτάζει τα σχέδια του πλοίου ξαπλωμένος στο πάτωμα και ο Πωλ τον αγκαλιάζει από τους ώμους.

Το Ορυχείο είναι υγρό και σκοτεινό. Άντρες διστακτικά πλησιάζουν την τρύπα του Ορυχείου και κοιτούν μέσα. Μια ξύλινη πλατφόρμα δεμένη με φαγωμένα από το χρόνο σκοινιά, φαίνεται αχνά στο βάθος.

Στο κρησφύγετο ο Πωλ από το παράθυρο βλέπει τον Τζάρετ και την Ελένη στην αυλή να παίζουν και να χασκογελάνε.

Καθώς οι άντρες τραβούν από τα σκοινιά την ξύλινη πλατφόρμα ακούγεται καθαρά ένας παράξενος, υγρός, γουργουριστός ήχος μέσα από την σκοτεινή τρύπα.

48. ΕΣ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ- ΑΝΑΤΟΛΗ

Ο Πολυδεύκης πλένει το πρόσωπό του σε μια ξύλινη λεκάνη με νερό στην κουζίνα του σπιτιού. Σκουπίζεται με την μπλούζα του και ανοίγει το τετράδιο της αδερφής του που το έχει αφήσει στην τραπεζαρία. Το παίρνει μαζί του και διασχίζει τον κεντρικό χώρο. Ο τοίχος που ακουμπάει στο βουνό είναι λεπτός και φτιαγμένος από χοντρό χαρτί. Η

μοναδική πόρτα είναι φτιαγμένη από υφασμάτινα κρόσσια και ο Πολυδεύκης χάνεται πίσω της.

49. ΕΣ. ΣΠΗΛΙΑ - ΑΝΑΤΟΛΗ

Το κρησφύγετο είναι χτισμένο έτσι ώστε να καλύπτει την είσοδο μιας σπηλιάς. Μέσα στη σπηλιά ρέει το ποτάμι, που πηγάζει από τα ψηλότερα βουνά της οροσειράς και το νερό τρέχει σε μια στενή έξοδο. Από σχισμές στην οροφή οι πρώτες ακτίνες του ήλιου φωτίζουν το πέτρινο δάπεδο.

Ο Πολυδεύκης συνεχίζει πιο βαθιά στη σπηλιά. Σκεπασμένο με τέσσερα μεγάλα πανιά ένας όγκος δεκαπέντε μέτρα μακρής μαζεύει σκόνη και υγρασία. Ο Πολυδεύκης τραβάει τα πανιά ένα ένα και αποκαλύπτει, ένα στενό σκελετό πλοίου που στέκεται πάνω σε μια τροχαλία μετακίνησης.

50. ΕΣ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ-ΜΕΡΑ

Ο Πολυδεύκης ξαναμπαίνει στο σπίτι. Ο Τζάρετ φέρνει από την πόρτα ένα βαγόνι με ξύλινες σανίδες, σκορπίζοντας χώματα παντού. Το αφήνει στη μέση του δωματίου. Ο Πολυδεύκης τον παρατηρεί.

ΤΖΑΡΕΤ

Τι κάνω τώρα;

Ο Πολυδεύκης κοιτάζει γύρω του και του δείχνει έναν πάγκο. Αμέσως στρώνουν μια σανίδα στον πάγκο και λειώνουν το ξύλο με τριβεία. Δουλεύουν γρήγορα και συγχρονισμένα. Ο Πωλ σηκώνεται από το κρεβάτι του και τεντώνεται.

ΠΩΛ

Μου πήρατε τα αυτιά. Το κεφάλι μου
θα σπάσει... Ωπ, αρχίσατε;

Ο Τζάρετ και ο Πολυδεύκης δεν σταματούν καθόλου.

ΠΩΛ

Είδατε τον σκελετό του πλοίου στη
σπηλιά;

Αυτό τραβάει την προσοχή του Τζάρετ. Σταματάει και ο Πολυδεύκης τον κοιτάζει ενοχλημένος, πριν σταματήσει κι αυτός.

ΤΖΑΡΕΤ

Ποιο;

ΠΩΛ

Α, δεν το έχεις δει; Η Πηνελόπη το έφτιαχνε με τον Φάιβελ λίγο λίγο εδώ και καιρό. Είναι παλιό και χρειάζεται συντήρηση αλλά μάλλον θα τα καταφέρουμε να το φτιάξουμε. Πω, φανταστείτε να είμαστε πάνω του και να πλεύουμε στο πέλαγος. Τζάρετ, να σου πω μισό λεπτό.

Ο Πωλ πλησιάζει τον Τζάρετ αρκετά κοντά, σχεδόν κολλάει τον ώμο του στον δικό του. Παίρνει ένα τριβείο και αρχίζει να τρίβει μαζί τους.

ΠΩΛ

Μη με παρεξηγήσεις που ρωτάω. Ποια είναι η σχέση σου με την Ελένη;

ΤΖΑΡΕΤ

Είμαστε φίλοι.

ΠΩΛ

Χαίρομαι που το ακούω. Ξέρεις, εγώ και η Ελένη είχαμε κάτι παλιά.

ΤΖΑΡΕΤ

Αλήθεια;

ΠΩΛ

Όχι κάτι σοβαρό, εξάλλου είναι αδύνατον. Εγώ γεννήθηκα στην παραλία, Τζάρετ, και εκεί ακόμα θα 'μουν αν δεν γνώριζα την Πηνελόπη. Πώς θα μπορούσα να είμαι με την κόρη του Γεράσιμου.

Το μυαλό του Πωλ ταξιδεύει αλλού, δεν προσέχει, πιέζει το τριβείο πιο πολύ και τρυπιέται στο δάχτυλο με μία ξύλινη ακίδα. Ο Τζάρετ βγάζει ένα μαντήλι από την τσέπη του και του το δίνει για να σκουπίσει το αίμα.

ΠΩΛ

Ευχαριστώ. Όταν όμως φύγουμε από το Νησί δε θα είμαστε οι ίδιοι. Θα είμαστε ό, τι εμείς θέλουμε. Τότε θα γίνει. Γι' αυτό ήθελα να ξέρω αν εσύ και η Ελένη...

ΤΖΑΡΕΤ

Όχι, Πωλ, είμαστε φίλοι.

ΠΩΛ

Ωραία. Λοιπόν είμαι χάλια σε αυτό. Ανοίγει σήμερα το Ορυχείο και θα πάω κι εγώ να δουλέψω. Καλή συνέχεια.

ΤΖΑΡΕΤ

Καλή δουλειά.

Ο Πωλ χασμουριέται και βουτάει ένα μήλο από το μπολ στην τραπεζαρία.

ΠΩΛ

Γεια σας.

Ο Πολυδεύκης δεν του δίνει σημασία. Ο Τζάρετ χάνεται στην σκέψη του και τρυπιέται και αυτός από μία ακίδα.

ΤΖΑΡΕΤ

Γαμώτο.

51. ΕΞ ΒΟΡΕΙΑ ΠΑΡΑΛΙΑ - ΜΕΡΑ

Η Βόρεια Πλευρά του νησιού είναι πλημμυρισμένη με πρόχειρες καλύβες, σκηνές και γιαπιά. Το πλήθος που κατέβηκε την προηγούμενη νύχτα τώρα είναι σκορπισμένο. Γυναίκες κάθονται χύμα στο έδαφος και καθαρίζουν λαχανικά. Παιδιά με διστακτικότητα πλησιάζουν τη θάλασσα και παρατηρούν τα κύματα να σκάνε στα μεγάλα βράχια και γελάνε όταν τα πιτσιλίζει ο αφρός. Μια γυναίκα τα μαλώνει και τα τραβάει πίσω στον οικισμό.

Ο Πωλ διασχίζει την μεγάλη κατηφόρα που οδηγεί στο Ορυχείο.

52. ΕΞ. ΟΡΥΧΕΙΟ - ΜΕΡΑ

Άντρες έχουν σηκώσει την ξύλινη πλατφόρμα από την τρύπα, την ελέγχουν και αντικαθιστούν τα σκοινιά. Η πλατφόρμα είναι κολλημένη σε μία τροχαλία και χρησιμεύει σαν ασανσέρ. Ο Πωλ καταφθάνει.

ΠΩΛ
Καλημέρα!

Κάποιοι τον χαιρετούν πίσω. Ο Πωλ εξετάζει την πλατφόρμα πριν οι άλλοι δοκιμάσουν την τροχαλία και κατεβάσουν τη πλατφόρμα γυρνώντας το μεγάλο μοχλό, που χρειάζονται δύο άντρες για να τον μετακινήσουν.

ΑΝΤΡΑΣ 1
Δουλεύει ακόμα! Ποιος θα κατέβει πρώτος;

ΠΩΛ
Εγώ θα πάω.

ΑΝΤΡΑΣ 2
Κι εγώ. Φέρ' τε μας φως.

Το ασανσέρ κατεβαίνει. Ο Πωλ και ο Άντρας 2 κρατούν δύο λάμπες λαδιού και κοιτούν γύρω τους.

ΠΩΛ
Πρέπει να βρούμε ένα τραγούδι να λέμε όταν κατεβαίνουμε για να μας φεύγει ο φόβος.

Ο Πωλ σφυρίζει έναν απλό σκοπό. Το σφύριγμά του αντιλαλεί στη σπηλιά.

53. ΕΣ. ΣΠΗΛΙΑ - ΝΥΧΤΑ

Ο Τζάρετ και ο Πολυδεύκης δουλεύουν αρμονικά το σκελετό του караβιού, τρίβοντας τη μούχλα από τις ξύλινες σανίδες και απλώνοντάς τους ένα διάφανο υγρό.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Καλή δουλειά, αγόρια. Ελάτε να φάτε.

Ο Τζάρετ και ο Πολυδεύκης αφήνουν βιαστικά τα εργαλεία τους και τρέχουν μέσα στο σπίτι.

54. ΕΣ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ - ΝΥΧΤΑ

Ο Τζάρετ και ο Πολυδεύκης κάθονται στην τραπεζαρία και τρώνε λαίμαργα τη φασολάδα που έχει ήδη σερβιριστεί. Η Πηνελόπη χαϊδεύει τα μαλλιά του Πολυδεύκη και τσεκάρει το τραύμα στο κούτελό του που έχει αρχίσει να επουλώνεται.

Ο Πωλ μπαίνει στο σπίτι. Αμέσως ο Πολυδεύκης ξεχνάει το φαγητό του και τρέχει κατά πάνω τους. Η Ελένη βγαίνει από το δωμάτιο της Πηνελόπης όταν ακούει τη φωνή του Πωλ όμως η προσοχή της στρέφεται στον Τζάρετ που κάθεται μόνος στο τραπέζι.

ΠΩΛ

Συγγνώμη, Πολυδεύκη, δεν μπόρεσα να φέρω εργαλεία. Πηνελόπη, εσύ πρέπει να το φροντίσεις αυτό.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Έλα μαζί μου να σου πω τι σκέφτηκα για αυτό.

Ο Πωλ κοιτάζει για μια στιγμή την Ελένη πριν την αφήσει μόνη της με τον Τζάρετ για να ακολουθήσει την Πηνελόπη στο δωμάτιό της.

ΕΛΕΝΗ

Πώς τα πήγατε σήμερα;

ΤΖΑΡΕΤ

Τέλεια. Πεινάς;

ΕΛΕΝΗ

Όχι. Πες μου τι κάνατε.

Ο Τζάρετ σκουπίζει το στόμα του και σηκώνεται. Παίρνει τη λάμπα λαδιού από το τραπέζι, την πιάνει από το χέρι και την οδηγεί στη σπηλιά.

55. ΕΣ. ΣΠΗΛΙΑ - ΝΥΧΤΑ

Πλησιάζουν τον σκελετό του караβιού και ο Τζάρετ της δείχνει τις ξύλινες σανίδες που πρόσθεσαν.

ΕΛΕΝΗ

Δείχνει τόσο καλύτερα από πριν.
Τζάρετ αυτό είναι σπουδαίο,
φανταστικό!

Η Ελένη κάνει βόλτες γύρω από το σκελετό ξεσπώντας σε χαρμόσυνες, κοριτσίστικες κραυγές. Τον αγκαλιάζει.

ΕΛΕΝΗ

Επιτέλους συμβαίνει, είναι σαν να
το βλέπω μπροστά μου.

Η Ελένη τον φιλάει στο στόμα.

ΕΛΕΝΗ

Πες μου ότι θα συνεχίσεις. Πες μου
ότι θα φύγουμε μαζί από το Νησί.

ΤΖΑΡΕΤ

Ναι, θα φύγουμε.

Ο Τζάρετ την αγκαλιάζει και τη φιλάει ξανά.

56. ΕΣ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ - ΝΥΧΤΑ

Ο Τζάρετ και η Ελένη επιστρέφουν στον κεντρικό χώρο του κρησφύγετου. Ο Πολυδεύκης είναι ξαπλωμένος στο αχυρένιο στρώμα του. Ο Πωλ τους περιμένει καθισμένος στην τραπεζαρία και αμέσως διαπιστώνεται ότι κάτι συνέβη μεταξύ τους.

ΕΛΕΝΗ

Πωλ, πρέπει να δεις τον σκελετό.

ΠΩΛ

Αργότερα.

ΕΛΕΝΗ

Είναι σαν όνειρο που επιτέλους
γίνεται πραγματικότητα. Εσύ τι
μίλησες με την Πηνελόπη;

ΠΩΛ

Ό, τι χρειαζόμαστε θα μας το βρει
και θα πηγαίνω εγώ να τα φέρνω.

Της δείχνει την καρέκλα δίπλα του και η Ελένη κάθεται. Ο Τζάρρετ κάθεται στο ράντζο που κοιμάται.

Ο Πωλ σηκώνετε και βγάζει από το ντουλάπι με τα τρόφιμα το βαρέλι με το κρασί και τρία ποτήρια. Τα αφήνει πάνω στο τραπέζι. Ο Τζάρρετ κάθεται μαζί τους στο τραπέζι.

ΠΩΛ

Σήμερα θα πιούμε σε εσένα.

Ο Πωλ βάζει τα ποτήρια ένα ένα κάτω από την τρύπα του βαρελιού και γυρνώντας το χερούλι χύνει το κρασί μέσα.

ΠΩΛ

Είσαι νέο μέλος κι όμως σήμερα
δούλεψες τόσο σκληρά. Συγχαρητήρια.

ΤΖΑΡΕΤ

Ευχαριστώ.

Πίνουν και οι τρεις το κρασί.

ΠΩΛ

Όλο, μέχρι τον πάτο!

ΕΛΕΝΗ

Είναι σπουδαίο αυτό που κάνεις, αλήθεια.

ΤΖΑΡΕΤ

Εγώ απλά βοηθάω τον Πολυδεύκη.

Ο Πωλ παίρνει τα ποτήρια τους και συνεχίζουν να πίνουν.

ΠΩΛ

Καλά ο μικρός είναι ιδιοφυία δεν
το συζητώ, αλλά κι εσύ δείχνεις
μεγάλο θάρρος που είσαι εδώ. Κι
έχεις και ταλέντο. Και κίνητρο.
Αλήθεια, ποιο είναι το κίνητρό
σου;

ΤΖΑΡΕΤ

Η αλήθεια είναι ότι η ζωή μου
είναι αρκετά βαρετή. Δεν είχα κάτι
να με γεμίζει.

ΠΩΛ

Και τι είναι αυτό που σε γεμίζει
τώρα;

ΤΖΑΡΕΤ

Δεν ξέρω, όλα γίνανε πολύ γρήγορα.
Πες το ένστικτο.

ΠΩΛ

Μάλιστα. Έχεις δυνατό ένστικτο,
λοιπόν.

ΕΛΕΝΗ

Και ο Πωλ ισχυρίζεται ότι έχει
κάποιου είδους διαίσθησης.

ΠΩΛ

Δεν το ισχυρίζομαι, έχω διαίσθηση.
Τίποτα δεν μου ξεφεύγει εμένα.

Ο Πωλ πάει να ξαναγεμίσει τα ποτήρια τους, αλλά η Ελένη
δεν τον αφήνει πάρει το δικό της.

ΕΛΕΝΗ

Ας μη πιούμε άλλο.

ΠΩΛ

Καλώς, εσύ Τζάρετ;

ΤΖΑΡΕΤ

Όχι, ευχαριστώ.

Ο Πωλ γεμίζει μόνο το δικό του ποτήρι.

ΠΩΛ

Πεινάω σαν λύκος.

Ο Πωλ σκύβει πάνω από το τσουκάλι με τη φασολάδα και
τρώει κατευθείαν από εκεί.

ΕΛΕΝΗ

Θα μείνεις εδώ απόψε;

ΤΖΑΡΕΤ

Αν είμαι ευπρόσδεκτος.

ΠΩΛ

Έχουμε χώρο ακόμα. Πιάσε κρεβάτι όμως γιατί ξέρεις, η Πηνελόπη θα φέρει κόσμο εδώ να δει το καράβι.

ΕΛΕΝΗ

Ακόμα πιστεύεις αυτά που λέει η Πηνελόπη; Δεν πρόκειται να συμβεί.

ΠΩΛ

Μη το λες, αν βγαίνεις εσύ στην αγορά κάθε μέρα σε δύο μήνες θα συμπληρώσουμε.

Η Ελένη αφήνει το ποτήρι της να πέσει στο τραπέζι και σπάει. Ο Πολυδεύκης πετάγεται από το κρεβάτι και κοιτάζει ξαφνιασμένος.

ΕΛΕΝΗ

Γελοίο...

Η Ελένη φεύγει βγαίνοντας από την πόρτα στην αυλή.

ΠΩΛ

Πολύ εύκολα θυμώνουν οι γυναίκες, ε;

57. ΕΞ. ΑΥΛΗ - ΝΥΧΤΑ

Η Ελένη κάθεται στα σκαλάκια της αυλής και πλέκει. Ο Πωλ βγαίνει από την πόρτα και κάθεται δίπλα της.

ΠΩΛ

Πώς πάει;

ΕΛΕΝΗ

Στην αρχή είμαι ακόμα.

Ο Πωλ ακόμα κρατάει ένα ποτήρι κρασί στο χέρι του.

ΠΩΛ

Τον γουστάρεις;

ΕΛΕΝΗ
Παράτα με.

ΠΩΛ
Δε θες να μιλήσουμε;

ΕΛΕΝΗ
Ήσουν απαράδεκτος.

ΠΩΛ
Για ποιο από όλα;

ΕΛΕΝΗ
Πέρα από την τελευταία ατάκα σου
θα σου πω. Σε ξέρω από μικρό, Πωλ.
Ξέρω πότε σκέφτεσαι πονηρά. Ήθελες
να μας ψαρέψεις.

ΠΩΛ
Έχω άδικο; Πες μου, έχω άδικο;

ΕΛΕΝΗ
Σου είπα, παράτα με.

ΠΩΛ
Δε μου μιλάς πια... Νόμιζα πως ό,τι
και να συνέβαινε θα ήμασταν κοντά
ο ένας στον άλλον.

Η Ελένη τον αγνοεί και συνεχίζει να πλέκει.

ΠΩΛ
Κατάλαβα, αλλού είναι το μυαλό σου.
Καληνύχτα.

Ο Πωλ σηκώνεται και φεύγει από το σπίτι. Διασχίζοντας την αυλή κοιτάζει πίσω του κι επιταχύνει το βήμα του. Η Ελένη τρυπιέται με τη βελόνα της και βάζει το δάχτυλο στο στόμα της.

58. ΕΣ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ ΝΥΧΤΑ

Η Ελένη μπαίνει στο σπίτι αργά και νωχελικά. Κρατάει σφιχτά στο στήθος της το πλεκτό και τις βελόνες. Ο Τζάρρετ κάθεται ακόμα στο τραπέζι και πίνει κρασί μόνος του.

TZARET
Για 'μένα το 'πε.

ELENNH
Όχι, για 'μένα το 'πε.

TZARET
Μαλώσατε εξαιτίας μου;

ELENNH
Ναι.

TZARET
Συγγνώμη.

Η Ελένη κάθεται στη θέση του Πωλ απέναντι από το Τζάρετ και ξαναγεμίζει το ποτήρι της. Για λίγο βυθίζονται στη σιωπή.

ELENNH
Θες να δεις κάτι;

TZARET
Τι;

59. ΕΞ. ΠΑΡΑΛΙΑ - ΕΥΜΕΡΩΜΑΤΑ

Η θάλασσα είναι σκοτεινή και φυσάει δυνατό αεράκι. Ο Τζάρετ και η Ελένη τρέχουν στην αχανή παραλία στην δυτική πλευρά του νησιού. Ο Τζάρετ σκοντάφτει αλλά η Ελένη τον κρατάει όρθιο. Μία παλιά καλύβα είναι κρυμμένη πίσω από τα βράχια και καλυμμένη με πέτρες.

Η Ελένη ανοίγει ορμητικά την πόρτα και βγάζει από μέσα ένα σκοινί.

ELENNH
Βοήθα με.

Δίνει το σκοινί στον Τζάρετ και σέρνουν έξω μια ψηλή βάρκα, που χωρούσε τέλεια στην καλύβα. Ο Τζάρετ διστακτικά την αγγίζει.

TZARET
Τι είναι αυτό;

ΕΛΕΝΗ

Είναι μία βάρκα. Καράβι, αλλά πιο μικρό.

ΤΖΑΡΕΤ

Δικό σου είναι;

ΕΛΕΝΗ

Ήταν της Πηνελόπης. Μην της πεις ότι ξέρω που βρίσκετε, έτσι;

Η Ελένη αγκαλιάζει τον Τζάρετ από την πλάτη. Ο Τζάρετ ζαλισμένος παραπατάει γελώντας.

ΤΖΑΡΕΤ

Ελένη, σιγά, θα με ρίξεις μέσα.

ΕΛΕΝΗ

Αχ, ναι, τι ωραία ιδέα!

Η Ελένη σπρώχνει τη βάρκα στο νερό.

ΤΖΑΡΕΤ

Τι κάνεις;

ΕΛΕΝΗ

Έλα, θέλω να ξαπλώσω.

ΤΖΑΡΕΤ

Όχι, Ελένη! Μην αγγίζεις το νερό.

ΕΛΕΝΗ

Γιατί όχι;

Ο Τζάρετ την τραβάει από το κύμα που σκάει στα πόδια της και την κρατάει σφιχτά.

ΕΛΕΝΗ

Δεν έχεις αγγίξει ποτέ τη θάλασσα.
Δεν ξέρεις τη γεύση της.

Η Ελένη αποδεσμεύεται από την αγκαλιά του, βγάζει τα σανδάλια της και αφήνει το νερό να καλύψει τα πόδια της.

ΤΖΑΡΕΤ

Μόνο μια φορά.

ΕΛΕΝΗ

Φοβάσαι;

ΤΖΑΡΕΤ

Ναι.

ΕΛΕΝΗ

Είναι εντάξει εδώ στα ρηχά.

Ο Τζάρετ δειλά, παρακολουθώντας τα κύματα, βηματίζει προς το μέρος της.

ΤΖΑΡΕΤ

Ελένη, δεν μπορώ.

Η Ελένη σκύβει στα πόδια του. Αργά, λύνει τα κορδόνια των δερμάτινων παπουτσιών του, τραβάει μαλακά τα παπούτσια του και σηκώνεται. Πλησιάζει το στόμα της στο δικό του.

ΕΛΕΝΗ

Δεν ξέρεις τι θαύμα μας έχουν
στερήσει οι θεοί.

Ένα πιο δυνατό κύμα καλύπτει τα πόδια τους μέχρι τον αστράγαλο. Τον Τζάρετ διαπερνάει ρίγος κι όταν ο φόβος του καταλαγιάζει της χαμογελάει. Η Ελένη τον φιλάει μαλακά. Ακόμα ένα κύμα τον κάνει να αναριγίσει.

ΕΛΕΝΗ

Κρυώνεις;

ΤΖΑΡΕΤ

Όχι.

Το φιλί τους βαθαίνει και η Ελένη τον βοηθάει να βγάλει την μπλούζα του.

ΕΛΕΝΗ

Θες να κάνουμε βαρκάδα;

ΤΖΑΡΕΤ

Τι να κάνουμε;

ΕΛΕΝΗ

Έλα, είναι εύκολο.

Η Ελένη πηδάει στη βαρκούλα και βάζει τα κουπιά που βρίσκονται μέσα στις εσοχές στα πλάγια.

ΤΖΑΡΕΤ

Αυτό είναι τρέλα.

ΕΛΕΝΗ

Στα ρηχά είναι εντάξει. Το έχω ξανακάνει.

60. ΕΞ. ΘΑΛΑΣΣΑ - ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΑ ΕΗΜΕΡΩΜΑΤΑ

Η Ελένη και ο Τζάρρετ πλέουν είκοσι μέτρα μακριά από την παραλία.

ΕΛΕΝΗ

Φοβάσαι ακόμη;

ΤΖΑΡΕΤ

Όχι.

ΕΛΕΝΗ

Άγγιξε με τότε.

Αγκαλιάζονται σφιχτά και ξαπλώνουν στον πάτο της βάρκας.

ΤΖΑΡΕΤ

Τι κάνουμε;

ΕΛΕΝΗ

Κάνουμε βαρκάδα...

61. ΕΞ. ΘΑΛΑΣΣΑ-ΑΝΑΤΟΛΗ

Ο ήλιος ανατέλλει. Ο Τζάρρετ και η Ελένη κοιμούνται αγκαλιά στη βάρκα, πλέοντας στο πέλαγος. Η Ελένη ξυπνάει και κοιτάζει γύρω της.

ΕΛΕΝΗ

Σκατά! Πόση ώρα πέρασε;

Και ο Τζάρετ ανασηκώνεται.

ΤΖΑΡΕΤ

Θα μας σκοτώσουν!

Ντύνονται γρήγορα και η βάρκα λικνίζεται στην άπνοια.

62. ΕΣ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ-ΜΕΡΑ

Η Ελένη και η Πηνελόπη μαγειρεύουν στην κουζίνα. Η σούπα κοχλάζει νωχελικά στο τσουκάλι της καθώς η Ελένη την ανακατεύει με μια κουτάλα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Κουρασμένη φαίνεσαι.

ΕΛΕΝΗ

Μμ..

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Και ανανεωμένη. Περίεργο, δε νομίζεις;

ΕΛΕΝΗ

Όχι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Σωστά, που είναι το περίεργο; Ο Τζάρετ τι κάνει;

Η Ελένη κοιτάζει την Πηνελόπη και γελούν πνιχτά.

63. ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΔΡΑΣΗ ΣΚΗΝΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΔΗΛΩΝΟΥΝ ΠΕΡΑΣΜΑ ΧΡΟΝΟΥ.

Η κατασκευή του καραβιού συνεχίζεται.

Η Ελένη βοηθάει χειρωνακτικά τις εργασίες κουβαλώντας ξύλα με τον αδερφό της.

Όλοι μαζί καρφώνουν τις σανίδες στο κατάστρωμα.

Η Πηνελόπη ράβει μεταξύ τους σεντόνια που θα γίνουν τα πανιά.

Η Ελένη και ο Τζάρετ φλερτάρουν αγγίζοντας ο ένας το χέρι του άλλου καθώς δουλεύουν.

Στη Βόρεια Παραλία τη νύχτα τα άγρια κύματα χτυπούν τα βράχια στην παραλία κοντά στο Ορυχείο. Οι σκηνές των

κατοίκων τραντάζονται από δυνατούς ανέμους. Γύρω από το Ορυχείο καίνε πολλές εστίες φωτιάς. Η τρύπα του Ορυχείου είναι κατάφωτη από αναμμένες δάδες που βουτάνε στο κενό μέσα της.

64. ΕΣ. ΠΕΔΙΑΔΑ - ΜΕΡΑ

Στην πεδιάδα έχουν σταματήσει οι αγροτικές εργασίες. Στα χωράφια έχει απομείνει μόνο ξερό χορτάρι και φυτά που μοιάζουν με φύκια, που δημιουργούν ένα σκούρο πράσινο χαλί. Οι επιστήμονες ξεριζώνουν με τσουγκράνες τα φύκια και τα στοιβάζουν σε ένα μικρό πύργο και τους βάζουν φωτιά. Μαύρος καπνός αναδύεται από τις στοίβες, αλλά δεν μπορεί να θεριέψει η φωτιά.

Στον μεγάλο χωματόδρομο άλογα σέρνουν κάρρα με υγιή ξεριζωμένα φυτά με χώμα προς τη Δεύτερη Πολιτεία.

65. ΕΣ. ΔΑΣΟΣ - ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ο Τζάρετ και ο Πολυδεύκης κόβουν ένα μικρό δέντρο με ένα διπλό πριόνι στο δάσος γύρω από το κρησφύγετο. Το δέντρο πέφτει και το πιάνουν με χοντρά γάντια.

Η Ελένη καταφθάνει και αγκαλιάζει τον Τζάρετ. Ο Τζάρετ αφήνει αμέσως το δέντρο και την ακολουθάει.

ΤΖΑΡΕΤ

Αύριο, Πολυδεύκη.

Ο Πολυδεύκης τραβάει το δέντρο θυμωμένος καθώς ο Τζάρετ και η Ελένη τρέχουν και παίζουν στο δάσος.

66. ΕΣ. ΣΠΙΤΙ ΤΖΑΡΕΤ-ΝΥΧΤΑ

Ο Τζάρετ και η Ελένη μπαίνουν γελώντας στο σπίτι του Τζάρετ. Ο Τζάρετ σαστίζει όταν βλέπει αναμμένα τα κεριά. Στο τραπέζι της κουζίνας βλέπει τον Κάιν να κάθεται και δίπλα του είναι το καλάθι με τις σαπισμένες ντομάτες που έχουν γίνει ένα αηδιαστικό ζουμί.

ΚΑΙΝ

Γεια σας.

ΤΖΑΡΕΤ

Τι κάνεις εσύ εδώ;

ΚΑΙΝ

Είμαι σπίτι μου.

ΤΖΑΡΕΤ

Εσύ έφυγες, έχεις άλλο σπίτι.

ΚΑΙΝ

Τζάρετ, πες μου, που έχεις μπλέξει;

Ο Τζάρετ ανοίγει το στόμα να απαντήσει, αλλά δεν προλαβαίνει.

ΚΑΙΝ

Τι ρωτάω, αφού η απάντηση είναι ακριβώς μπροστά μου.

Ο Κάιν σηκώνεται και πλησιάζει την Ελένη, την κοιτάζει εξεταστικά.

ΚΑΙΝ

Ποια είσαι;

ΕΛΕΝΗ

(ΣΤΟΝ ΤΖΑΡΕΤ)

Αυτός είναι ο αδερφός σου;

ΤΖΑΡΕΤ

Ναι.

ΕΛΕΝΗ

Ο αδερφός σου είναι Αστυφύλακας;

ΚΑΙΝ

Υπάρχει κάποιο πρόβλημα με αυτό;

ΤΖΑΡΕΤ

Είσαι πολύ αγενής.

ΚΑΙΝ

Τζάρετ έχεις μάλλον πολύ καιρό να μπεις σε αυτό το σπίτι που μένεις. Και αυτό το κορίτσι τι σχέση έχει με εμάς;

ΤΖΑΡΕΤ

Με εσένα αποκλείεται, με εμένα έχει.

ΚΑΙΝ

Ξανασκέψου το, σε παρακαλώ, δεν
είναι ωραίο.

ΤΖΑΡΕΤ

Κάιν, φύγε.

Ο Κάιν βγάζει από την τσέπη του ένα στριφτό τσιγάρο και
περπατάει αργά προς την πόρτα και βγαίνει έξω.

ΕΛΕΝΗ

Τι ήταν αυτό τώρα;

ΤΖΑΡΕΤ

Ο αδερφός μου, του αρέσει να κάνει
τον έξυπνο.

ΕΛΕΝΗ

Τον είδες πως μου μίλησε;

ΤΖΑΡΕΤ

Γι αυτό τον έδιωξα, μωρό μου...

Ο Τζάρετ αγκαλιάζει την Ελένη αλλά αυτήν τον σπρώχνει
μακριά της.

ΕΛΕΝΗ

Έχουμε πρόβλημα. Αν μάθει τι κάνουμε
καταστραφήκαμε. Διάολε, Τζάρετ,
έπρεπε να ξέρω ότι ο αδερφός σου
είναι Αστυφύλακας, γαμώτο!

ΤΖΑΡΕΤ

Έχεις δίκιο.

ΕΛΕΝΗ

Πρέπει να φύγω. Πρέπει να το πω στην
Πηνελόπη.

ΤΖΑΡΕΤ

Όχι, έλα τώρα.

ΕΛΕΝΗ

Ναι, σωστά. Μπορεί να παραμονεύει απ' έξω να δει που θα πάω.

ΤΖΑΡΕΤ

Δε νομίζω, αλλά μείνε σε παρακαλώ.
Κοιμήσου μαζί μου.

ΕΛΕΝΗ

Εντάξει, αλλά σ' το λέω, δε θα της
αρέσει καθόλου.

ΤΖΑΡΕΤ

Συγγνώμη.

Αγκαλιάζονται και φιλιούνται.

67. ΕΣ. ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ - ΝΥΧΤΑ

Ο Κάιν περιμένει κρυμμένος στην αυλή, αλλά δε βγαίνει κανείς. Περπατάει προς την πλατεία και ανάβει το τσιγάρο του στις δάδες που καίνε για να φωτίσουν την πλατεία. Καπνίζει σκεπτικός.

Cut to:

68. ΕΣ. ΔΩΜΑΤΙΟ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ-ΜΕΡΑ

Η ΡΑΧΗΛ (30) κοιτάζει βαθιά στο λαρύγγι της Πηνελόπης. Μετά της πιάνει τον καρπό για να δει τον σφυγμό της. Η Ραχήλ είναι η γυναίκα του Φάιβελ, μεσαίου αναστήματος και όμορφη. Είναι γιατρός, πολύ καλή φίλη της Πηνελόπης και πέντε μηνών έγκυος.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μόνο βήχα έχω, από την υγρασία.

ΡΑΧΗΛ

Μη μιλάς.

Η Ραχήλ συγκεντρώνεται για να μετρήσει.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μη με κάνεις να αγωνιώ, Ραχήλ, είμαι
και κάποιας ηλικίας.

ΡΑΧΗΛ

Αυτό δε με ανησυχεί, απλά δε χρειάζεται να ταλαιπωρείς το σώμα σου.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Δεν είμαι πια τόσο δυνατή, ε;

ΡΑΧΗΛ

Η δύναμη του σώματός μας πηγάζει από τη δύναμη της ψυχής μας. Εσύ από ψυχής πας καλά, αλλά άκου αυτό.

Η Ραχήλ λυγίζει απότομα το γόνατο της Πηνελόπης. Το γόνατο τρίζει και η Πηνελόπη πνίγει ένα επιφώνημα πόνου.

ΡΑΧΗΛ

Να ξεκουράζεσαι, δε χρειάζεται να τα κάνεις όλα εδώ μέσα. Και για το βήχα θα σου κάνω θεραπεία με υδρατμούς.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Καλά, εντάξει. Πες μου τι κάνει το μωράκι σου.

ΡΑΧΗΛ

Πολύ δραστήριο. Ξέρεις, Πηνελόπη, σκέφτομαι...

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Να μην έρθεις μαζί μας.

ΡΑΧΗΛ

Το θέλω, δεν ξέρεις πόσο. Αλλά τρέμω μη γεννήσω στα μέση του πελάγους. Όλοι θα ρισκάρουμε τη δική μας ζωή, αλλά δεν μπορώ να πάρω αυτή την απόφαση για εκείνο.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Όταν έρθει η ώρα θα ξέρεις τι να κάνεις.

Ο Πωλ κρατάει στις πλάτες του ένα μεγάλο σακί με τρόφιμα και τα μεταφέρει στο Κρησφύγετο. Η Ελένη και ο Τζάρετ τον προσπερνούν χωρίς να του πουν κουβέντα και μπαίνουν πρώτοι στο Κρησφύγετο. Η Ελένη είναι πολύ αναστατωμένη. Ο Πωλ στέκεται για λίγο ξαφνιασμένος και ακούει ΦΩΝΕΣ από μέσα. Ύστερα περπατάει γρήγορα προς την πόρτα.

70. ΕΣ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ-ΜΕΡΑ

Ο Πωλ μπαίνει στο σπίτι και αφήνει κάτω το σακί που κουβαλάει. Βλέπει στο κέντρο της αίθουσας την Ελένη, τον Τζάρετ και την Πηνελόπη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ηρέμησε, κορίτσι μου. Δεν πρόκειται να μας βρουν εδώ ποτέ. Τζάρετ, ήταν πολύ ανεύθυνο να μην μας πεις τίποτα. Θα βρεις τον αδερφό σου και θα τον καθησυχάσεις για να μη μας ψάξει.

ΤΖΑΡΕΤ

Συγγνώμη. Θα κάνω ό, τι μου πεις.

Ο Πωλ παρατηρεί τη συζήτησή τους από το κρεβάτι με σκοτεινό βλέμμα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Άντε, πήγαινε.

Ο Τζάρετ βγαίνει από το σπίτι τρέχοντας.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Θα κάνω αντιπερισπασμό και θα στείλω τη μονάδα του Κάιν στο Ορυχείο να επιβλέπει τις εργασίες. Πωλ, σήκω και έλα να πάμε στο Αρχοντικό για αυτό που λέγαμε.

Η Πηνελόπη πηγαίνει στο δωμάτιό της να ετοιμαστεί και ο Πωλ απομένει μόνος με την Ελένη. Η Ελένη αποφεύγει να τον κοιτάξει και στέκεται θυμωμένη.

ΠΩΛ

Γιατί δε μου το λες, επιτέλους;

ΕΛΕΝΗ

Τι να σου πω;

ΠΩΛ

Ότι πηδιέστε. Γι αυτό πήγατε σπίτι του εχτιές.

Η Ελένη δεν απαντάει και αποστρέφει το βλέμμα.

ΠΩΛ

Γιατί να διαλέξεις αυτόν και όχι εμένα;

ΕΛΕΝΗ

Δεν είσαστε το ίδιο, Πωλ.

ΠΩΛ

Όχι το ίδιο είμαστε! Τουλάχιστον εσύ με τον ίδιο τρόπο μας φέρεσαι. Κι αυτόν τον εκμεταλλεύεσαι όπως εμένα τόσο καιρό.

ΕΛΕΝΗ

Δεν μπορεί να τα πιστεύεις αυτά που λες. Εμείς είμαστε φίλοι τόσα χρόνια.

ΠΩΛ

Θέλεις να φύγεις από το Νησί περισσότερο από ότι θέλεις οτιδήποτε άλλο. Δε σε νοιάζει πώς θα αισθανθώ εγώ. Ήλπιζα να άλλαζαν τα πράγματα την στιγμή που θα ανεβαίναμε στο καράβι, αλλά αν έρθει αυτός εγώ δε θέλω να συνεχίσω.

Η Πηνελόπη βγαίνει από το δωμάτιό της και τους πλησιάζει. Διαισθάνεται ότι κάτι έχει συμβεί μεταξύ τους και προχωράει καχύποπτη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πωλ, πρέπει να φύγουμε. Ελένη κι εσύ.

71. ΕΞ. ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ- ΜΕΡΑ

Ο Τζάρετ κάθεται μόνος του, σιωπηλός σε ένα λόφο πάνω από την πλατεία και χαζεύει τη γειτονιά του. Ο Κάιν στην πλατεία στέκεται μαζί με άλλους Αστυφύλακες και καπνίζει. Ο Τζάρετ σηκώνεται και κρύβεται στα δέντρα.

72. ΕΞ. ΑΥΛΗ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ - ΜΕΡΑ

Η Πηνελόπη, ο Πωλ και η Ελένη μπαίνουν από την πύλη στην αυλή του Αρχοντικού. Η Ελένη κοιτάζει τα πανέμορφα λουλούδια, δεν μπορεί να αντισταθεί και μένει πίσω, σκύβει για να τα μυρίσει.

Ο Μεχμέτ μπαίνει από τα τείχη και αμέσως προσέχει την Ελένη. Χαϊδεύει τον ώμο της.

ΜΕΧΜΕΤ

Σου αρέσουν;

Η Ελένη ξαφνιάζεται και σηκώνεται.

ΜΕΧΜΕΤ

Συγγνώμη που σε τρόμαξα.

ΕΛΕΝΗ

Χαίρεται, είναι όντως πολύ όμορφα.

ΜΕΧΜΕΤ

Μου επιτρέπεις να σε συνοδέψω στο σπίτι σου;

Η Ελένη υπακούει περνώντας το χέρι της γύρω από το μπράτσο του Μεχμέτ. Η Πηνελόπη και ο Πωλ έχουν σταματήσει και τους κοιτούν. Η Πηνελόπη τοποθετεί το σώμα της μπροστά στον Πωλ για να τον εμποδίσει να αντιδράσει καθώς ο Μεχμέτ και η Ελένη τους πλησιάζουν και περπατούν μαζί προς την είσοδο. Ανταλλάσσουν νοήματα χαιρετισμού.

Ο Γεράσιμος τους κοιτάζει από το μπαλκόνι του, καθώς περνούν την πόρτα.

73. ΕΞ. ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΕΙΣΟΔΟΣ - ΜΕΡΑ

Η Πηνελόπη, ο Πωλ, ο Μεχμέτ και η Ελένη στέκονται στην πόρτα του Αρχοντικού. Η Πηνελόπη ψιθυρίζει στο αυτί του Πωλ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Περίμενε εδώ. Θα έρθει να ελέγξει. Να είσαι ψύχραιμος.

Τα ΒΗΜΑΤΑ του Γεράσιμου στις σκάλες ακούγονται. Ο Γεράσιμος εμφανίζεται και στέκεται απέναντί τους. Φοράει το νυχτικό του και είναι αξύριστος και αχτένιστος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Ελένη, πολύ τριγυρνάς. Έμοιασες της θείας σου.

ΜΕΧΜΕΤ

Τι χάλια είναι αυτά, Γεράσιμε;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Είναι πρωί και είμαι αδιάθετος.

ΜΕΧΜΕΤ

Μεσημέρι είναι, ο ήλιος κατεβαίνει.

Ο Γεράσιμος κοιτάζει τα παράθυρα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Σωστά. Λοιπόν, ο Μεχμέτ και η Ελένη μαζί μου. Πηνελόπη εσύ πήγαινε στην αποθήκη να κάνεις κουμάντο, σε παρακαλώ.

Ο Γεράσιμος γυρίζει την πλάτη να ανέβει τις σκάλες αλλά σταματάει και κοιτάζει πίσω του.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Ποιος είναι αυτός;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ο νέος μου βοηθός.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Τι απέγινε εκείνος ο φουσκωτός που σε ακολουθούσε παντού;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Αρρώστησε. Αυτός είναι ο μικρός του αδερφός.

Ο Γεράσιμος παρατηρεί το μεγαλόσωμο νέο και πείθεται. Ανεβαίνει τις σκάλες σιωπηλός. Η Ελένη ανεβαίνει τις σκάλες πίσω του και ο Μεχμέτ την ακολουθεί στενά. Ο Πωλ τους κοιτάζει θυμωμένος. Περιμένουν μέχρι να σταματήσουν να ακούν τα βήματά τους

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πάμε.

74. ΕΣ. ΑΠΟΘΗΚΗ - ΜΕΡΑ

Στην αποθήκη του Αρχοντικού οι εργάτες βάζουν τρόφιμα μέσα σε σάκους και τα μεταφέρουν έξω. Η αποθήκη πια είναι σχεδόν μισοάδεια. Ο Πωλ ανακατεύεται με τους εργάτες. Η Πηνελόπη προχωρά στο βάθος και στέκεται στη μέση της μεγάλης αίθουσας. Από εκεί παρακολουθεί τον Πωλ να μπαίνει στην αίθουσα με τα εργαλεία.

75. ΕΣ. ΑΠΟΘΗΚΗ / ΕΡΓΑΛΕΙΑ - ΜΕΡΑ

Ο Πωλ μπαίνει με ορμή στο σκοτεινό δωμάτιο. Άλλος ένας ΕΡΓΑΤΗΣ (30) είναι εκεί και όταν ακούει την πόρτα να ανοίγει τρομαγμένος αφήνει το σάκο του να πέσει κάτω. Ο Πωλ κοιτάζει τις αξίνες και τις τσουγκράνες να σκορπίζονται στο πάτωμα. Ο Εργάτης γονατίζει και ξαναβάζει τα εργαλεία στο σάκο του.

ΕΡΓΑΤΗΣ

Μην το πεις! Τα χρειάζομαι αυτά.

76. ΕΣ. ΑΠΟΘΗΚΗ - ΜΕΡΑ

Η Πηνελόπη μιλάει με τους εργάτες κοιτάζοντας κλεφτά την πόρτα. Όταν ο Πωλ βγαίνει φορτωμένος με τον σάκο του τους παροτρύνει να συνεχίσουν τη δουλειά. Ο Πωλ ανακατεύεται με το πλήθος και βγαίνει και η Πηνελόπη τον ακολουθάει από απόσταση. Περιπατούν προς την αυλή.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πήγανε τα στη σπηλιά και πρόσεχε.

Η Πηνελόπη τον αφήνει και κατευθύνεται προς την κεντρική είσοδο του αρχοντικού. Ο Πωλ κοιτάζει πίσω του. Ο Εργάτης

βγαίνει κι αυτός από το δωμάτιο με τα εργαλεία και ανταλλάσσουν ένα βλέμμα.

77. ΕΣ. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ - ΣΟΥΡΟΥΠΟ

Η Ελένη διαβάζει καθισμένη στο μεγάλο τραπέζι. Ο Γεράσιμος κάθεται στην άλλη πλευρά σιωπηλός κοιτώντας τη θάλασσα στον ορίζοντα, μοιάζει να μην κάνει απολύτως τίποτα.

ΕΛΕΝΗ
Πατέρα;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Τι;

ΕΛΕΝΗ
Τι θα κάνουμε;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Για ποιο πράγμα;

ΕΛΕΝΗ
Για την Παλίρροια.

Ο Γεράσιμος την κοιτάζει για μερικά δευτερόλεπτα, αλλά δεν αντιδράει. Γυρίζει το βλέμμα του πίσω στη θέα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Δεν υπάρχει Παλίρροια.

ΕΛΕΝΗ
Άρα δεν κάνεις τίποτα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Αυτή η σκύλα σου λέει ψέματα.

ΕΛΕΝΗ
Είναι αλήθεια.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Η Πηνελόπη μισεί το Νησί. Πολύ πριν γεννηθείς εσύ είχε προσπαθήσει να αποδράσει.

ΕΛΕΝΗ

Το λες σαν να είμαστε φυλακισμένοι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Είμαστε φυλακισμένοι!

Ο Γεράσιμος γυρίζει την καρέκλα του προς το μέρος της Ελένης για να μιλούν πρόσωπο με πρόσωπο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Ελένη, οι πρόγονοί μας προσέβαλαν τους θεούς. Και οι θεοί τους τιμώρησαν. Και τα παιδιά τους και τα παιδιά των παιδιών τους και εμένα και εσένα. Θα λυτρωθούμε μόνον εάν εξαγνιστούμε στα μάτια τους. Αν είμαστε ευσεβείς και εκτίσουμε την ποινή μας με ταπεινότητα και ευλάβεια.

ΕΛΕΝΗ

Δεν ξέρω. Οι θεοί δε μοιάζουν να περιμένουν κάτι από εμάς. Φοβάμαι πως τέτοιο κακό δεν ξεγίνεται, πατέρα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Τι ξέρεις εσύ; Έρχεσαι στο Ναό μόνον όταν σε αναγκάζω. Έλα απόψε μαζί μου, να ακούσεις τους ιερείς που συνομιλούν με τους θεούς, κάθεσαι και ακούς μόνο αυτήν την τρελόγρια και εμένα θα απαρνηθείς στο τέλος!

Ο Γεράσιμος σηκώνεται ατσούμπαλα και η καρέκλα του πέφτει κάτω. Η Ελένη δεν παύει να τον κοιτά στα μάτια.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Θα έρθεις;

ΕΛΕΝΗ

Όχι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

(μουρμουρώντας)

Μη σώσεις...

Ο Γεράσιμος περπατάει προς την πόρτα. Πριν τη διαβεί γυρίζει προς την κόρη του.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Θα 'δυνα τα πάντα για να με
καταλάβαινες έστω μια φορά.

Ο Γεράσιμος βγαίνει απογοητευμένος από το Σπουδαστήριο.

78. ΕΞ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝΑΣ - ΣΟΥΡΟΥΠΟ

Ο Γεράσιμος ανεβαίνει στην ψηλότερη κορυφή του πύργου του λίγο πριν δύσει ο ήλιος. Από εκεί μπορεί να δει ολόκληρο το νησί. Στον πύργο υπάρχει ένας περιστερώνας γεμάτος άδειες φωλιές πουλιών και ελάχιστα περιστέρια που κοιμούνται ήδη.

Ο Γεράσιμος μπαίνει μέσα, γονατίζει κάτω και μαζεύει σχολαστικά τα πεσμένα πούπουλα που άφησαν πίσω τους τα περιστέρια. Τα στερεώνει στη ζώνη του. Όταν τελειώνει σηκώνεται και γέρνει στο μπαλκόνι να αγναντέψει το ηλιοβασίλεμα. Τα πουλιά του, σκίζοντας τους ουραμούς επιστρέφουν σε σμήνος στις φωλιές τους. Πλημυρίζουν το μπαλκόνι και μερικά κάθονται πάνω στους ώμους και το κεφάλι του. Ο Γεράσιμος χαμογελαστός τα οδηγεί μέσα όπου φωλιάζουν για να κοιμηθούν.

79. ΕΞ. ΝΑΟΣ - ΝΥΧΤΑ

Ο Γεράσιμος περπατάει σε ένα μακρύ διάδρομο. Από τα γυάλινα παράθυρα μπαίνει το θαμπό φως του φεγγαριού. Άντρες και γυναίκες ντυμένοι με καφέ μανδύες με κεντημένα πούπουλα περπατούν προς την αντίθετη κατεύθυνση κουδουνίζοντας. Τον χαιρετούν σκύβοντας το κεφάλι και συνεχίζουν.

Ο Γεράσιμος φτάνει μπροστά σε μια μεγάλη πόρτα, την σπρώχνει και μπαίνει σε μια μεγάλη αίθουσα. Εκεί βρίσκονται κι άλλοι ιερείς, τον αγνοούν όταν προχωράει και κάθεται στα ξύλινα καθίσματα.

Φτιαγμένο από σκούρο μπρούτζο που φωτίζεται από ψηλές δάδες είναι το άγαλμα ενός ανθρώπου με πλούσια πουπουλένια φτερά αντί για χέρια που μοιάζει να απογειώνεται. Ψηλά στο ταβάνι είναι ζωγραφισμένη με ζωντανά χρώματα η σκηνή της σφαγής του Κήτους.

Ο Γεράσιμος βγάζει ένα ένα τα πούπουλα των περιστεριών από τη ζώνη του, σηκώνεται και προχωράει προς το άγαλμα. Σε ένα μικρό τραπεζάκι δίπλα του εναποθέτει αργά και ευλαβικά τα πούπουλα. Έπειτα ενώνει τις παλάμες του για να προσευχηθεί σιωπηλά.

80. ΕΣ. ΟΡΥΧΕΙΟ - ΜΕΡΑ

Βαθιά μέσα στο Ορυχείο ο Πωλ σκουπίζει τις βρωμιές από το πρόσωπό του και βλαστημάει.

ΠΩΛ

Δεν αντέχω άλλο τις μαυρίλες και τις πέτρες.

Μαζί του κάθεται να ξαποστάσει ο Εργάτης που συνάντησε στην αποθήκη. Βήχει δυνατά και σκουπίζει το στόμα του με τα βρώμικα χέρια του.

ΕΡΓΑΤΗΣ

Μέσα έξω, πάνω κάτω, για το τίποτα. Το ξέρεις ότι τσάμπα μας έχουν εδώ μέσα; Αμέ, είδες εσύ να γίνεται τίποτα με τα χαλίκια που βγάζουμε; Άδειο είναι το Ορυχείο έναν αιώνα τώρα. Μας βάλανε εδώ επειδή έτσι τους κάπνισε, για να μη μπορούμε να δούμε τα χάλια τους και να αντιδράσουμε. Όλοι τους φταίνε, όλοι! Λιώνουμε εδώ στη δουλειά από την ανατολή μέχρι τη δύση για ένα κομμάτι ψωμί κυριολεκτικά, ρε γαμώτο και αυτοί κολυμπάνε στο φαΐ. Εγώ είμαι ο Έρικ, παρεμπιπτόντως.

ΠΩΛ

Πωλ.

Δίνουν τα χέρια τους.

ΕΡΙΚ

Λοιπόν, Πωλ, είδες τα πράγματα που πήρα από την αποθήκη.

ΠΩΛ

Εργαλεία.

ΕΡΙΚ
Όπλα.

ΠΩΛ
Όπλα...;

ΕΡΙΚ
Τα γεωργικά εργαλεία ανοίγουν μια
χαρά κεφάλια.

ΠΩΛ
Τι κεφάλια θέλετε να ανοίξετε;

ΕΡΙΚ
Αυτά που το αξίζουν, είναι απλό. Έλα
και εσύ μαζί μας.

ΠΩΛ
Εγώ δε θέλω.

ΕΡΙΚ
Θα το κάνεις, Πωλ. Αν από εδώ μέσα
καταφέρεις και βγεις ζωντανός, θα το
κάνεις. Πόσο διαφορετικοί είμαστε
εξάλλου με τους αφεντάδες και
αξιζουμε τόση αδικία; Ο χρόνος
τελειώνει, Πωλ. Τώρα πρέπει να
σηκώσουμε το κεφάλι, γιατί πρώτοι
εμείς θα πνιγούμε. Έχεις να
προτείνεις κάτι καλύτερο;

Ο Πωλ σκέφτεται θλιμμένος.

ΠΩΛ
Μάλλον όχι.

Ο Έρικ και ο Πωλ σηκώνονται και πηγαίνουν στο ασανσέρ. Καθώς τους ανεβάζει πάνω, από μια χαραμάδα στους βράχους κυλάει νερό. Πριν φτάσουν στην είσοδο του Ορυχείου άλλη μια πηγή ξεπροβάλει και ρίχνει νερό στον πάτο.

81. ΕΞ. ΟΡΥΧΕΙΟ - ΜΕΡΑ

Ο Πωλ και ο Έρικ ανεβαίνουν στην επιφάνεια και παίρνουν το βιδωτό μονοπάτι προς τα πάνω. Ο Πωλ αντικρίζει τον Κάιν που επιβλέπει τις εργασίες. Τον καταλαβαίνει από την ομοιότητα.

ΠΩΛ
Καλησπέρα.

Ο Κάιν δεν του δίνει σημασία.

ΠΩΛ
Κάιν;

Στο άκουσμα του ονόματός του ο Κάιν γυρίζει.

ΠΩΛ
Είσαι ο Κάιν, έτσι;

ΚΑΙΝ
Δε σε ξέρω.

ΠΩΛ
Εγώ ξέρω τον αδερφό σου.

82. ΕΣ. ΣΠΗΛΙΑ - ΜΕΡΑ

Η κατασκευή του карабиού πηγαίνει πολύ καλά. Η κοιλιά του карабиού είναι έτοιμη και το κατάστρωμα έχει σχεδόν ολοκληρωθεί. Ο Πολυδεύκης είναι πάνω σε μια σκάλα και καρφώνει οριζόντιες σανίδες στο κατάρτι. Ο Τζάρρετ από κάτω κρατάει τη σκάλα σταθερή.

ΦΑΙΒΕΛ
Από τότε που η Πηνελόπη έφερε εσάς
εδώ αυτό το καράβι σαν να έχει
ζωντανέψει.

Ο Πολυδεύκης κατεβαίνει τη σκάλα. Όταν χάνει την ισορροπία του ο Τζάρρετ τον αρπάζει και τον αφήνει μαλακά κάτω. Ο Τζάρρετ κάνει μια βόλτα κοιτάζοντας το πλοίο από όλες τις πλευρές.

Ο Πωλ, ξάγρυπνος και εξαντλημένος μπαίνει στη σπηλιά και κοιτάζει το καράβι με ανεξιχνίαστο βλέμμα.

ΦΑΙΒΕΛ

Καλημέρα, Πωλ.

ΠΩΛ
Καλημέρα.

ΦΑΙΒΕΛ
Είσαι καλά;

Ο Τζάρετ δεν έχει ακόμα αντιληφθεί την παρουσία του Πωλ.

ΤΖΑΡΕΤ
Στην αρχή δεν το πίστευα.

ΦΑΙΒΕΛ
Κι εγώ δεν πίστευα ότι θα ήταν έτοιμο πριν γεννήσει η Ραχήλ. Τώρα αυτή πρέπει αποφασίσει αν θα σας ακολουθήσουμε.

ΤΖΑΡΕΤ
Και για μένα μια γυναίκα αποφάσισε, Φάιβελ.

Ο Τζάρετ και ο Πωλ κοιτιούνται. Στην έκπληκτη έκφραση του Τζάρετ ο Πωλ απαντάει με ένα χαιρέκακο χαμόγελο και κορδώνεται παρά την εξάντλησή του.

ΠΩΛ
Η Ελένη έχει πειθώ είναι αλήθεια. Σε κατάφερε να αλλάξεις μυαλά. Ήσουν δειλός και αναποφάσιστος, τώρα κάνεις το όνειρό της πραγματικότητα.

ΤΖΑΡΕΤ
Πωλ, μην μου κρατάς κακία. Δεν είχε γίνει τίποτα μεταξύ μας όταν μιλήσαμε.

ΕΛΕΝΗ
Δεν έχω κακία εναντίον σου, δεν είσαι εσύ ο εγκέφαλος αυτής της ιστορίας.

ΤΖΑΡΕΤ

Η Ελένη με αγαπάει. Μου το έχει αποδείξει.

ΠΩΛ

Ούτε η Ελένη είναι ο εγκέφαλος. Η Πηνελόπη της είπε να σε κρατήσει κοντά για να έχει το καράβι χέρια. Εγώ ο ίδιος τις άκουσα να το λένε.

ΤΖΑΡΕΤ

Λες ψέματα.

ΠΩΛ

Η Ελένη δε θέλει ούτε εσένα ούτε εμένα. Θέλει να φύγει από το Νησί. Εγώ ανακάλυψα ότι τελικά δε θέλω να φύγω, ήρθα να δω το καράβι μια τελευταία φορά.

Ο Πωλ ρίχνει μια τελευταία ματιά στο καράβι και φεύγει.

ΦΑΙΒΕΛ

Αυτό ήταν πολύ περίεργο. Δεν έχω ξαναδεί τον Πωλ έτσι.

ΤΖΑΡΕΤ

Πρέπει να είναι πικραμένος.

ΦΑΙΒΕΛ

Σωστά.

83. ΕΞ. ΒΟΡΕΙΑ ΠΑΡΑΛΙΑ - ΜΕΡΑ

Η θάλασσα σηκώνει κύματα που σπάνε στους βράχους της πέτρινης παραλίας. Οι γυναίκες που μένουν κοντά στην άκρη των βράχων μεταφέρουν τα καταλύματά τους μακριά από τη θάλασσα. Η παραλία που έχουν οι άνθρωποι στήσει τις σκηνές τους είναι τώρα πιο πυκνοκατοικημένη. Ο δυνατός αέρας τραβάει απ' τα χέρια τους τα υφάσματα. Όταν οι γυναίκες βρέχονται απ' τους αφρούς που πιτσιλιούνται, τρομαγμένες τρέχουν γρηγορότερα προς την ασφάλεια της παραλίας.

Παχιά, γκρίζα σύννεφα στέκονται πάνω από το Νησί.

84. ΕΞ. ΞΕΦΩΤΟ/ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ - ΣΟΥΡΟΥΠΟ

Ο Κάιν βρίσκει το ξέφωτο που βρίσκεται το κρησφύγετο της Πηνελόπης. Χαζεύει για λίγο το μεγάλο σπίτι που είναι κολλημένο στο βουνό. Χωρίς να ξέρει που βρίσκεται και τι ψάχνει πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα.

Η Ελένη κρυφοκοιτάζει από το παράθυρο. Όταν βλέπει τον Κάιν γονατίζει κάτω για να μη φαίνεται και κάνει νοήματα στους υπόλοιπους να σταματήσουν τις ομιλίες. Ο Τζάρετ την κοιτάζει έκπληκτος.

ΕΛΕΝΗ

(ψιθυριστά)

Ο αδερφός σου.

Ο Τζάρετ τρέχει προς το δωμάτιο της Πηνελόπης όπου αυτή αναπαύεται. Την ξυπνάει με ένα τράνταγμα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τι;

ΤΖΑΡΕΤ

Ο Κάιν μας βρήκε.

Η Πηνελόπη σηκώνεται με ορμή και τρέχουν στην κεντρική αίθουσα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Όλοι στην σπηλιά τώρα!

Ο Τζάρετ, η Ελένη, ο Πολυδεύκης και ο Φάιβελ χάνονται πίσω από τις κουρτίνες που οδηγούν στην σπηλιά.

85. ΕΣ. ΣΠΗΛΙΑ - ΣΟΥΡΟΥΠΟ

Συγχρονισμένα όλοι μαζί καλύπτουν το καράβι με δύο μεγάλα πανιά που κρατούν ψηλά με σκοινιά. Το κατάρτι ξεπροβάλει μόνο από τις κουκούλες. Σβήνουν τις δάδες στο ποτάμι και η σπηλιά βυθίζεται στο σκοτάδι.

Η Ελένη και ο Τζάρετ στέκονται κοντά στην είσοδο για να ακούσουν, αλλά δεν ακούγεται τίποτα.

86. ΕΣ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ - ΣΟΥΡΟΥΠΟ

Η Πηνελόπη μισανοίγει την πόρτα και αντικρίζει τον Κάιν.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Παρακαλώ;

Ο Κάιν την κοιτάζει έκπληκτος γιατί την αναγνωρίζει.

ΚΑΙΝ

Συγγνώμη για την ενόχληση, κυρία Πηνελόπη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τι γυρεύεις εδώ;

ΚΑΙΝ

Έψαχνα...

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Σε ξέρω εσένα. Είσαι Αστυφύλακας. Νέος μάλιστα, σε θυμάμαι. Έχεις καθήκοντα στα ορυχεία, εγώ η ίδια έδωσα την εντολή για την ομάδα σου.

Ο Κάιν, μην ξέροντας τι να απαντήσει κάνει ένα βήμα πίσω.
Η Πηνελόπη κοιτάζει τον ήλιο που δύει.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τώρα είναι η ώρα που σχολάει η δουλειά, τι κάνεις εδώ και αμελείς τα καθήκοντά σου; Ψάχνεις κάποιον;

ΚΑΙΝ

Μάλιστα, αλλά μάλλον έχω κάνει λάθος.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Να μη χασομεράς. Κι αν υπάρχουν απρόοπτα να τα αναθέτεις στους ανωτέρους σου.

ΚΑΙΝ

Μάλιστα, κυρία.

Ο Κάιν πισωπατάει για να απομακρυνθεί. Πριν φύγει η Πηνελόπη τον σταματάει.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Νεαρέ! Γύρνα στο σπίτι σου και ξέχνα το δικό μου. Είμαστε σύμφωνοι;

ΚΑΙΝ
Μάλιστα.

Ο Κάιν τρέχει και χάνεται στις φυλλωσιές. Η Πηνελόπη αναστενάζει ανακουφισμένη όταν για μερικές στιγμές δεν τον διακρίνει και δεν τον ακούει. Κλείνει την πόρτα και περπατάει προς τη σπηλιά.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Έφυγε. Ελάτε μέσα και σβήστε όλα τα φώτα.

87. ΕΣ. ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ - ΝΥΧΤΑ.

Το κρησφύγετο είναι κατασκότεινο.

Ο Φάιβελ και ο Πολυδεύκης κοιμούνται βαθιά στα στρώματά τους. Η Ελένη και ο Τζάρετ είναι αγκαλιασμένοι στο πάτωμα και φιλιούνται.

ΕΛΕΝΗ
Δεν μπορώ να σε συγχωρήσω. Εγώ σου είπα ότι θα σε ακολουθήσει μια μέρα και θα μας βρει και δεν έκανες τίποτα.

ΤΖΑΡΕΤ
Έλα, αγάπη μου, θα τα 'χει παρατήσει τώρα. Μη φοβάσαι. Και αν ποτέ έρθουμε πρόσωπο με πρόσωπο έχω σκεφτεί τι θα του πω και θα τον πείσω.

ΕΛΕΝΗ
Άντε καλά.

Αγκαλιάζονται σφιχτά και κατρακυλάνε στο πάτωμα. Ο Τζάρετ παρασέρνει την Ελένη ως την κουζίνα.

ΤΖΑΡΕΤ
Μην είσαι θυμωμένη σήμερα, μωρό μου, έχει περάσει ακριβώς ένας μήνας από τότε που κάναμε βαρκάδα, θυμάσαι;

Ο Τζάρετ βγάζει από το ντουλάπι το βαρέλι με το κρασί.

ΕΛΕΝΗ

Το κρασί του Πωλ.

Ο Τζάρρετ ξαπλώνει ανάσκελα κάτω από το στόμιο, γυρίζει τη βαλβίδα και κρασί χύνεται στο στόμα του. Βήχει, κλείνει τη βαλβίδα και σηκώνεται.

ΕΛΕΝΗ

Ο Πωλ... δεν ήρθε σήμερα.

ΤΖΑΡΕΤ

Το κρασί είναι υπέροχο.

Η Ελένη ξαπλώνει κάτω από το στόμιο και τη βοηθάει ο Τζάρρετ με τη βαλβίδα.

ΕΛΕΝΗ

Λες να μην ξανάρθει;

ΤΖΑΡΕΤ

Γιατί μιλάς γι αυτόν;

Ο Τζάρρετ της δαγκώνει παιχνιδιάρικα το μπούτι.

ΕΛΕΝΗ

Είναι ο μοναδικός μου φίλος.

ΤΖΑΡΕΤ

Τα αισθήματά σου είναι μονόπλευρα.

ΕΛΕΝΗ

Ο Τζάρρετ έμαθε να ειρωνεύεται!

ΤΖΑΡΕΤ

Αυτός λέει ότι τα είχατε.

ΕΛΕΝΗ

Έτσι νόμιζε. Εγώ τον ένιωθα πάντα σαν αδερφό μου.

ΤΖΑΡΕΤ

Θες να σου δώσω τον δικό μου;

ΕΛΕΝΗ

(γελώνοντας)

Ο αδερφός σου με μισεί.

ΤΖΑΡΕΤ

Νομίζει ότι θέλεις να με κλέψεις.

ΕΛΕΝΗ

Σε έχω ήδη κλέψει.

ΤΖΑΡΕΤ

Δε με αγαπάει, μη σε ξεγελάει, είναι θέμα εξουσίας. Και η μανούλα μου... Ούτε αυτή με αγαπάει. Σαν σκιά του Κάιν με ένιωθε από τότε που ήμασταν παιδιά. Ο Κάιν ήτανε πάντα ο δυνατός, ο έξυπνος, που ήξερε τι ήθελε.

ΕΛΕΝΗ

Ο αδερφός σου και η μάνα σου θα σε δουν να σαλπάρεις με το καράβι και θα τρίβουν τα μάτια τους.

ΤΖΑΡΕΤ

Να σου πω κάτι; Αυτή η σκέψη με κάνει και χαίρομαι. Το βρίσκεις κακό;

ΕΛΕΝΗ

Όταν ο κόσμος τελειώνει δεν υπάρχει πια καλό και κακό.

ΤΖΑΡΕΤ

Ελένη, σκέφτεσαι καμιά φορά ότι μπορεί να μην τα καταφέρουμε;

ΕΛΕΝΗ

Φοβάμαι μη δεν καταφέρουμε να ρίξουμε το καράβι στη θάλασσα. Άπαξ και πλεύσουμε στα ανοιχτά, δε με νοιάζει τι θα συμβεί.

ΤΖΑΡΕΤ

Ελένη, θες να κάνουμε βαρκάδα, όπως τότε;

ΕΛΕΝΗ

Εσύ το ζητάς;

ΤΖΑΡΕΤ

Οι παραλίες είναι άδειες, όλοι έχουν μεταναστεύσει βόρεια. Σίγουρα δε θα μας δει κανείς. Επιθύμησα την μυρωδιά και την κίνηση της θάλασσας.

ΕΛΕΝΗ

Μόνο βαρκάδα θα κάνουμε;

ΤΖΑΡΕΤ

Όχι, βέβαια.

88. ΕΞ. ΞΕΦΩΤΟ - ΝΥΧΤΑ

Ο Τζάρετ και η Ελένη βγαίνουν από το σπίτι και τρέχουν χέρι χέρι στο ξέφωτο. Οι φυλλωσιές των θάμνων έξω από το σπίτι σείονται.

89. ΕΞ. ΠΑΡΑΛΙΑ - ΞΗΜΕΡΩΜΑΤΑ

Λίγο πριν χαράξει το πρώτο φως της μέρας ο ουρανός είναι γκρίζος και φυσάει δυνατός αέρας. Ο Τζάρετ και η Ελένη φτάνουν στην απομακρυσμένη παραλία και στην εγκαταλελειμμένη καλύβα. Δεν προσέχουν πως από την περασμένη φορά που βρίσκονταν εκεί η θάλασσα έχει ανέβει και τα κύματα φτάνουν πιο κοντά στην καλύβα.

Σπρώχνουν τις μεγάλες πέτρες που καλύπτουν την πόρτα και τραβούν έξω τη βάρκα μέχρι που αγγίζει τον αφρό.

ΕΛΕΝΗ

Μόνο για λίγο όμως, να γυρίσουμε πριν χαράξει.

ΤΖΑΡΕΤ

Εντάξει.

ΦΩΝΗ (Ο.Σ.)

ΤΖΑΡΕΤ!

Από την τρομάρα του ο Τζάρετ παραπατάει και σωριάζεται κάτω. Η Ελένη που αντιλαμβάνεται πρώτη ότι κάποιος τους έχει ακολουθήσει τρέχει προς τη δυσδιάκριτη φιγούρα.

ΤΖΑΡΕΤ

Γαμώτο!

Η Ελένη τρέχει προς τον Κάιν που τους παρακολουθεί από τριάντα μέτρα μακριά υπερυψωμένα. Ορμάει πάνω του για να τον ρίξει κάτω, αυτός όμως είναι δυνατότερος και τις γραπώνει τους καρπούς ώστε να μην τον φτιάσουν οι γροθιές της.

ΕΛΕΝΗ

Θα σε σκοτώσω!

ΚΑΙΝ

Πες τα αυτά αλλού, πουτάνα.

Ο Κάιν την πετάει προς τα πίσω και η Ελένη κατακυλάει στην κατηφόρα. Δεν τραυματίζεται αλλά μένει ξαπλωμένη, βήχει την άμμο και τρίβει τα μάτια της που τσούζουν. Πριν προλάβει ο Τζάρετ να τρέξει προς το μέρος της βλέπει τον Κάιν να την προσπερνάει και να τον πλησιάζει. Διστάζει να τον αντιμετωπίσει και μένει να την κοιτάζει με αγωνία.

ΚΑΙΝ

Δεν μπορώ να πιστέψω αυτό που βλέπω.
Έγινες εγκληματίας.

ΤΖΑΡΕΤ

Όχι.

ΚΑΙΝ

Αυτή η πουτάνα σε παραμύθιασε. Σε αίρεση έμπλεξες; Και τι είναι αυτό που κάνετε, αυτοκτονία;

ΤΖΑΡΕΤ

Δεν ξέρεις...

ΚΑΙΝ

Εσύ δεν ξέρεις τίποτα. Είσαι απειλή για τον εαυτό σου. Θα σε πάρω από εδώ και θα σου βάλω μυαλό. Κι αυτήν (δείχνει την Ελένη) θα την αναλάβουν άλλοι.

Η θάλασσα, που τόση ώρα φούσκωνε αργά, σηκώνει τη βάρκα ίσα ίσα να πλεύσει στα ρηχά. Η πρύμνη της σκουντάει τον Τζάρετ στη μέση, ο Τζάρετ χάνει την ισορροπία του και πέφτει καθιστός στο εσωτερικό της.

KAIN

Βγες από εκεί! Είσαι τρελός τελείως;

Ο Κάιν περπατάει μέχρι το σημείο που σκάει το κύμα. Η θάλασσα βρίσκεται σε ταραχή, ένα μεγαλύτερο κύμα τρομάζει τον Κάιν και τον αναγκάζει να οπισθοχωρήσει.

Ο Τζάρετ, βλέποντας το φόβο στο πρόσωπο του Κάιν και παρασυρμένος από ένα αίσθημα υπεροχής για τη γενναιότητα του, βάζει τα κουπιά στις εσοχές και με μια σπρωξιά οδηγεί τη βάρκα πιο μέσα.

KAIN

Όχι, αδερφέ!

Τα κύματα που δυναμώνουν σπρώχνουν τη βάρκα πάλι κοντά στην στεριά. Εκείνη τη στιγμή ο Κάιν, ακόμα ξεχειλίζοντας από φόβο, μπαίνει στη θάλασσα ως τα γόνατα και αρπάζει τη βάρκα.

Ο Τζάρετ, θυμωμένος, τραβάει ξανά κουπί και παρασέρνει τον αδερφό του βαθύτερα. Ο Κάιν, πανικόβλητος στην προοπτική να βρεθεί ολόκληρος μέσα στο νερό, με ένα δυνατό σάλτο πηδάει μέσα στη βάρκα με τον Τζάρετ, που παραλίγο να αναποδογυρίσει από το βάρος του. Ο Τζάρετ προλαβαίνει να τραβήξει κουπί τρεις φορές και να απομακρυνθεί από τα κύματα που σπάνε κοντά στην ακτή.

90. ΕΞ. ΘΑΛΑΣΣΑ - ΞΗΜΕΡΩΜΑΤΑ

Ο Κάιν αρπάζει τον Τζάρετ από την μπλούζα, τον ξαπλώνει στον πάτο της βάρκας και τον κοπανάει πολλές φορές. Η βάρκα τραντάζεται.

KAIN

Βγάλε μας έξω τώρα!

TZARET

Δεν είμαι εγκληματίας. Δεν έκλεψα,
δεν σκότωσα.

KAIN

Θα σκοτώσεις εμάς.

TZARET

Θα πεθάνουμε έτσι κι αλλιώς. Άσε με να σηκωθώ!

Ο Κάιν τον αφήνει και ο Τζάρετ σηκώνεται όρθιος. Όταν χάνει την ισορροπία του και γέρνει το κορμί του στη θάλασσα ο Κάιν του αγκαλιάζει τα πόδια και του δίνει χρόνο να στρίψει και να πέσει καθιστός στο ξύλινο κάθισμα.

TZARET

Μη με ξαναβαρέσεις, στο ορκίζομαι θα βουτήξω.

KAIN

Θα πνιγείς.

TZARET

Έμαθα να κολυμπάω.

KAIN

Τι σκατά σημαίνει αυτό; Τζάρετ, άκου εμένα, βγάλε μας έξω!

TZARET

Εσύ άκου εμένα!

Το ρεύμα παρασύρει τη βάρκα πιο βαθιά και η θάλασσα αγριεύει κι άλλο. Η καταιγίδα είναι έτοιμη να ξεσπάσει. Σταγόνες βροχής πέφτουν στα κεφάλια τους.

TZARET

Έμαθα να κολυμπάω αυτό το διάστημα και έμαθα και πολλά άλλα πράγματα, Κάιν, που εσύ δεν ξέρεις. Η στάθμη της θάλασσας ανεβαίνει, το φαγητό σαπίζει και όλοι θα πεθάνουμε.

KAIN

Δεν ξέρεις τι λες. Σου είπαν ψέματα.

TZARET

Όταν βρεθούμε στον άλλο κόσμο έλα να μου πεις ότι είχα δίκιο. Δε με πιστεύεις, ξέρεις γιατί; Γιατί δεν μπορείς να φανταστείς ότι υπάρχει η πιθανότητα έστω μία φορά να έχω εγώ δίκιο κι εσύ άδικο! Ποτέ δε θα παραδεχτείς ότι κάνεις λάθος κι εγώ θα είμαι πάντα το βόδι της οικογένειας. Ο προβληματικός, ο καθυστερημένος!

Ο Τζάρετ τον σπρώχνει στην άλλη μεριά της βάρκας.

ΚΑΙΝ

Εγώ ποτέ δε σκέφτηκα έτσι για σένα.

ΤΖΑΡΕΤ

Ναι; Όταν πήρες τη μαμά και με παρατήσατε τι σκεφτόσουν για μένα, ότι είμαι τελείως καλά;

Ο Κάιν δεν ξέρει τι να απαντήσει, κοιτάζει τον αδερφό του εντυπωσιασμένος από την έκρηξη θυμού του. Η Ελένη από την παραλία φωνάζει τον Τζάρετ κλαίγοντας και κοιτώντας τη μικρή βαρκούλα με αγωνία.

ΤΖΑΡΕΤ

Και ξέρεις και τι άλλο σκέφτηκες; Ότι αποκλείεται να βρέθηκε μια κοπέλα που να αγαπάει εμένα, τον προβληματικό, και είπες να μας παρακολουθήσεις για να βρεις αφορμή να την κατηγορήσεις, να χωρίσουμε και να πάρεις πίσω στο σπίτι το βόδι που είχες πάντα δίπλα σου για να φαίνεσαι εσύ καλύτερος. Τι έγινε; Έγινες Αστυφύλακας και συνειδητοποιήσες πόσο κατώτερος φαίνεσαι δίπλα στους άλλους άντρες; Άλλαξες γνώμη και μ' αγαπάς τώρα;

ΚΑΙΝ

Τζάρετ, είσαι αδερφός μου, για όνομα, πόση κακία έχεις μέσα σου;

ΤΖΑΡΕΤ

Όταν έρχεται το τέλος του κόσμου δεν υπάρχει πια καλό και κακό. Και θα μάθεις πώς είναι να σε εγκαταλείπουν. Θα μπορούμε εμείς οι ήρωες στο καράβι και θα σαλπάρουμε. Θα φύγω και θα αφήσω εγώ εσένα πίσω σ' αυτό το κωλονήσι να πεθάνεις!

Πέφτουν οι πρώτοι κεραυνοί. Ο Κάιν ουρλιάζει τρομαγμένος και καλύπτει το πρόσωπό του. Δυνατός αέρας παρασέρνει τη βάρκα και το ένα κουπί πέφτει στη θάλασσα και χάνεται ανάμεσα στα κύματα. Ο Κάιν σπεύδει να το πιάσει και η βάρκα γέρνει προς την πλευρά του. Τα κύματα είναι πολύ δυνατά και ο Κάιν γλιστράει προς το νερό.

ΤΖΑΡΕΤ

Όχι, Κάιν!

Ο Τζάρετ γραπώνεται από τα τοιχώματα της υψωμένης πλευράς με το ένα χέρι και με το άλλο αρπάζει το μπράτσο του Κάιν, αλλά μάταια, καθώς το σώμα του κατακυλάει στη θάλασσα. Ο Κάιν πιάνεται ακόμα από την άκρη, αλλά η ορμή της θάλασσα νικάει τη δύναμή του και τους χωρίζει. Η βάρκα μετά βίας δεν αναποδογυρίζει, ισορροπεί παρασέρνοντας τον Τζάρετ δεξιά-αριστερά, χτυπώντας το σώμα του στα τοιχώματα.

Παλεύοντας να σταθεί στα γόνατά του ο Τζάρετ παίρνει το κουπί που έμεινε και το βυθίζει στο νερό και το κουνά σπασμωδικά.

ΤΖΑΡΕΤ

Πιάσ' το! Θα σε τραβήξω! Κάιν!

Η φωνή του δεν ακούγεται πάνω από το θόρυβο της θάλασσας και της βροχής. Ο Τζάρετ πετάει το κουπί πάλι μέσα στη βάρκα. Γέρνει προς την άκρη και ετοιμάζεται να πηδήξει. Διστάζει και η ανάσα του κόβεται. Δυσκολεύεται να αναπνεύσει ξανά. Μετά από λίγες στιγμές που ταλαντεύεται συναισθηματικά κοιτώντας το νερό υποχωρεί και κάθετα στον πάτο της βάρκας. Ουρλιάζει, αλλά δε βγαίνει φωνή από μέσα του, μόνο ένας λυγμός.

Ο ήλιος ανατέλλει και στην επιφάνεια του νερού δε φαίνεται κανείς.

91. ΕΞ. ΑΚΡΩΤΗΡΙ - ΜΕΡΑ

Το ακρωτήριο που χωρίζει τη βόρεια με τη νότια πλευρά του νησιού είναι μια κοντή και στενή λωρίδα βράχων. Παρότι δύσβατο και εγκαταλελειμμένο χτισμένος πάνω του είναι ένας ναός από μάρμαρο, παλιός όσο και το Νησί.

Η βάρκα είναι σφηνωμένη στους βράχους, παρασυρμένη εκεί μετά τη σύντομη καταιγίδα. Βρέχει ακόμα, αλλά τα κύματα έχουν αλλάξει κατεύθυνση. Μέσα στη βάρκα ο Τζάρετ είναι ξαπλωμένος. Είναι ζωντανός, τα μάτια του είναι ανοιχτά, αλλά δε κινείται καθόλου.

92. ΕΞ. ΠΑΡΑΛΙΑ - ΜΕΡΑ

Η Ελένη τρέχει ανήσυχη στην άμμο προσπαθώντας να εντοπίσει τη βάρκα στη θάλασσα μέσα στη θαμπάδα του ορίζοντα. Από μακριά διακρίνει το άψυχο κορμί του Κάιν ξεβρασμένο στην ακτή ανάμεσα σε φύκια. Αφού πλησιάζει και σιγουρεύεται τον τραβάει μακρύτερα από τον αφρό και τον αφήνει για να συνεχίσει το ψάξιμο.

Είναι εξαντλημένη από το περπάτημα, αλλά συνεχίζει να σέρνει τα πόδια της στην άμμο ψάχνοντας για τον Τζάρετ. Μιλάει στον εαυτό της.

ΕΛΕΝΗ

Ηλίθια, αφού ερχόταν καταιγίδα, γιατί να πας βαρκάδα; ...Τουλάχιστον τα τίναξε ο μαλάκας.

Στα βράχια εντοπίζει σφηνωμένη τη βάρκα της και τρέχει προς τα εκεί.

93. ΕΞ. ΑΚΡΩΤΗΡΙ-ΜΕΡΑ

Πηδάει με ευκολία στους βράχους και ακροβατεί μέχρι τη βάρκα. Όταν δε βλέπει κανέναν να κάθεται κοντοστέκεται να μαζέψει θάρρος για να τη δει άδεια. Πλησιάζει διστακτικά και αντικρίζει τον Τζάρετ ξαπλωμένο στο νερό της βροχής.

ΕΛΕΝΗ

Τζάρετ! Είσαι ζωντανός!

Η Ελένη αγκαλιάζει τον Τζάρετ, αλλά αυτός δε μιλάει.

ΕΛΕΝΗ

Τζάρετ, αναπνέεις, μίλα μου να δω ότι είσαι καλά.

Ο Τζάρετ την αγκαλιάζει κι αυτός και αρχίζει να κλαίει.

ΕΛΕΝΗ

Αγάπη μου, γλιτώσαμε, ευτυχώς.

Ο Τζάρετ παραξενεύτηκε από τις λέξεις που χρησιμοποίησε η Ελένη, αλλά δεν λέει τίποτα επιστρέφοντας αμέσως στο θρήνο του.

94. ΕΞ. ΠΑΡΑΛΙΑ - ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ο Τζάρετ και η Ελένη στέκονται πάνω από το άψυχο κορμί του Κάιν. Ο Τζάρετ γονατίζει για να τον καθαρίσει από τα φύκια και την άμμο.

ΤΖΑΡΕΤ

Δε θα συγχωρέσω ποτέ τον εαυτό μου.

ΕΛΕΝΗ

Δε το ήθελες.

ΤΖΑΡΕΤ

Τι θα πω στη μάνα μου;

ΕΛΕΝΗ

Πρέπει να το συνειδητοποιήσεις. Όσο κι αν σ' αγαπούσε θα μας κάρφωνε, Τζάρετ. Ήμασταν πολύ τυχεροί που ήρθαν έτσι τα πράγματα.

ΤΖΑΡΕΤ

Πώς μπορείς να το λες αυτό όσο τον κρατώ ακόμα στα χέρια μου; Ήθελε να με προστατέψει, πήδηξε στη βάρκα για να με σώσει.

ΕΛΕΝΗ

Θα μας κατέστρεφε, Τζάρετ. Αν δε μας έβρισκε στην παραλία θα μας ανακάλυπτε στη σπηλιά, αφού μας είχε βάλει στο μάτι.

ΤΖΑΡΕΤ

Εγώ θα τον έκανα να καταλάβει. Θα φεύγαμε μαζί απ' το Νησί.

ΕΛΕΝΗ

Τώρα απλά παραλογίζεσαι.

ΤΖΑΡΕΤ

Ελένη, βοήθησέ με να τον πάμε στην μητέρα μου.

ΕΛΕΝΗ

Τι θα της πεις της γυναίκας;

ΤΖΑΡΕΤ

Θα της πω την αλήθεια.

Η Ελένη γονατίζει δίπλα στον Τζάρετ και τον αγκαλιάζει.

ΕΛΕΝΗ

Δε θα το κάνεις αυτό.

Ο Τζάρετ δεν παίρνει τα μάτια του από τον Κάιν και δεν απαντάει. Η Ελένη παίρνει το πρόσωπό του στα χέρια της και τον αναγκάζει να την κοιτάξει.

ΕΛΕΝΗ

Δε θα το κάνεις αυτό.

Ο Τζάρετ τραβιέται απότομα, σηκώνεται και σηκώνει το πτώμα στις πλάτες του. Περπατάει προς τον την ανηφόρα.

ΕΛΕΝΗ

Τζάρετ, αν με καρφώσεις...

ΤΖΑΡΕΤ

Τι θα κάνεις, θα με σκοτώσεις; Όπως ήθελες και ο Κάιν να πεθάνει; Δεν σε νοιάζει καθόλου τι αισθάνομαι. Σε συμφέρει που πέθανε. Πάντα κάνεις αυτό που σε συμφέρει. Δε με ενδιαφέρει, έλα να με σκοτώσεις. Τι διαφορά θα έχει για 'σένα εξάλλου αν

είμαι ή αν δεν είμαι στο καράβι μαζί σου. Αντίο.

Ο Τζάρετ συνεχίζει τον δρόμο του, ενώ η Ελένη τον κοιτάζει θλιμμένη να απομακρύνεται.

Η γη σείεται από έναν τρομερό σεισμό. Ο Τζάρετ χάνει την ισορροπία του και πέφτει στα γόνατα προσπαθώντας να κρατήσει τον Κάιν στην πλάτη του. Η θάλασσα τραβιέται προς τα πίσω με ταχύτητα. Όταν σταματάει ο σεισμός η Ελένη κοιτάζει τη θάλασσα και συνειδητοποιεί τι επρόκειτο να συμβεί σε μερικές στιγμές.

ΕΛΕΝΗ

Τζάρετ, τρέξε!

Η Ελένη τρέχει στην ανηφόρα. Ο Τζάρετ την αντιγράφει τρέχοντας όσο πιο γρήγορα μπορεί. Η Ελένη τον προσπερνάει καθώς ένα τεράστιο κύμα σηκώνεται και καταφθάνει να τους σκεπάσει. Η Ελένη σταματάει για να κοιτάξει πίσω της τον Τζάρετ που είχε μείνει πίσω.

ΕΛΕΝΗ

Άφησε τον! Τζάρετ!

Ο Τζάρετ δεν αφήνει τον αδερφό του κάτω και συνεχίζει να τρέχει.

Το κύμα σκάει στην παραλία με ορμή και προφταίνει τον Τζάρετ. Το νερό φτάνει μέχρι τους μηρούς του και πέφτει κάτω. Το νερό τον παρασέρνει πέντε μέτρα προς τα πίσω. Η Ελένη τρέχει για να τον βοηθήσει να σηκωθεί πριν έρθει το επόμενο κύμα. Μαζί κουβαλούν τον Κάιν και ξεφεύγουν από την οργή της θάλασσας την τελευταία στιγμή.

95. ΕΣ. ΟΡΥΧΕΙΟ - ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Οι εργάτες τρέχουν πανικόβλητοι για να βγουν από το ορυχείο, αφού ένα μέρος του είχε καταρρεύσει από τον σεισμό. Ο Πωλ οδηγεί τους συναδέλφους του στο ασανσέρ. Ανεβαίνει τελευταίος, αφήνοντας ακόμα τριάντα άντρες κάτω να φωνάζουν και να βλαστημάνε.

ΠΩΛ

(ουρλιάζοντας προς τα πάνω)

Μαζέψτε το γρήγορα!

Το ασανσέρ αρχίζει την άνοδο.

ΠΩΛ

Μη σπρώχνετε, θα τσακιστούμε!

Οι ρωγμές στους βράχους αρχίζουν να ξεχειλίζουν νερό. Ένας ένας σκάνε πίδακες όλο και δυνατώτεροι και το Ορυχείο πλημμυρίζει. Ο Πωλ κοιτάζει κάτω τους άντρες να ουρλιάζουν και να παλεύουν να κρατηθούν πάνω από το νερό, αλλά σχεδόν κανένας δεν ξέρει κολύμπι, ποδοπατούνται και πνίγονται. Ο Πωλ συγκρατεί τα δάκρυά του αντικρίζοντας το αποτρόπαιο θέαμα.

Το νερό ανεβαίνει γρηγορότερα από το ασανσέρ και τους προλαβαίνει. Μια μία οι δάδες που ήταν καρφωμένοι στους τοίχους σβήνουν βυθίζοντάς τους στο σκοτάδι.

Ο Πωλ παλεύει να κρατηθεί καθώς οι εργάτες πανικόβλητοι σπρώχνονται.

Το ασανσέρ είναι κάτω από το νερό όταν φτάνει στην επιφάνεια. Ο Πωλ γραπώνεται από τη γη και σηκώνεται, λίγοι από τους άλλους εργάτες κάνουν το ίδιο, ένας από αυτούς είναι ο Έρικ, ενώ άλλοι δεν καταφέρνουν να βγουν πριν πνιγούν στη μέση του ασανσέρ. Τρέχουν προς την βραχώδη παραλία ενώ το νερό ξεχειλίζει από την τρύπα.

96. ΕΞ. ΒΟΡΕΙΑ ΠΑΡΑΛΙΑ - ΣΟΥΡΟΥΠΟ

Γυναίκες και άντρες που παρακολουθούσαν, μόλις αντικρίζουν το νερό να τρέχει ορμητικά από την τρύπα του ορυχείου να αναβλύζει από τα βράχια κάτω από τα πόδια τους αρπάζουν τα παιδιά και τρέχουν προς την μεγάλη ανηφόρα που οδηγεί στην Δεύτερη Πολιτεία. Μερικές στέκονται για λίγο να δουν αν οι άντρες τους θα βγουν από το Ορυχείο, αλλά γρήγορα συνειδητοποιούν πως κινδυνεύουν και ακολουθούν. Ο Πωλ και ο Έρικ τρέχουν μαζί με το πλήθος καθώς ο ήλιος αγγίζει τη θάλασσα.

97. ΕΞ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΝΥΧΤΑ

Βλέποντας τη Δεύτερη Πολιτεία από μακριά ο Τζάρετ και η Ελένη περπατούν. Ο Τζάρετ κουβαλάει ακόμα τον Κάιν στην πλάτη του. Η ΟΧΛΟΒΟΗ του πλήθους τους προφταίνει. Κοιτάζουν πίσω τους και βλέπουν εκατοντάδες ανθρώπους να τρέχουν καταπάνω τους, κλαίγοντας και ουρλιάζοντας, προς τη Δεύτερη Πολιτεία. Ο Τζάρετ και η Ελένη μετακινούνται στην άκρη του δρόμου για να μη ποδοπατηθούν. Ο Πωλ τους

αναγνωρίζει και τρέχει προς το μέρος τους, βρίσκεται σε μεγάλη σύγχυση.

ΠΩΛ

Ελένη, Τζάρετ!

Αγκαλιάζει την Ελένη σφιχτά. Η Ελένη ανταποδίδει την αγκαλιά θερμά.

ΠΩΛ

Το ορυχείο... πλημμύρισε.

ΤΖΑΡΕΤ

Τι;

ΠΩΛ

Έγινε σεισμός και μετά...

Δεν μπορεί να συνεχίσει την πρόταση, είναι έτοιμος να καταρρεύσει.

ΠΩΛ

Τους είδα να πνίγονται!

Η Ελένη κοιτάζει τον Τζάρετ ικετευτικά.

ΕΛΕΝΗ

Θα έρθει μαζί μας.

ΤΖΑΡΕΤ

Εντάξει.

98. ΕΞ. ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΝΥΧΤΑ

Στη δεύτερη Πολιτεία έχουν καταφθάσει όλοι οι κάτοικοι της Τρίτης Πολιτείας, φωνάζουν και κλαίνε αγριεμένοι, μπλεγμένοι με τους ντόπιους. Ο Τζάρετ, η Ελένη και ο Πωλ ψάχνουν το σπίτι που μένει η μητέρα του Τζάρετ. Το κεφάλι και οι ώμοι του Κάιν ήταν τυλιγμένα με ένα κομμάτι ύφασμα που έπεσε από το πλήθος.

ΤΖΑΡΕΤ

Πρέπει να είναι από εκεί.

Ακολουθούν τον Τζάρετ σε ένα στενό, όπου βρισκόταν το σπίτι. Η θεία του Τζάρετ, ντυμένη με το καφέ μανδύα με τα χρυσά φλουριά και τα πούπουλα βγαίνει από την πόρτα και τους αντικρίζει.

ΘΕΙΑ

Τζάρετ, τι συμβαίνει;

ΤΖΑΡΕΤ

Πάμε μέσα. Όλοι μαζί.

99. ΕΣ. ΣΠΙΤΙ ΜΗΤΕΡΑΣ - ΝΥΧΤΑ

Η μητέρα του Τζάρετ κάθεται στο τραπέζι τυλιγμένη με μια μακριά εσάρπα. Μόλις τους βλέπει όλους να μπαίνουν σηκώνεται με δυσκολία ταραγμένη. Ο Τζάρετ, η Ελένη, ο Πωλ και η Θεία στέκονται στο σαλόνι.

ΤΖΑΡΕΤ

Μαμά;

ΜΗΤΕΡΑ

Τζάρετ, παιδί μου. Πλημμύρισε το Ορυχείο. Πού είναι ο αδερφός σου;

Ο Τζάρετ αφήνει επιτέλους το πτώμα του Κάιν στο πάτωμα και ξετυλίγει το ύφασμα από το κεφάλι του.

Η Μητέρα, που δεν βλέπει καλά, πλησιάζει διστακτικά και όταν φτάνει από πάνω και σκύβει αναγνωρίζει τον γιο της. Η Ελένη οδηγεί τον συντετριμμένο Πωλ στο καθιστικό και κάθονται μαζί.

ΜΗΤΕΡΑ

Κάιν; Αγόρι μου, τι σου έκαναν;

ΤΖΑΡΕΤ

Πνίγηκε...

Ο Τζάρετ και η Ελένη ανταλλάσσουν μια ματιά. Το βλέμμα της Ελένης είναι γεμάτο ικεσία.

ΤΖΑΡΕΤ

Στο Ορυχείο.

Η Μητέρα και η Θεία ξεσπούν σε κλάματα. Βλέποντας την μητέρα του να κλαίει ο Τζάρετ καταρρέει και πέφτει λιπόθυμος.

100. ΕΣ. ΣΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ - ΝΥΧΤΑ

Ο Γεράσιμος είναι καθισμένος και χτυπάει τα χέρια του στο τραπέζι εξοργισμένος, η Πηνελόπη τον παρατηρεί θλιμμένη να ξεσπάει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Γαμώ τη τύχη μου, γαμώ!

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Διακόσιοι σαράντα νεκροί.

Ο Γεράσιμος σηκώνεται, αρπάζει την καρέκλα του, ~~και~~ τη βαράει στο πάτωμα και τη σπάει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Εμένα θα κατηγορήσουν!

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τον εαυτό σου σκέφτεσαι;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Τι θες να κάνω, γαμώτο, να κλάψω, να πετάξω λεφτά στους δρόμους;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Δεν έχουν να φάνε, τι να τα κάνουν τα λεφτά;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Τεράστια απώλεια! Τεράστια τραγωδία!
Τι να κάνω τώρα;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Δε ξέρω, Γεράσιμε. Σου είχα πει, αν κάτι πάει στραβά δε θα ανακατευτώ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Δεν θα φύγεις, όχι. Θα έρθουν για μένα. Θα με σκοτώσουν.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τσως πρέπει να αναλάβεις τις ευθύνες των πράξεων σου. Αυτοί με δική σου

απόφαση πλακώθηκαν κάτω απ' τη γη,
εσύ γιατί να ζήσεις;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Θα με υποστηρίξεις! Όταν βούλιαξε το
καράβι σου και σε μάζεψαν απ' τη
θάλασσα η οικογένειά μας σου έδειξε
οίκτο και σε υποστήριξε. Δε πλήρωσες
με τη ζωή σου ένα λάθος.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Εγώ δεν σήκωνα νεκρούς στο κεφάλι
μου. Δεν ήταν λάθος και, προς θεού,
δε μου έδειξαν κανέναν οίκτο. Το
καράβι δε βούλιαξε μόνο του, μας
έριξαν κανονιές με διαταγή τους και
μετά με φυλάκισαν για δύο χρόνια σε
ένα δωμάτιο. Δεν υπάρχει δίκαιο και
άδικο πια, Γεράσιμε. Είναι πολλοί και
είμαστε λίγοι και δεν έχουν πια
κανένα λόγο να μας σέβονται και να
μας υπηρετούν. Κάνε ό, τι
καταλαβαίνεις. Εγώ θα πάρω την Ελένη
και θα φύγουμε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Δε θα πας πουθενά την κόρη μου, εκεί
έξω θα γίνει πόλεμος.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Θα την πάρω για να μη κινδυνέψει η
ζωή της από την οργή τους και για να
μη δει να σε σκοτώνουν. Θα την κρύψω
κάπου που θα είναι ασφαλής, μη
φοβάσαι γι αυτήν.

Ο Γεράσιμος κλαίει σιγανά και γέρνει στο παράθυρο, από
όπου βλέπει ένα μικρό πλήθος πολιτών έξω από την αυλή να
συζητούν και να τον κοιτούν. Κλείνει τις κουρτίνες. Η
Πηνελόπη τον πλησιάζει και τον αγγίζει στον ώμο.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Γεράσιμε, είναι η Παλίρροια. Πολλοί
ήδη το έχουν καταλάβει. Όσο την
αρνείσαι, αρνείσαι και την ευκαιρία
τους να δράσουν. Έχεις πολύ λίγο
χρόνο να αλλάξεις γνώμη.

Η Πηνελόπη του γυρίζει την πλάτη και φεύγει.

101. ΣΠΙΤΙ ΤΖΑΡΕΤ (ΟΝΕΙΡΟ)

Ο Τζάρετ ξυπνάει στο κρεβάτι της μητέρας του. Ολόκληρο το σκηνικό βρίσκεται κάτω από το νερό. Σηκώνεται και κολυμπάει μέχρι το σαλόνι. Βλέπει τη μητέρα του, τον Κάιν τον Πωλ και την Ελένη να κάθονται στο τραπέζι. Μιλάνε, αλλά δεν ακούει τι λένε στο νερό. Ο Πωλ φωνάζει και κάνει έντονες χειρονομίες δείχνοντας προς τα πάνω, σηκώνεται με ορμή και βγαίνει από το σπίτι. Ο Τζάρετ πλησιάζει την Ελένη που κάθεται σιωπηλή. Όταν την αγγίζει αυτή πετάγεται όρθια και τρέχει πίσω από τον Πωλ. Ο Τζάρετ τους ακολουθεί. Έξω αντικρίζει ολόκληρη την πόλη βυθισμένη στη θάλασσα και την Ελένη με τον Πωλ να τσακώνονται. Μια γιγάντια σκιά σκεπάζει την επιφάνεια του νερού και βυθίζει την πόλη στο σκοτάδι.

102. ΕΣ. ΣΠΙΤΙ ΜΗΤΕΡΑΣ - ΜΕΡΑ

Ο Τζάρετ ανοίγει τα μάτια του. Βρίσκεται στο διπλό κρεβάτι της μητέρας του μόνος του. Θέλει να σηκωθεί αλλά πονάει ολόκληρο το σώμα του και μένει στο κρεβάτι. Γρήγορα τον ξαναπαίρνει ο ύπνος.

103. ΕΣ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ - ΜΕΡΑ

Η Ελένη και ο Πωλ στέκονται στο στενό δρόμο. Η Ελένη κλαίει από θυμό.

ΕΛΕΝΗ

Πώς μπόρεσες να μας προδώσεις;
Είμαστε οικογένεια.

ΠΩΛ

Γιατί ζήλευα. Ήθελα να τον ξεφορτωθώ.

ΕΛΕΝΗ

Από τύχη δε μας ανακάλυψε.

ΠΩΛ

Μην ανησυχείς, δεν είπα ούτε για εσένα ούτε για την Πηνελόπη.

ΕΛΕΝΗ

Αυτό που ήθελες πάντως το κατάφερες.
Ο Τζάρετ έπαψε να με πιστεύει. Μάλλον θα κάνει πίσω.

ΠΩΛ

Ακόμα κι αν γίνει έτσι εγώ δεν θέλω να έρθω. Ήθελα μόνο για να είμαι μαζί σου. Εσύ όμως αγαπάς αυτόν. Δε με ενδιαφέρει αν αγαπάς αυτόν.

Ο Πωλ της γυρίζει την πλάτη και περπατάει ήρεμος στο δρομάκι.

ΠΩΛ

Καλύτερα να φύγεις από εδώ. Πήγαινε να κρυφτείς. Πλησιάζει το τέλος.

Η Ελένη κλαίει σιγανά. Κοιτάζει πίσω της το σπίτι για μερικές στιγμές και μετά φεύγει προς την αντίθετη κατεύθυνση.

104. ΕΣ. ΣΠΙΤΙ ΜΗΤΕΡΑΣ- ΜΕΡΑ

Ο Τζάρετ σηκώνεται και πηγαίνει στο καθιστικό. Εκεί κάθεται μόνο η Μητέρα. Την βλέπει αδυνατισμένη και χλωμή. Είναι τυλιγμένη με την ίδια εσάρπα. Ο Τζάρετ κάθεται δίπλα της.

ΤΖΑΡΕΤ

Μητέρα, πώς είσαι;

ΜΗΤΕΡΑ

Έχασα τον ήλιο.

ΤΖΑΡΕΤ

Έχεις εμένα.

Η Μητέρα δεν του απαντάει, ούτε καν τον κοιτάζει.

ΤΖΑΡΕΤ

Θες να μείνω μαζί σου;

Ο Τζάρετ περιμένει να του μιλήσει, αλλά δεν το κάνει. Παραιτείται και ακουμπάει το κεφάλι του στον ώμο της.

105. ΕΞ. ΠΕΔΙΑΔΕΣ - ΝΥΧΤΑ

Στον μεγάλο χωματόδρομο έχει μαζευτεί μεγάλο πλήθος και περπατούν προς τη Δεύτερη Πολιτεία, κρατώντας τσουγκράνες, δρεπάνια και μαχαίρια. Ο Πωλ και ο Έρικ

οδηγούν το πλήθος. Οι φωτιές από τις δάδες του όχλου φαίνονται από ψηλά.

106. ΕΣ. ΣΠΙΤΙ ΜΗΤΕΡΑΣ - ΝΥΧΤΑ

Η Μητέρα κάθεται στα σκαλοπάτια της εισόδου του σπιτιού της στο σκοτάδι. Ο Τζάρετ ανοίγει την πόρτα ψάχνοντάς την και όταν την βλέπει κάθεται δίπλα της.

TZARET
Τι κάνεις;

MHTEPA
Περιμένω.

TZARET
Τι;

MHTEPA
Κάτι κακό θα συμβεί.

TZARET
Ξέρεις μαμά, έχουν συμβεί κάποια πράγματα που δεν τα ξέρεις.

MHTEPA
Από τότε που αρρώστησα έχω χάσει πολλά από τη ζωή σου, το ξέρω.

TZARET
Όχι μόνο από τότε που αρρώστησες είναι η αλήθεια. Από μικροί που ήμασταν δεν άφηνε ο Κάιν από τον χρόνο σου για μένα.

MHTEPA
Δε με άφηνες. Θυμάσαι; Έκανες με τον ξάδερφό σου παρέα και όταν εξαφανίστηκε άλλαξες πολύ Τζάρετ. Δε σου έβγαζα μηλιά. Έγινες απόμακρος και μοναχικός. Κι εγώ δεν είχα τον πατέρα σου, είχα μόνο τον Κάιν.

TZARET

Ο Τζιν δεν εξαφανίστηκε. Δεν το είπα ποτέ σε κανέναν, μάμα, ο Τζιν πνίγηκε. Παίζαμε στην παραλία και... δεν το κατάλαβα, γίνανε όλα τόσο γρήγορα. Με σκέπασε η θάλασσα, με βούτηξε σαν χέρι γίγαντα και με τράβηξε μέσα. Και ξαφνικά με άφησε πάλι στη γη και έτρεξα. Κι όταν γύρισα, ο Τζιν δεν ήταν εκεί.

ΜΗΤΕΡΑ

Το κακόμοιρο το παιδί... Μα γιατί δεν το είπες ποτέ;

ΤΖΑΡΕΤ

Φοβόμουν.

ΜΗΤΕΡΑ

Τι φοβόσουν;

ΤΖΑΡΕΤ

Δε ξέρω. Ότι θα με τιμωρήσετε, ότι θα μου έκαναν κακό γιατί πλησίασα το νερό, ότι η θάλασσα θα γυρίσει για να πάρει και εμένα, είχα τόσους εφιάλτες!

Η Μητέρα τον αγκαλιάζει και ο Τζάρετ ακουμπάει το κεφάλι του στο στήθος της.

ΜΗΤΕΡΑ

Δεν έπρεπε να κουβαλήσεις μόνος σου τέτοιο βάρος. Τα μυστικά σε φυλακίζουν στη σιωπή τους.

ΤΖΑΡΕΤ

Μαμά, ο Κάιν δεν πνίγηκε στο Ορυχείο. Εγώ έφταιγα.

ΜΗΤΕΡΑ

Το ξέρω.

ΜΗΤΕΡΑ

Πώς το ξέρεις;

ΜΗΤΕΡΑ

Μου τα είπαν όλα το κορίτσι και το αγόρι που έφερες σπίτι όταν λιποθύμησες και σε βάλαμε στο κρεβάτι.

ΤΖΑΡΕΤ

Τι σου είπαν;

ΜΗΤΕΡΑ

Τα πάντα, γι αυτό μην πεις στον κόπο.

ΤΖΑΡΕΤ

Τι θα σκέφτεσαι τώρα για μένα, μητέρα;

ΜΗΤΕΡΑ

Τίποτα. Διαισθάνομαι ότι πλησιάζει το τέλος. Το μοναδικό καλό που πρέπει να επιδιώκεις και αυτό που εύχομαι κι εγώ για σένα είναι η επιβίωση.

ΤΖΑΡΕΤ

Μιλάς για την Παλίρροια.

ΜΗΤΕΡΑ

Τζάρετ, η θάλασσα θα είναι το τελειωτικό χτύπημα. Έλειπες πολύ καιρό και δεν έβλεπες την πείνα που μπήκε σε κάθε σπίτι, τους καβγάδες, τους φίλους που έγιναν εχθροί. Το Νησί είναι καμωμένο για να υποφέρει και το τραγικό τέλος έχει ήδη ξεκινήσει. Πάντα πίστευα ότι δε θα προλάβω να ζήσω για να το δω αλλά τρέχουν οι βουλές των θεών. Κι όταν χτυπάει η τραγωδία ο άνθρωπος χάνει την ηθική του. Δεν ήθελες να πεθάνει ο αδερφός σου, αλλά μάλλον όλοι θα πεθάνουμε σύντομα, συμβαίνουν δεινά που είναι πάνω από τις δυνάμεις μας. Η θάλασσα ίσως σε διάλεξε για κάτι παράδοξο και δύο φορές σε άφησε να ζήσεις. Δεν είσαι σαν όλους εμάς.

Μπορείς να διεκδικήσεις διαφορετική μοίρα. Πρέπει να το τολμήσεις και να φύγεις από το Νησί πριν το καταπιεί ο θάνατος.

ΤΖΑΡΕΤ

Πώς όμως να σε αφήσω;

ΜΗΤΕΡΑ

Εγώ σε άφησα πρώτη και αποδείχτηκε πως δε με χρειάζεσαι. Να μείνεις με αυτήν την κοπέλα, γιατί σε έχει κάνει δυνατό. Μου διηγήθηκε τα κατώματά σου και σε θαύμασα μέσα στο πένθος μου. Φύγε πριν συμβούν τα ακατανόμαστα, γιε μου. Τώρα.

Η Μητέρα τον σπρώχνει και σηκώνονται και οι δύο.

ΜΗΤΕΡΑ

Μην επιστρέψεις.

ΤΖΑΡΕΤ

Θα γυρίσω για να σε αποχαιρετήσω.

ΜΗΤΕΡΑ

Δε θα γυρίσεις. Αντίο, Τζάρετ.

Φιλιοούνται στο μάγουλο και αγκαλιάζονται σφιχτά.

ΤΖΑΡΕΤ

Σε ευχαριστώ.

Ο Τζάρετ την αφήνει και φεύγει τρέχοντας στο δρόμο. Η Μητέρα τον κοιτάζει μέχρι να χαθεί στο σκοτάδι.

107. ΕΣ. ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ - ΝΥΧΤΑ

Ο Γεράσιμος και ο Μεχμέτ κάθονται στην τραπεζαρία και τρώνε βραστές πατάτες και καρότα. Ο Γεράσιμος είναι αξύριστος και αχτένιστος.

ΜΕΧΜΕΤ

Θα μείνω εδώ μερικές μέρες.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Δε σε κάλεσα.

ΜΕΧΜΕΤ
Έχεις ανάγκη από ένα φίλο. Η θεία σου και η κόρη σου σε παράτησαν, είσαι μόνος. Επίσης, δεν υπάρχει αρχοντικό καλύτερα οχυρωμένο στην Πρώτη Πολιτεία.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Είχες πει ότι θα γιατρέψεις τη μάστιγα.

Ο Μεχμέτ αφήνει κάτω τα μαχαιροπίρουνα και γέρνει προς το μέρος του.

ΜΕΧΜΕΤ
Γεράσιμε, δεν υπάρχει μάστιγα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Εσύ μου έβαλες την ιδέα με το Ορυχείο, δε θα έπρεπε να κάθουσα στο τραπέζι μου.

ΜΕΧΜΕΤ
Γεράσιμε, είσαι καλά; Νοητικά εννοώ, λες ασυναρτησίες. Δε σου είπα να χάσεις τριακόσιους ανθρώπους κάτω από τη γη και ούτε μάστιγα υπάρχει.

Ο Γεράσιμος χτυπάει το χέρι του δυνατά στο τραπέζι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Τα γαμημένα τα λουλούδια που μου χάρισες μου έδωσαν την ιδέα.

ΜΕΧΜΕΤ
Γεράσιμε, όντως δεν είσαι με τα καλά σου. Προτείνω μέχρι να περάσει η κρίση και να συνέλθεις να αναλάβω εγώ τα καθήκοντά σου.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Θα το κάνεις με χαρά όταν πεθάνω. Οι
Από Κάτω έρχονται για 'μένα.

ΜΕΧΜΕΤ

Ηρέμησε. Όλα καλά θα πάνε. Θα
σκεφτούμε κάτι να κάνουμε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Σαν τι, να φάμε ο ένας τον άλλον;
Μεχμέτ, αν... η Παλίρροια είναι
αληθινή, τι θα κάνουμε;

ΜΕΧΜΕΤ

Θα φροντίσουμε να μείνουμε εδώ πάνω
στην κορυφή του Νησιού για να
βουλιάξουμε τελευταίοι. Μέχρι τότε θα
σκεφτούμε κάτι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Έχεις διεστραμμένη σκέψη.

ΜΕΧΜΕΤ

Όλα τα φυλλαράκια και τα κλαδάκια
ενός δέντρου δουλεύουν για να
συντηρούν τον κορμό. Κι αν τα
κλαδέψεις ή τα κάψεις, το δέντρο θα
ζήσει και θα βγάλει άλλα. Εμείς
είμαστε ο κορμός και εμείς πρέπει να
επιβιώσουμε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Σε σιχάθηκα. Πάω για ύπνο.

Ο Γεράσιμος σηκώνεται και πάει να φύγει. Ο Μεχμέτ
προλαβαίνει να του πιάσει το χέρι.

ΜΕΧΜΕΤ

Γεράσιμε, σήκωσε το ηθικό σου. Θα
φτιάξουν τα πράγματα. Και μην τους
φοβάσαι. Θα τελειώσω κι εγώ το φαγητό
και θα μείνω στο δωμάτιο απέναντι απ'
το δικό σου, να σε φυλάω.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Ανοησίες.

ΜΕΧΜΕΤ

Θα σε γλιτώσω. Κι εσύ θα μου δώσεις
την Ελένη.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Όχι.

Ο Γεράσιμος τραβιέται και φεύγει από την τραπεζαρία. Ο Μεχμέτ όταν μένει μόνος αδειάζει τις πατάτες από το πιάτο του Γεράσιμου στο δικό του πιάτο και τρώει.

ΜΕΧΜΕΤ

Θα μου τη δώσεις.

108. ΕΣ. ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΝΥΧΤΑ

Ο όχλος καταφθάνει στη Δεύτερη Πολιτεία. Οι άνθρωποι ξεχύνονται στους δρόμους και στην πλατεία. Χτυπούν τα σπίτια και ανοίγουν τρύπες στους τοίχους με τις τσουγκράνες και βάζουν φωτιά παντού. Οι κάτοικοι βγαίνουν για να τους σταματήσουν. Μερικούς τους χτυπούν με τα εργαλεία, άλλοι αντεπιτίθενται με δικά τους όπλα. Η μητέρα του Τζάρετ που κάθεται ακόμα στην αυλή της παρατηρεί αγέρωχη την λεηλασία της πόλης.

109. ΕΣ. ΔΩΜΑΤΙΟ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ - ΝΥΧΤΑ

Ο Γεράσιμος ξυπνάει από έναν εφιάλτη. Είναι μούσκεμα στον ιδρώτα. Σηκώνεται και ζαλισμένος περπατάει μέχρι το μπαλκόνι. Βγαίνει έξω και αντικρίζει στο βάθος τη Δεύτερη Πολιτεία να καίγεται και τον καπνό να έχει καλύψει τον ουρανό.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Έρχονται.

110. ΕΣ. ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ - ΝΥΧΤΑ

Ο Γεράσιμος περπατά με το νυχτικό του στους διαδρόμους και φωνάζει τους φρουρούς.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Σηκώστε τον φράχτη!

Τρέχει μέχρι την άκρη της σκάλας συνεχίζοντας να φωνάζει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Σηκώστε τον είπα, τώρα!

Κατεβαίνει τις σκάλες, σκοντάφτει και πέφτει κάτω.
Ξανασηκώνεται αμέσως και βγαίνει έξω στην αυλή.

111. ΕΞ. ΑΥΛΗ - ΝΥΧΤΑ

Ο Γεράσιμος τρέχει στην αυλή πατώντας τα λουλούδια του κήπου με τα ξυπόλυτα πόδια του.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Που είστε όλοι;

112. ΕΞ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΙΧΗ - ΝΥΧΤΑ

Οι φρουροί κατά μήκος των τειχών από την έξω πλευρά μεταφέρουν ξύλινα δόρατα τα οποία στοιβάζουν σταυρωτά σχηματίζοντας έναν πυκνό, αγκάθινο εμπόδιο. Βάζουν τα δόρατα ακόμα και μπροστά από την πύλη του Αρχοντικού. Μετά τα περιλούζουν από την κορυφή των τειχών με χώμα και λάσπη, μία μέθοδος που θα το προστάτευε από τη φωτιά. Το Αρχοντικό είναι τώρα οχυρωμένο.

113. ΕΞ. ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΝΥΧΤΑ

Η Δεύτερη Πολιτεία είναι ολοσχερώς καμένη και κατεστραμμένη. Στους δρόμους κείτονται άψυχα σώματα. Οι Επαναστάτες είναι πολύ περισσότεροι από ότι πριν και κρατώντας τα όπλα τους και αναμμένες δάδες ανεβαίνουν την ανηφόρα προς την Πρώτη Πολιτεία.

Ο Πωλ είναι λερωμένος από χώματα και αίματα. Περπατά ανάμεσα στους άλλους αργά και με μια απροσδόκητη γαλήνη στο βλέμμα.

Τελευταίοι τους ακολουθούν άνθρωποι που τραβούν ένα ξύλινο καταπέλτη με ξύλινες ρόδες, ύψους τριών μέτρων.

114. ΕΞ. ΞΕΦΩΤΟ - ΞΗΜΕΡΩΜΑΤΑ

Ο Τζάρρετ περπατάει στο ξέφωτο προς το σπίτι της Πηνελόπης. Χτυπάει την πόρτα συνθηματικά. Του ανοίγει η Ελένη.

ΕΛΕΝΗ

Γύρισες.

Η Ελένη ορμάει από μέσα και τον αγκαλιάζει σφιχτά. Ο Τζάρετ ανταποδίδει ένθερμα την αγκαλιά.

ΤΖΑΡΕΤ

Γύρισα για πάντα.

115. ΕΣ. ΣΠΗΛΙΑ - ΜΕΡΑ

Ο Πολυδεύκης βρίσκεται πάνω στο καράβι και δοκιμάζει το τιμόνι, το οποίο αποτελείται από έναν μοχλό που μετακινείται αριστερά, δεξιά. Όσο το στρίβει στα δεξιά το κατάρτι στρίβει σταδιακά προς τα δεξιά. Χαμογελάει πλατιά, δείχνει περήφανος και ευτυχισμένος. Προσποιείται ότι είναι καπετάνιος και αγναντεύει για να βρει στεριά. Η Ελένη και ο Τζάρετ μπαίνουν στην σπηλιά.

ΤΖΑΡΕΤ

Είναι έτοιμο.

Ο Πολυδεύκης λύνει με μίας τα σχοινιά που κρατούν τα πανιά στο κατάρτι και αυτά χύνονται ακίνητα στην άπνοια.

ΕΛΕΝΗ

Είναι τόσο όμορφο.

ΤΖΑΡΕΤ

Είναι σαν πουλί.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ (Ο.Σ.)

Είναι σαν την κοιλιά ενός ψαριού.

Η Πηνελόπη μπαίνει στη σπηλιά. Αγκαλιάζονται με τον Τζάρετ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Καλωσόρισες, αγόρι μου.

ΤΖΑΡΕΤ

Πώς είσαι, Πηνελόπη;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ακόμα γριά.

Ο Πολυδεύκης κατεβαίνει από το πλοίο με ένα σάλτο και τους κάνει νόημα να τον ακολουθήσουν στην άλλη πλευρά του καραβιού. Τον υπακούν και περπατούν προς τα εκεί. Βλέπουν πως ο Πολυδεύκης έχει καρφώσει μια ξύλινη πλακέτα στην πρύμνη. Γράφει «ΠΗΝΕΛΟΠΗ».

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Με τιμάς.

Η Πηνελόπη αγκαλιάζει τον Πολυδεύκη. Η Ελένη και ο Τζάρετ τεντώνονται για να χαϊδέψουν την πλακέτα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Είμαι πολύ περήφανη για σένα.

Η Ελένη αγκαλιάζει την Πηνελόπη.

ΕΛΕΝΗ
Η τελευταία μας νύχτα στο νησί.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Όλη μου τη ζωή περίμενα αυτήν την
τελευταία νύχτα.

ΤΖΑΡΕΤ
Έλα, αγάπη μου.

Ο Τζάρετ παίρνει την Ελένη από το χέρι και φεύγουν από τη σπηλιά. Ο Πολυδεύκης τους ακολουθεί και η Πηνελόπη μένει μόνη της στην σπηλιά μαζί με το καράβι. Ακούει στο μυαλό της τις φωνές των παλιών της φίλων και τους βλέπει να τριγυρνούν στο καράβι.

Η Πηνελόπη παίρνει μια μικρή ξύλινη σκάλα από κάτω, την ακουμπάει στο καράβι και σκαρφαλώνει πάνω. Εαπλώνει και κοιμάται στο ξύλινο κατάστρωμα.

116. ΕΞ. ΠΥΛΕΣ - ΝΥΧΤΑ

Οι Επαναστάτες περνούν αργά το πέρασμα στο φαράγγι. Οι άντρες που φρουρούν τις Πύλες στέκονται και τους κοιτούν ανήμποροι.

117. ΕΞ. ΠΡΩΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΝΥΧΤΑ

Οι Επαναστάτες περνούν από την Πρώτη Πολιτεία. Οι κάτοικοι τους κοιτούν να διαβαίνουν μέσα από τα σπίτια

τους. Οι Επαναστάτες, παρότι κατέστρεψαν τη Δεύτερη Πολιτεία, τώρα δεν αγγίζουν τίποτα και περπατούν κοιτώντας μπροστά προς τον στόχο τους.

118. ΕΞ. ΑΥΛΗ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ - ΝΥΧΤΑ

Οι φρουροί κρατούν από το κολάρο μεγάλους σκύλους που αγωνίζονται να απελευθερωθούν. Πίσω τους και στα μπαλκόνια βρίσκονται τοξότες, έτοιμοι να οπλίσουν τα τόξα τους. Όλοι περιμένουν να δουν τους Επαναστάτες να καταφθάνουν.

Το πλήθος πλησιάζει το Αρχοντικό. Πλησιάζουν και σταματούν μπροστά στον καρφωτό φράχτη. Παρά τα όπλα που κρατούν είναι όλοι ήρεμοι. Ο Έρικ είναι ο πρώτος που πλησιάζει παραπάνω, δέκα μέτρα μακριά από το φράχτη.

ΕΡΙΚ

Αρχοντες! Ήρθαμε να ζητήσουμε δικαιοσύνη για τους νεκρούς. Αφήστε μας να μπούμε να κοιτάξουμε τον Αρχοντα Γεράσιμο στο πρόσωπο. Δεν μπορείτε να κρύβεστε για πάντα. Είμαστε πολλοί και θα μπούμε.

Καμία απάντηση δεν έρχεται μέσα από τα τείχη.

Οι Επαναστάτες μαζεύουν χαμόκλαδα από κάτω και τα πετούν στις σχισμές του ξύλινου, λασπωμένου οχυρού. Γρήγορα μαζεύονται πολλά, αλλά μόνο στην εξωτερική πλευρά του, καθώς είναι αδύνατον να φτάσουν μέχρι το κέντρο του. Ο Πωλ βάζει φωτιά σε ένα μάτσο χορτάρια στη χούφτα του, δεμένα με σκοινί και τα πετάει στο οχυρό. Καπνός ξεπροβάλλει ανάμεσα στα μυτερά ξύλα αλλά δεν σηκώνονται φλόγες.

Ο Έρικ παρατηρεί το πρώτο του σχέδιο να αποτυγχάνει.

ΕΡΙΚ

Ρίχτε του!

Ο καταπέλτης καταφθάνει και στήνεται για να ρίξει. Όλοι μετακινούνται δεξιά και αριστερά για να ελευθερώσουν χώρο για να στοχεύσει ο καταπέλτης την πύλη. Οι Επαναστάτες γυρνούν το κύλινδρο που μαζεύει το σκοινί και η κεφαλή του καταπέλτη γέρνει προς τα πίσω. Τους παίρνει μερικά λεπτά να τον οπλίσουν. Τοποθετούν στο υφασμάτινο πουγκί μια μεγάλη πέτρα.

Ο Έρικ παίρνει το σκοινί και το τραβάει με δύναμη. Η κεφαλή του καταπέλτη απελευθερώνεται και εκτοξεύει την πέτρα στο ξύλινο τείχος με τα δόρατα. Η πέτρα σπάει τα καρφιά και βυθίζεται μέσα στο εμπόδιο.
Οι Επαναστάτες πανηγυρίζουν.

ΕΡΙΚ

Ξανά! Οπλίστε ξανά.

Οι Επαναστάτες επαναλαμβάνουν τη διαδικασία γυρνώντας τον κύλινδρο που μαζεύει το σκοινί.

Οι φρουροί μέσα από τα τείχη τους παρατηρούν, διατακτικοί να ξεκινήσουν τη μάχη. Κοιτιούνται μεταξύ τους, περιμένοντας την εντολή.

119. ΕΣ. ΔΩΜΑΤΙΟ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ - ΝΥΧΤΑ

Ο Γεράσιμος κοιμάται ανήσυχος στο κρεβάτι του. Το ξυπνάει ο ΚΡΟΤΟΣ της δεύτερης βολής, που ήταν πιο τυχερή από την πρώτη και καρφώνει τον ξύλινο τοίχο με τα δόρατα και χτυπάει την πύλη του Αρχοντικού.

Ο Γεράσιμος σηκώνεται και τρέχει πανικόβλητος στο μπαλκόνι. Αντικρίζει τους Επαναστάτες να μαζεύουν τα ξύλινα θραύσματα που έσπασαν για να ανοίξουν χώρο. Ακόμα όμως δεν μπορούν να περάσουν.

Κάποιοι τον διακρίνουν να στέκεται στο μπαλκόνι και φωνάζουν και πετάνε πέτρες προς το μέρος του.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Σταματήστε την πολιορκία!

Όταν ο Γεράσιμος διακρίνει τους φρουρούς του να τον κοιτούν περιμένοντας να τους δώσει εντολή τους κάνει νόημα να περιμένουν.

120. ΕΞ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΙΧΗ - ΝΥΧΤΑ

Ο Έρικ τραβάει πάλι το σκοινί του καταπέλτη. Ο καταπέλτης σπάει από την πίεση και η πέτρα αστοχεί. Ο Καταπέλτης διαλύεται και πέφτει στο πλάι, τραυματίζει τον Έρικ στον ώμο.

ΈΡΙΚ

Γαμώτο.

Ο Έρικ γονατίζει κρατώντας τον τραύμα του. Ο Πωλ σπεύδει να τον βοηθήσει.

Οι Επαναστάτες, αποπροσανατολισμένοι από την αποτυχία και του δεύτερου σχεδίου τους, ορμούν στο ξύλινο εμπόδιο και τραβούν όσα ξύλα στέκονται ακόμα μπλεγμένα.

Ο Γεράσιμος παρατηρεί ακόμα από το μπαλκόνι του.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Σταματήστε!

Ο Έρικ ξεχωρίζει τη μορφή του Γεράσιμου. Δεν ακούει καθαρά τι λέει μέσα από τις φωνές των συντρόφων του, αλλά διαβάζει τη γλώσσα του σώματός του καθώς τους ανακοινώνει την υποχώρησή του.

ΕΡΙΚ
Περιμένετε! Σταματήστε!

Ο Έρικ δείχνει προς την κατεύθυνση του Γεράσιμου και λίγοι λίγοι τον υπακούν και στέκονται κοιτάζοντας τον να φωνάζει. Σε μισό λεπτό ησυχία έχει απλωθεί στο Αρχοντικό. Ο Έρικ και ο Γεράσιμος φωνάζουν ο ένας στον άλλον.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Προσφέρω μία συμφωνία.

ΕΡΙΚ
Τι συμφωνία;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Θα μιλήσω με έναν από εσάς.
Αποφασίστε ποιον και θα τον περιμένω
μέσα;

ΕΡΙΚ
Πώς ξέρουμε ότι δεν είναι παγίδα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Πάρτε αυτό το ρίσκο για να σωθούν οι
ζωές σας.

Ο Γεράσιμος μπαίνει μέσα και έξω από τα τείχη μαζεύεται το πλήθος γύρω από τον Έρικ, περιμένουν να αποφασίσει τι θα κάνουν.

ΠΩΛ
Θα πάω εγώ.

ΕΡΙΚ
Αν δε γυρίσεις πριν ανατείλει ο ήλιος
θα μπορούμε.

ΠΩΛ
Εντάξει.

ΕΡΙΚ
Είσαι σίγουρος;

ΠΩΛ
Απόλυτα. Έχουμε να πούμε πολλά.

Οι Επαναστάτες τον αγγίζουν συντροφικά καθώς προχωράει προς τα τείχη.

121. ΕΞ. ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΙΧΗ - ΝΥΧΤΑ

Οι φρουροί ανοίγουν την πύλη ελάχιστα, ίσα για να χωρέσει ένας άνθρωπος. Κόβουν με δυνατές λεπίδες τα καρφιά που απέμεναν για να σχηματιστεί ένα μονοπάτι και ο Πωλ μπαίνει στην αυλή. Ο Πωλ κοιτάζει από πάνω του τους τοξότες στις άκρες της πύλης να σημαδεύουν έξω. Οι φρουροί τον οδηγούν στην μεγάλη πόρτα του Αρχοντικού.

122. ΕΣ. ΣΠΗΛΙΑ - ΞΗΜΕΡΩΜΑΤΑ.

Η σπηλιά φωτίζεται από δεκάδες αναμμένες δάδες, το φως του ήλιου δεν έχει προλάβει να εισχωρήσει από τις σχισμές. Η Ελένη και ο Φάιβελ στέκονται από τη μεριά του ποταμού που βρίσκεται το καράβι και ο Πολυδεύκης με τον Τζάρετ από την άλλη κρατώντας σκοινιά δεμένα στο καράβι. Από μακριά παρακολουθούν η Πηνελόπη και η Ραχήλ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Έρθε η ώρα.

Η Ελένη και ο Φάιβελ γυρίζουν το μοχλό της τροχαλίας στην οποία στέκεται και κατασκευάστηκε το καράβι, η τροχαλία μεταφέρει το καράβι προς το νερό. Το καράβι πέφτει στο ποτάμι γέρνει από τη μια πλευρά, τόσο που παραλίγο να αναποδογυρίσει. Το καράβι ισορροπεί στο νερό και παρασέρνεται από τη ροή του ποταμού.

Ο Πολυδεύκης και ο Τζάρετ κρατούν σφιχτά τα σκοινιά και το σταματούν. Δένουν τα σκοινιά σε μυτερές πέτρες. Στηρίζουν μια ξύλινη σκάλα στο κατάστρωμα. Όλοι κάνουν χώρο για να ανέβει πρώτα η Πηνελόπη, μετά η Ελένη και ο Φάιβελ, βοηθώντας τη Ραχήλ. Μεταφέρουν τη σκάλα στην άλλη πλευρά και ανεβαίνει ο Τζάρετ. Μόλις βρίσκονται μαζί πάνω στο καράβι η Ελένη και ο Τζάρετ αγκαλιάζονται σφιχτά.

Είναι εντυπωσιασμένοι από το πως αισθάνονται το καράβι να αιωρείται πάνω στο νερό.

Ο Πολυδεύκης ανεβαίνει τελευταίος και παίρνει τη θέση του στην πρύμνη, στο τιμόνι.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Κόψ' τε τα σχοινιά.

Ο Τζάρετ και η Ελένη πηγαίνουν στα πλάγια και με λεπίδες κόβουν τα σχοινιά που κρατούν το καράβι ακίνητο. Το καράβι κινείται αργά στην αρχή, αλλά σιγά σιγά προχωράει προς την είσοδο της σπηλιάς.

123. ΕΞ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΣΠΗΛΙΑ - ΞΗΜΕΡΩΜΑΤΑ

Το καράβι βγαίνει από το σκοτάδι στο θαμπό φως της χαραυγής και την ομίχλη. Η Πηνελόπη στέκεται δίπλα στον Πολυδεύκη και τον βοηθάει. Σύντομα η πλαγιά κατηφορίζει και το καράβι κερδίζει ταχύτητα.

124. ΕΣ. ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ - ΞΗΜΕΡΩΜΑΤΑ

Οι φρουροί οδηγούν τον Πωλ στην τραπεζαρία, όπου ο Γεράσιμος τον περιμένει καθιστός. Όταν τον βλέπει σηκώνετε και του προσφέρει το χέρι του. Ο Πωλ δεν ανταποδίδει τη χειραψία.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Πώς σε λένε;

ΠΩΛ

Πωλ. Ζω στην Τρίτη Πολιτεία.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Πέρασε και κάθισε.

Ο Πωλ και ο Γεράσιμος κάθονται στην τραπεζαρία, ο ένας απέναντι από τον άλλον.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Θα δεχτείς να φάμε μαζί και ίσως πιούμε ένα ποτήρι κρασί;

Ο Πωλ δεν απαντάει και τον κοιτάζει αινιγματικά. Μια ΚΟΠΕΛΑ (20) μπαίνει στην τραπεζαρία κρατώντας δύο πιάτα. Τα αφήνει μπροστά τους. Είναι βραστές πατάτες με καρότα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Φέρε μας και το κρασί από το ντουλάπι εκεί.

Η Κοπέλα υπακούει και φέρνει την κανάτα και δύο ποτήρια. Η Κοπέλα αδειάζει το κρασί στα ποτήρια τους. Όταν γυρίζει

να φύγει ο Γεράσιμος την σταματάει αγγίζοντάς την στο μπράτσο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Κάθισε μαζί μας για μάρτυρας.

Η κοπέλα κάθεται μερικές θέσεις μακριά.

ΠΩΛ

Ήμουν μέσα στο Ορυχείο όταν πλημμύρισε. Επιβίωσα από τύχη και εκατοντάδες άντρες πέθαναν. Δεν έχει περάσει στιγμή που να τους έχω βγάλει από το μυαλό μου. Γεράσιμε, ήρθε το τέλος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Ήρθες να με σκοτώσεις;

ΠΩΛ

Οι συνέπειες του τρομερού σου λάθους σε έχουν ήδη σκοτώσει. Δεν υπάρχει άλλη τιμωρία.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Το Ορυχείο ήταν ένα τεράστιο λάθος, το έχω συνειδητοποιήσει και ανατριχιάζω σαν το σκέφτομαι. Όμως ακόμα πιστεύω ότι μπορούμε μαζί να βρούμε τη λύση. Δε χρειάζεται να πεθάνει κανείς άλλος.

ΠΩΛ

Το μεγαλύτερό σου μειονέκτημα είναι ότι δεν έχεις κανέναν. Εδώ και πολύ καιρό δεν έχεις κανέναν. Όλοι σε εγκατέλειψαν γιατί είσαι βλάκας. Δε θα ξαναδείς τα παιδιά σου ποτέ, κιόλας θα 'χουν ξεκινήσει με το καράβι για τη θάλασσα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Πώς είπες;

Ο Γεράσιμος πετάγεται όρθιος και στέκεται μακριά από το τραπέζι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Σε έχω ξαναδεί. Είσαι της Πηνελόπης ο τσουτσές.

Ο Πωλ σηκώνεται και πίνει το κρασί του μονομιάς.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Η Πηνελόπη έκανε την πολιορκία για
αντιπερισπασμό, τώρα βλέπω καθαρά.
Πού είναι τα παιδιά μου;

ΠΩΛ

Η Πηνελόπη έφυγε.

Ο Γεράσιμος γυρίζει την πλάτη του και σπεύδει να φωνάξει.
Ο Πωλ τον πιάνει από το μακρύ του μαλλί και
σφιχταγκαλιάζει το πρόσωπό του με τον αγκώνα του. Ο
Γεράσιμος σωριάζεται κάτω και παλεύει να ελευθερωθεί. Η
Κοπέλα πετιέται πάνω και ξαφνιασμένη τρέχει προς την
πόρτα. Αλλάζει όμως γνώμη και στέκεται σιωπηλή
κοιτάζοντας τον Πωλ να στραγγαλίζει τον Γεράσιμο.

ΠΩΛ

Η τιμωρία πρέπει πάντα να έρχεται
αμέσως μετά το έγκλημα. Αλλιώς
μπορείς τρέξεις, να πολεμήσεις και να
ελευθερωθείς.

125. ΕΞ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΙΧΗ - ΑΝΑΤΟΛΗ

Οι Επαναστάτες διακρίνουν από μακριά το καράβι που κυλάει
στο ποτάμι τόσο μικρό σαν μια τελεία. Κατάπληκτοι
κατηφορίζουν μακριά από το Αρχοντικό. Καθώς
αντιλαμβάνονται ότι απομακρύνεται τρέχουν ξωπίσω του για
να το προλάβουν.

Ο Μεχμέτ βγαίνει κρυφά από το Αρχοντικό και τρέχει προς
τα βουνά.

126. ΕΞ. ΠΡΩΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΜΕΡΑ

Οι πρόσφυγες της Δεύτερης και της Τρίτης Πολιτείας που
κάθονται στους δρόμους βλέπουν τους Επαναστάτες να
καταφθάνουν τρέχοντας ξεσπώντας σε πανηγυρισμούς. Για
λίγο επικρατεί σύγχυση αλλά οι περισσότεροι άνθρωποι τους
ακολουθούν προς το ποτάμι.

Οι κάτοικοι της Πρώτης Πολιτείας παρακολουθούν από τα
σπίτια τους το πλήθος να αδειάζει τα σοκάκια, τους
δρόμους και την πλατεία.

127. ΕΞ. ΚΑΡΑΒΙ - ΜΕΡΑ

Αν και ακολουθώντας τους τρέχοντας το πλήθος κερδίζει
απόσταση, επειδή το καράβι δε θα ανέπτυσσε μεγάλη
ταχύτητα πριν τις Πύλες. Ο Τζάρετ στέκεται στην πρύμνη

του караβιού και χαζεύει από μακριά το πλήθος που τους ακολουθεί. Από τόσο μακριά δεν μπορεί να αναγνωρίσει τη διάθεσή τους.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πρέπει να πάμε πιο γρήγορα.

ΕΛΕΝΗ

ΤΖΑΡΕΤ!

Η Ελένη του κάνει νόημα να καθίσουν στα κουπιά. Η κάθε πλευρά έχει τρεις θέσεις αλλά είναι μόνο τέσσερεις. Η Ελένη και ο Τζάρετ κάθονται από τη μια πλευρά και η Ραχήλ με τον Φάιβελ από την άλλη.

ΦΑΙΒΕΛ

Όχι εσύ.

ΡΑΧΗΛ

Άσε με να το κάνω.

Εκκινούν συγχρονισμένα και το καράβι κερδίζει λίγη ταχύτητα.

128. ΕΞ. ΠΥΛΕΣ - ΜΕΡΑ

Το καράβι φθάνει στις Πύλες, τους ογκώδες βράχους που δημιουργούν ένα μικρό πέραςμα όπου το ποτάμι στενεύει και το νερό τρέχει με περισσότερη ταχύτητα και ορμή.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μαζέψτε τα κουπιά.

Τραβούν τα κουπιά πίσω στο κατάστρωμα καθώς το ποτάμι στενεύει. Ο Πολυδεύκης είναι πολύ ήρεμος καθώς το νερό και η βαρύτητα του παίρνουν αργά τον έλεγχο του караβιού.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Πολυδεύκη, εμπιστεύσου το νερό.

Το πλήθος καθώς τους προφταίνουν στις Πύλες συνειδητοποιούν ότι δεν θα μπορέσουν να ακολουθήσουν το καράβι στο στενό κατηφορικό δρομάκι και παραιτούνται από τη δίωξη. Αντί αυτού σκαρφαλώνουν στους λόφους πάνω από τους γκρεμούς για να το δουν από ψηλά καθώς απομακρύνεται.

Καθώς το καράβι μπαίνει κάτω από τις σκιές των βράχων ο Τζάρετ ακούει πρώτη φορά ότι οι ξέπνοες κραυγές τους είναι ενθαρρυντικές και ενθουσιώδεις.

Το καράβι τραντάζεται από τα ανεξέλεγκτα ρεύματα αλλά παραμένει σταθερό. Ο Τζάρετ αρπάζει την Ελένη και αγκαλιάζονται γύρω από το κατάρτι που ανεβοκατεβαίνει. Ο Φάιβελ αγκαλιάζει τη Ραχήλ και ξαπλώνουν στο κατάστρωμα. Η Πηνελόπη και ο Πολυδεύκης κρατούν μαζί το τιμόνι και μοιάζουν να αντιστέκονται ισορροπώντας μετά από κάθε τράνταγμα.

Το πλήθος πάνω στις κορυφές των ψηλών λόφων τραγουδούν το Τραγούδι του Γυρισμού, το ίδιο που έλεγε και η Πηνελόπη στη σκηνή 45.

129. ΕΞ. ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ - ΜΕΡΑ

Το Αρχοντικό έχει ερημωθεί. Ελάχιστοι άνθρωποι έχουν απομείνει να ξετρυπώνουν από το κτήριο για να δουν τι συνέβη. Οι φρουροί με τα όπλα έχουν εξαφανιστεί και μετά την πολιορκία επικρατεί απόλυτη σιωπή.

130. ΕΣ. ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ-ΜΕΡΑ

Ο Πωλ περπατάει μόνος στους άδειους διαδρόμους. Βρίσκει τις σκάλες που οδηγούν στον περιστερώνα.

131. ΕΞ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝΑΣ-ΜΕΡΑ

Ο Πωλ ανεβαίνει τα πέτρινα σκαλιά. Η θέα που όλο και μεγαλώνει του προκαλεί ένα μικρό δέος. Τα πουλιά που βρίσκονται στα σκαλιά πετούν μακριά καθώς τα προσπερνάει. Στα βουνά πίσω από το Αρχοντικό απλώνεται ένας βαθύς, αινιγματικός γουργουριστός ήχος που του τραβάει την προσοχή. Ο Πωλ ανεβαίνει στον περιστερώνα, όπου τα πουλιά είναι ανήσυχια και κάνουν φασαρία. Ο Πωλ ανοίγει την πόρτα και τα όλα τα πουλιά ξεχύνονται στον ουρανό. Ο Πωλ τα παρατηρεί να πετούν.

Ακούγεται ξανά ο ήχος και με δυνατούς κρότους πίδακες νερού ξεσπούν στα βουνά πίσω από το Αρχοντικό και το νερό χύνεται προς το κάτω. Με κάθε νέο κρότο το νερό αυξάνεται και δημιουργείται ένας χείμαρρος. Ο Πωλ κοιτάζει απορημένος προς τους αλλόκοτους θορύβους. Ο γιγάντιος χείμαρρος κατευθύνεται προς το μέρος του. Ο χείμαρρος χτυπάει με δύναμη το Αρχοντικό. Η ορμή του πολλαπλασιάζεται κάθε δευτερόλεπτο και σε μια στιγμή το Αρχοντικό σωριάζεται και παρασέρνεται διαλυμένο από το

νερό. Χιλιάδες πουλιά σηκώνονται μονομιάς από τα δέντρα και σκορπίζονται στον ουρανό.

132. ΕΞ. ΠΥΛΕΣ – ΜΕΡΑ

ο καράβι καθώς βγαίνει από τις Πύλες περνάει από πολλούς μικρούς καταρράκτες. Σε έναν από αυτούς το ρεύμα είναι τόσο δυνατό που ο Πολυδεύκης και η Πηνελόπη χάνουν τον έλεγχο του καραβιού. Το καράβι στρίβει και χτυπάει στους πλαϊνούς βράχους. Από τη δυνατή ροή του νερού το καράβι οριζοντιώνεται στο ποτάμι και φρακάρει.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Όχι! Όχι τώρα!

Ο Πολυδεύκης αφήνει το τιμόνι και τρέχει στην πλήρη να δει τι συνέβη. Η Ελένη γονατίζει κάτω απελπισμένη. Ο Τζάρετ αρπάζει το ένα κουπί και το πιέζει στους βράχους για να σπρώξει το καράβι και να το απελευθερώσει, αλλά δεν είναι αρκετό.

ΤΖΑΡΕΤ

Πηγαίνω κάτω.

Ο Τζάρετ δίνει το κουπί στην Ελένη και πηδάει έξω από το καράβι στους βράχους και το σπρώχνει με τα χέρια του. Ο Πολυδεύκης καταλαβαίνει αμέσως, αρπάζει το άλλο κουπί και πηγαίνει στην πρύμνη για να σπρώξει με το κουπί το καράβι προς την αντίθετη κατεύθυνση. Ο Φάιβελ αντιγράφει τον Τζάρετ.

Η Πηνελόπη που τους παρακολουθεί με αγωνία ξαφνιάζεται όταν ακούει το χείμαρρο από μακριά.

133. ΕΞ. ΠΡΩΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ-ΜΕΡΑ

Ο χείμαρρος πλημμυρίζει τη Πρώτη Πολιτεία και τη βυθίζει κάτω από το νερό. Οι άνθρωποι τρομοκρατημένοι παρασέρνονται και πνίγονται.

134. ΕΞ. ΠΥΛΕΣ-ΜΕΡΑ

Οι άνθρωποι που στέκονται στους ψηλούς λόφος κοιτούν προς τα βουνά και το ορμητικό νερό που πλησιάζει. Δεν επιχειρούν να τρέξουν, αλλά στριμώχνονται στα ψηλότερα σημεία συνεχίζοντας να τραγουδούν. Ο ουρανός είναι γεμάτος χιλιάδες πουλιά που δραπετεύουν πετώντας προς τη θάλασσα.

Πρώτα το ποτάμι ξεχειλίζει απ' τα πλάγια καθώς στενεύει. Μετά από μερικές στιγμές το νερό ορμάει ανάμεσα στους

βράχους και τα δέντρα. Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι αρκετά ψηλά όταν καταφθάνει ο χείμαρρος και σώζονται.

135. ΕΞ. ΚΑΡΑΒΙ - ΜΕΡΑ

Ο Τζάρετ συνεχίζει να σπρώχνει το καράβι. Δεν έχουν καταφέρει ακόμα να το απεγκλωβίσουν. Η Πηνελόπη κοιτάζει πίσω της το φαράγγι και ακούει καθαρά τον ήχο του ορμητικού νερού.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τζάρετ, ανέβα πάνω!

Ο Τζάρετ αισθάνεται στα πόδια του το νερό να ανεβαίνει στους αστραγάλους του. Ο Τζάρετ πιάνεται από το κουπί που κρατάει η Ελένη και σκαρφαλώνει καθώς το νερό ανεβαίνει και το καράβι αρχίζει να κινείται.

Γρατζουνώντας τις βυθισμένες πέτρες το καράβι απεγκλωβίζεται και συνεχίζει την κάθοδο. Μια στιγμή θριάμβου. Μετά ο ήχος του χειμάρρου να βροντάει στους γκρεμούς ήταν αισθητός. Γύρω τους στις ανοιχτές, ξερές πεδιάδες κυλούν ρυάκια.

Η Πηνελόπη είναι πολύ φοβισμένη αλλά δεν χάνει την ψυχραιμία της.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Παιδιά μου. Εμπιστευτείτε το νερό.

Ο χείμαρρος προφταίνει το καράβι με ταχύτητα. Για λίγο το καράβι μοιάζει ακίνητο και μετά ο χείμαρρος το υψώνει στην κορυφή του. Το νερό ελεύθερο πια έξω από το φαράγγι απλώνεται στον τόπο και το ποτάμι χάνεται κάτω από μια ανήσυχη λίμνη που εκτοξεύει το καράβι προς τη θάλασσα.

136. ΕΞ. ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΜΕΡΑ

Το νερό φθάνει στην Δεύτερη Πολιτεία γρηγορότερα από το καράβι. Ξεπλένει τις μουτζούρες από τις φωτιές και παρασέρνει τα ερείπια. Οι λιγοστοί άνθρωποι που έχουν παραμείνει διαφεύγουν προς τα χωράφια.

Το καράβι περνάει από τη Δεύτερη Πολιτεία και ο Τζάρετ αντικρίζει την παλιά του γειτονιά πλημμυρισμένη να βυθίζεται σιγά σιγά από κάτω του.

137. ΕΞ. ΤΡΙΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΜΕΡΑ

Στις πεδιάδες το νερό έχει απλωθεί τόσο στις εκτάσεις του Νησιού που εξασθενεί. Άνθρωποι τρέχουν με τα πόδια τους βυθισμένα μέχρι το γόνατο προς τη θάλασσα. Στην Τρίτη Πολιτεία οι κάτοικοι έχουν βγει από τα άθλια σπίτια τους και κοιτάζουν προς τα βουνά, τον γιγάντιο καταρράκτη που αναβλύζει. Η άμμος στους δρόμους απορροφάει το νερό και τα ρυάκια δεν ξεπερνούν τους είκοσι πόντους στο μήκος. Είναι προσωρινά ασφαλής.

138. ΕΞ. ΠΑΡΑΛΙΑ - ΜΕΡΑ

Οι λιγοστοί βρώμικοι και σκελετωμένοι κάτοικοι της παραλίας παρακολουθούν εκστασιασμένοι να ξεπροβάλλει το καράβι από την ομίχλη των αφρών και να πλέει μπροστά στα μάτια τους. Το καράβι αβίαστα και απαλά εκβάλλεται στη θάλασσα και λικνίζεται στα κύματά της καθώς το νησί συνεχίζει να ξεχειλίζει.

Ο Πολυδεύκης χαλαρώνει τα χέρια του από το τιμόνι και αφήνει το καράβι να πλεύσει μόνο του στα ρεύματα της θάλασσας. Κοιτάζει μπροστά το μπλε της θάλασσας να ενώνεται με το μπλε του ουρανού συγκινημένος. Τα πουλιά που σώθηκαν από την πλημμύρα πετούν σκορπισμένα στον ουρανό ακολουθώντας μαζί με το καράβι τους νότιους ανέμους.

139. ΕΞ. ΘΑΛΑΣΣΑ - ΜΕΡΑ

Η Πηνελόπη τρέχει στην πλώρη να δει καλύτερα τον ορίζοντα να έρχεται καταπάνω της.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τα καταφέραμε.

Εκστασιασμένη κάθεται στην πλώρη και αφήνει τον άνεμο να χτυπάει το πρόσωπό της δυνατά. Μιλάει στον εαυτό της.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Σου το είχα υποσχεθεί ότι θα τα καταφέραμε.

Η Ραχήλ και αυτή σηκώνεται και κοιτάζει εκστασιασμένη την απέραντη θάλασσα κρατώντας την κοιλιά της. Κάθεται δίπλα στην Πηνελόπη που έχει κλειστά μάτια και κοιμάται βαθιά. Της πιάνει το χέρι και κοιτάζει τη θάλασσα.

ΡΑΧΗΛ

Τόσο όμορφη.

Η Ελένη και ο Τζάρετ κάθονται στην πρύμνη αγκαλιασμένοι.

ΤΖΑΡΕΤ

Κοίτα το Νησί. Κοίτα πόσο μικρό
είναι.

Η Ελένη κοιτάζει πίσω με απροσδόκητη θλίψη και νοσταλγία.

ΕΛΕΝΗ

Τόσο μικρό. Τόσο μακριά.

Η Ελένη σηκώνεται και κοιτάζει προσεκτικά γύρω της το
απέραντο μπλε της θάλασσας.

ΕΛΕΝΗ

Πόσο μικρά είναι όλα. Πόσο μακριά.

Ο Τζάρετ την αγκαλιάζει σφιχτά.

ΤΖΑΡΕΤ

Έγινε πραγματικότητα τώρα το όνειρό
σου;

Η Ελένη τον φιλάει.

ΕΛΕΝΗ

Μα ναι, Τζάρετ. Αλλά όχι αν δεν
ήμασταν μαζί.

Η Ελένη ξεσπάει σε γέλια ευτυχίας.

ΕΛΕΝΗ

Τζάρετ, μόλις γεννηθήκαμε ξανά.

ΤΖΑΡΕΤ

Το ξέρω. Ποιοι θες να είμαστε από εδώ
και πέρα;

ΕΛΕΝΗ

Για πάντα αυτοί που είμαστε τώρα.

Αγκαλιάζονται σφιχτά.

Ο Τζάρετ δε φοβάται πια τη θάλασσα. Δε φοβάται τίποτα.
Αρπάζεται από ένα από τα κομμένα σκοινιά που είναι δεμένα
στο καράβι και σκύβει για να χαϊδέψει το νερό που λάμπει
από το χρυσό φως του ήλιου.
Το καράβι χάνεται στον ορίζοντα.

ΤΕΛΟΣ